

அலகு - 1

நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய நம்பியகப் பொருள்

பண்டை இலக்கண நூல்களுள், சிறிதும் இறவாமல் முற்றுங் கிடைத்திருப்பது தொல்காப்பியம் ஒன்றே, இலக்கண நூல்களுள் முதன்மையான நூலாகக் கொள்ளப்படுவதும் இந்நூலேயாகும். ஆயினும் இஃது அறிவிற் சிறந்தாரான் அன்றி ஏனையோரால் எளிதில் கற்றறிதல் கூடாததாய் இருத்தலின், பிற்காலத்து அறிஞர்கள் இவ்வைந்திலக்கணங்களுக்கும் யாவரும் கற்றுணர்தற்குரிய வகையில் வெவ்வேறு நூல்களை இயற்றினார்கள். அவற்றுள், எழுத்து, சொல் என்னும் இவ்விரண்டிலக்கணங்களுக்கும் நன்னூலையும், யாப்பிலக்கணத்திற்கு யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகைகளையும், அணி இலக்கணத்திற்குத் தண்டியலங்காரத்தையும், புறப்பொருள் இலக்கணத்திற்கும் அகப் பொருள் இலக்கணத்திற்கும் முறையே புறப்பொருள் வெண்பாமாலையையும் நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருளையும் கூறலாம்.

இந்நூல் சூத்திரங்களுள் ஒவ்வொன்றற்கும் தலைக் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பெரும்பான்மையான கிளவிகளுக்கும் உதாரணமாகத் தஞ்சைவாணன் கோவைச் செய்யுட்களும், சில கிளவிகளுக்கு தஞ்சை வாணன் கோவைச் செய்யுளுடன் பிறநூற் செய்யுட்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அகப்பொருள்வகை

நூற்பா - 1

“மலர்தலை யுலகத்துப் புலவோர் ஆய்ந்த
அருந்தமிழ் அகப்பொருள் கைக்கிளை ஐந்திணை
பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித் தாகும்”.

பரந்த இடத்தையுடைத்தாகிய தமிழ் நாட்டிடுத்து மூன்று வகைப்பட்ட சங்கத்தோரான் ஆராயப்பட்ட அரிய தமிழ் நூலகத்து அகப்பொருளாவது கைக்கிளையும், ஐந்திணையும், பெருந்திணையும் என ஏழியல்பினை உடைத்தாம்.

அகப்பொருள் சொல்லப்படும் திறன்

நூற்பா - 2

“அதுவே
புனைந்துரை உலகியல் எனுந்திறம் இரண்டினுந்
தொல்லியல் வழாமற் சொல்லப் படுமே”

அவ்வகப் பொருள் இல்லதும் உள்ளதுமாகிய இரண்டு கூறுபாட்டானும் பழைய நெறி பிழையாமல் கூறப்படும்.

ஐந்திணை இன்னதென்பது

நூற்பா - 4

“ஐந்திணை யுடைய தன்புடைக் காமம்”

ஐந்திணை என்பதனுடைய பொருள் அன்புடைக் காமம்.

பெருந்திணை பற்றிய விளக்கம்

பெருந்திணை இன்னதென்பது

நூற்பா - 5

“பெருந்திணை என்பது பெருந்தாக் காமம்”

பெருந்திணை என்பதனுடைய பொருள் பொருந்தாக் காமம்.

ஐந்திணையின் பெயர்

நூற்பா - 6

“குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்

நெய்தல் ஐந்திணைக் கெய்திய பெயரே”

குறிஞ்சியும் பாலையும் முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் அவ்வைந்து திணைக்கும் பொருந்திய பெயராம்.

ஐந்திணைக்கும் உரிய பொருள்கள்

நூற்பா - 7

“அவைதாம்

முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் எனமுறை

நுதற் பொருண் மூன்றினும் நுவலப் படுமே”

குறிஞ்சி முதலாகிய ஐந்திணைதாம் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப் பொருளும் என முறையானே கருதுதலையுடைய பொருள் மூன்றானுஞ் சொல்லப்படும்.

முதற் பொருளின் வகை

நூற்பா - 8

“நிலமும் பொழுதுமென முதலிரு வகைத்தே”

முதற் பொருளாவது நிலமும் பொழுதும் என இரண்டு கூற்றினை உடைத்தாம்.

நிலமாகிய முதற்பொருளின் வகை

நூற்பா - 9

“வரையே சுரமே புறவே பழனந்

திரையே யவையவை சேர்தரு மிடனே

எனவீ ரைவகைத் தணையியல் நிலமே”

நிலம் என்னும் முதற்பொருள், வரையும் வரை சார்ந்த இடமும், சுரமும் சுரஞ் சார்ந்த இடமும், புறவும் புறவு சார்ந்த இடமும், பழனமும் பழனஞ் சார்ந்த இடமும், கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் எனப் பத்து வகையினை உடைத்து.

காலமாகிய முதற்பொருளின் வகை

நூற்பா – 10

“பெரும்பொழு தென்றா சிறுபொழுதென்றா

இரண்டு கூற்ற தியம்பிய பொழுதே”

பொழுது என்னும் முதற்பொருள் பெரும்பொழுது என்றும் சிறு பொழுது என்றும் இரண்டு பகுதியினையுடைத்து.

பெரும்பொழுதின் வகை

நூற்பா – 11

“காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி

சீரிள வேனில் வேனிலென்றாங்

கிருமுன்று திறத்தது தெரிபெரும் பொழுதே”

கார்முதலாக வேனில் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறு பகுதியினை உடைத்தாம் புலவோரான் ஆராயப்பட்ட பெரும்பொழுது.

சிறுபொழுதின் வகை

நூற்பா– 12

“மாலையாமம் வைகறை யெற்பாடு

காலைவெங்கதிர் காயுநண் பகலெனக்

கைவகைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்.”

மாலை முதலாக நண்பகல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஐவகையினை உடைத்தாம் அவ்வவ் ஒழுக்கத்திற்குரிய சிறுபொழுது.

மாலையாவது நிசியின் முன்னும் ஏற்பாட்டின் பின்னும் உண்டாகிய காலம். யாமமாவது இடையிரவு. வைகறையாவது விடியற்காலம் ஏற்படு காலையாவது ஆதித்தன் படும் பொழுது நண்பகலாவது உச்சிப் பொழுது.

குறிஞ்சிக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும்

நூற்பா – 13

“அவற்றுள்,

கூதிர்யாமம் முன்பனி யென்றிவை

ஓதிய குறிஞ்சிக் குரிய வாகும்”

பெரும் பொழுதும் சிறுபொழுதுமாகிய பதினொன்றனுள்ளும் கூதிரும் யாமமும் முன்பனியுமாகிய மூன்றும் குறிஞ்சிக்குரியவாம்.

பாலைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறு பொழுதும்

நூற்பா - 14

“வேனில் நண்பகல் பின்பனி யென்றிவை

பான்மையி னூரிய பாலை தனக்கே”

பாலைக்கு வேனிலும் நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய மூன்று உரியவாம்.

முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும்

நூற்பா - 15

“மல்குகார் மாலை முல்லைக்குரிய”

மிகா நின்ற கார்காலமும் மாலைக் காலமும் ஆகிய இரண்டு காலமும் முல்லைக்கு உரியன.

மருதத்துக்குரிய சிறுபொழுது

நூற்பா - 16

“இருள்புலர் காலை மருதத்திற்குரித்தே”

மருதத்திற்கு விடியற்காலம் உரித்து.

நெய்தற்குரிய சிறுபொழுது

நூற்பா - 17

“வெய்யோன் பாடு நெய்தற்குரித்தே”

ஆதித்தன் படுகின்ற காலம் நெய்தற்கு உரித்து.

மருதம், நெய்தல் என்னும் இரண்டற்குரிய பெரும்பொழுது

நூற்பா - 18

“மருதம் நெய்தலென்றிவையிரண்டற்கும்.

உரிய பொரும்பொழு திருமுன் றும்மே”

மருதமும் நெய்தலும் என்னும் இரண்டற்கும் பெரும்பொழுது ஆறும் உரியவாம்.

கருப்பொருள் வகை

நூற்பா - 19

“ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங்

கூர்நீர் பூமர முணாப் பறை யாழ்பண்

டொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத்தாகும்”

தெய்வம் முதலாகத் தொழில் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு வகையினை உடைத்தாங் கருப்பொருள்.

குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்

நூற்பா - 20

“விறற்சேய் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
 குறத்தி கொடிச்சி குறவர் கானவர்
 குறத்தியர் கிளிமயில் மறப்புலி குடாவடி
 கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
 நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்தள்
 ஆரந் தேக்ககில் அசோகம் நாகம்
 வேரல் ஐவனந் தோரை யேனல்
 கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
 வெறிகோள் ஐவனம் வித்தல் செறிகுறற்
 பைந்தினை காத்தல் செந்தேன் அழித்தல்
 செழுங்கிழங் ககழ்தல் முழங்கிவீ முருவியொடு
 கொழுஞ்சுனை யாடல் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளே.”

சேய் முதலாகச் சுனையாடல் ஈறாகச் சொல்லப் பட்டனவெல்லாங் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாம்.

பாலையின் கருப்பொருள்

நூற்பா - 21

“கன்னி விடலை காளை மீளி
 இன்னகை எயிற்றி எயினர் எயிற்றியர்
 மறவர் மறத்தியர் புறவுபருந் தெருவை
 கழுகு செந்நாய் கல்கெழு குறும்பு
 குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
 உழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
 வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
 பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சுரம் வெஞ்சமம்
 பகற்கூறை யாடல் பாலைக்கருப் பொருளே.”

கன்னி முதலாகச் சூறையாடல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பாலைக் கருப் பொருளாம்.

முல்லையின் கருப்பொருள்

நூற்பா - 22

“நெடுமால் குறும்பொறை நாடன் நோன்றல்
வடுவில் கற்பின் மனைவி கிழத்தி
இடையர் இடைச்சியர் ஆயர் ஆய்ச்சியர்
கான வாரண மான்முயல் பாடி
குறுஞ்சனை கான்யாறு குல்லை முல்லை
நிறங்கிளர் தோன்றி பிறங்கலாப் பிடவம்
கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தந்
தாற்றுக்கதிர் வரகொடு சாமை முதிரை
ஏற்றுப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி
சாமை வரகு தரமுடன் வித்தல்
அவைகளை கட்டல் அரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழல் ஊதல்
மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்
கழுமிய குரவையொடு கான்யா நென்றிவை
முழுதுடனாடன் முல்லைக்கருப் பொருளே.”

நெடுமால் முதலாகக் கான்யாறாடல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம்
முல்லைக் கருப் பொருளாம்.

மருதத்தின் கருப்பொருள்

நூற்பா - 23

“இந்திரன் ஊரன் பைந்தார் மகிழ்நன்
கெழுதகு கற்பின் கிழத்தி மனைவி
உழவர் உழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலை வண்டான மகன்றில் நாரை
அன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா எருமை நீநாய்
பெருகிய சிறப்பின் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிண றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நறுமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெல் அந்நெல் லரிகிணை
மன்றன் முழுவ மருதயாழ் மருதம்
மன்றணி விழாக்கோள் வயற்களை கட்டல்

அரிதல் கடாவிடல் அகன்குளம் குடைதல்
வருபுன லாடன் மருதக்கருப் பொருளே.”

இந்திரன் முதலாக வருபுனலாடல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் மருதக் கருப் பொருளாம்.

நெய்தலின் கருப்பொருள்

நூற்பா – 24

“வருணன் சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
பரும அல்குற் பரத்தி நுளைச்சி
நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்
அளவர் அளத்தியர் அலைகடற் காக்கை
சுறவம் பாக்கம் பெறலரும் பட்டினம்
உவர்நீர்க் கேணி கவர்நீர் நெய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டகம் அடம்பு
கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
புலவ மீனுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
நளிமீன் கோட்பறை நாவாய்ப் பம்பை
விளரியாழ் செவ்வழி மீனுப்புப் படுத்தல்
உணங்கவை விற்றன்மீன் உணக்கல்புள் ளோப்பு
நெடுங்கட லாடல் நெய்தற்கருப் பொருளே.”

“வருணன் முதலாகக் கடலாடல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் நெய்தல் கருப் பொருளாம்.

உரிப்பொருள்

நூற்பா – 25

“புணர்தலும் பிரிதலும் இருந்தலும் ஊடலும்
இரங்கலும் இவற்றினிமித்தமு மெனவாங்
கெய்திய உரிப்பொருள் ஐயிரு வகைத்தே”

புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும், இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என உரிப் பொருள் பத்து வகையினை உடைத்தாம்.

கைக்கிளை

கைக்கிளை இன்னதென்பது

நூற்பா - 3

“அவற்றுட்

கைக்கிளை யுடைய தொருதலைக்காமம்”

அகப்பொருள் விகற்பமாகிய ஏழனுள் கைக்கிளை என்பதனுடைய பொருள் ஒருதலைக் காமம்.

நூற்பா - 29

“அதுவே,

காமஞ்சான்ற இளமையோள்வயிற்

குறிப்பறி காறுங்குறுகாது நின்று

குறிப்படு நெஞ்ச மொடுகூறலாகும்”

கைக்கிளையாவது காமநுகர்தற்கு அமைந்த இளமையுடைய தலைமகளிடத்துண்டாகிய குறிப்பினைத் தானறியுமளவும் தலைமகன் அவளைச் சாராது நின்று தன்வசமாகிய நெஞ்சினொடு சொல்லுதலாம்.

கைக்கிளை நிகழுங்காலம்

நூற்பா - 28

“மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்

கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப”

பொருள்படும் கிளை நிரம்பினை உடைத்தாய் யாழிணையுடைய கந்திருவர் விரும்பும் களவிற புணர்ச்சி முன் கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென்று சொல்லுவர் புலவர்.

கைக்கிளைக்குரிய தலைமக்கள்

நூற்பா - 30

“மறையோர் மன்னவர் வணிகர் சூத்திரரெனும்

இறையோர் தத்தமக் கெய்து மற்றதுவே.”

கைக்கிளை மறையோரும் மன்னரும் வணிகரும் சூத்திரருமாகிய நால்வகைத் தலைமகட்கே கூடுவதாம்.

இதுவுமது

நூற்பா - 31

“அதுவே,

மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை

இழிந்தோர் தம்முள் உயர்ந்தோரு மெய்துப”

கைக்கிளையை நால்வகைத் தலைமக்களுமன்றி ஐந்து நிலத்தும் உறையும் கீழ்நிலை மக்களுள் தலைமக்களும் பெறுவர்.

பெருந்திணை பற்றிய விளக்கம்

அகப்பொருட் பெருந்திணை

நூற்பா - 243.

“அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகன்றமடற் கூற்றும்
குறியிடை யீடும் தெளிவிடை விலங்கலும்
வெறிகோள் வகையும் விழைந்துடன் போக்கும்
பூப்பிய லுரைத்தலும் பொய்ச்சூ ளுரையும்
தீர்ப்பில் ஊடலும் போக்கழுங் கியல்பும்
பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும்
வன்புறை யெதிரிந்து மொழிதலும் அன்புறு
மனைவியும் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும்
பிறவும் அகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய”

அகன்றுழிக் கலங்கல் முதலாகத் தலைவியும் தானும் வனமடைந்து நோற்றல் ஈற்றாகச் சொல்லப்பட்டனவும் பிறவும் அகப்பொருள் பெருந்திணைக்கு உரியனவாம்.

அகப்புறப் பெருந்திணை

நூற்பா - 244

“மடலே றுதலொடு விடைதழால் என்றா
குற்றிசை தன்னோடு குறுங்கலி யென்றா
சுரநடை தன்னோடு முதுபாலை யென்றா
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்
புகன்றவை இயற்பெயர் பொருந்தா வாயின்
அகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைக் காகும்.”

மடலேறல் முதலாகத் தபுதாரநிலை ஈறாகச் சொல்லப்பட்டன இயற்பெயர் கூடாவாயின் அகப்புறப் பெருந்திணைக்காகும்.

இயற்பெயர் கூடுமாயின் புறப்பொருட் பெருந்திணையாம்.

நான்கு வேதத்தினுள் கூறப்படுகின்ற எண்வகை மணங்களுள் பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம் தெய்வம் ஆகிய நான்கும் பெருந்திணைக்கு உரியவாம்.

அலகு -2

இயற்கைப் புணர்ச்சி

இயற்கைப் புணர்ச்சியின் இலக்கணம்

நூற்பா - 32

“தெய்வந் தன்னின் எய்தவுங் கிழத்தியின்
எய்தவும் படுஉம் இயற்கைப் புணர்ச்சி”

இயற்கைப் புணர்ச்சியாவது தெய்வத்தாற் பெறவும் படும், தலைமகளாற் பெறவும் படும்.

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கொரு சிறப்பு விதி

நூற்பா - 33

“இயற்கைப் புணர்ச்சி தெய்வத்தின் எய்துழி
முயற்சியின்றி முடிவ தாகும்”

இயற்கைப் புணர்ச்சி தெய்வத்தாற் பெறும்காலத்து முயற்சியின்றித் தானே முடிவதாம்.

களவின் கண் நிகழும் பிரிவு

களவொழுக்கின் கண் நிகழும் பிரிவின் வகை

நூற்பா - 39

“ஒருவழித் தணத்தல் வரைவிடை வைத்துப்
பொருள்வயிற் பரிதலென்றிருவகைத் தாகும்
நிறைதரு காதன் மறையினிற் பிரிவே”

ஒருவழித் தணத்தலும், வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலுமென இரண்டு பகுதியினை உடைத்தாம். அவற்றுள் ஒருவழித் தணத்தலாவது, ஒருரின் கண்ணும் ஒரு நாட்டின் கண்ணும் பிரிதல். வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலாவது, வரைவிடை வைத்துக் காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பொருள் வயிற் பிரிதல்.

ஒருவழித் தணத்தலின் இலக்கணம்

நூற்பா - 40

“அவற்றுள்
ஒருவழித்தணத்தற்குப் பருவங்கூறார்”

ஒருவழித் தணத்தற்குப் பருவ வரையரை சொல்லார் சான்றோர்.

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலின் இலக்கணம்

நூற்பா - 41

“வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிவோர்

இருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்”

வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் காடிடையிடும் நாடிடையிடும் பிரிதலின்,அ.:திரண்டு திங்களின் இகவாமையை உடைத்தென்று சொல்லுவராசிரியர்.

கற்பின் கண் நிகழும் பிரிவு

கற்பில் நிகழும் பிரிவின் வகை

நூற்பா - 62

“பரத்தையிற் பிரிதல் ஓதற்குப் படர்தல்

அருட்டகு காவலொடு தூதிற் ககறல்

உதவிக் கேகல் நிதியிற் கிகத்தலென்

றுரைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.”

பரத்தையிற் பிரிதல் முதலாக நிதியிற் இகத்தல் ஈறாக ஆறு வகையினை உடைத்தாங் கற்பின் கண் பிரியும் பிரிவு.

பரத்தையிற் பிரிவின் வகை

நூற்பா - 63

“அயன்மனைப் பிரிவயற் சேரியின் அகற்சி

புறநகர்ப் போக்கிவை புரவலற்குரிய

பரத்தையிற் பிரியும் பருவத் தான.”

பரத்தையிற் பிரியுங் காலத்து அயன்மனைப் பிரிவு முதலாகிய மூன்று பிரிவும் தலை மகற்குரியனவாம்.

அயன்மனைப் பிரிவுக்குக் காரணம்

நூற்பா - 64

“கெழீஇய காமக் கிழத்தியர் பொருட்டாந்

தழீஇய அயல்மனைத் தலைவன் பிரியும்.”

பொருந்திய காமக் கிழத்தியர் காரணமாகத் தலைமகன் தொடர்ந்து அயல்மனைக் கண்ணேபிரியும்.

அயற்சேரிப் பிரிவுக்குக் காரணம்

நூற்பா - 65

“பின்னர் வரைந்த பெதும்பையும் பரத்தையும்
இன்னியல் விழவும் ஏதுவாக
அவனயற் சேரியின் அகலும் என்ப.”

இரண்டாவது வரைந்து கொள்ளப்பட்ட பெதும்பைப் பருவக் கிழத்தியும், காதற் பரத்தையும், இனிய தன்மையுடைய விழவும் காரணமாகத் தலைமகன் அயற் சேரியின் கண்ணே பிரியும்.

புறநகர்ப் போக்குக் காரணம்

நூற்பா - 66

“விருந்தியற் பரத்தையைப் பெருந்தேர் மிசைக்கொண்
டிளமரக் காவின் விளையாடற்கும்
புனலாடற்கும் புறநகர்ப் போகும்.”

இளமரக்காவின் கண்ணே விளையாடுதல் காரணமாகவும் புனலாடுதல் காரணமாகவும் தலைமகன் புதியளாகிய பரத்தையைத் தேர்மேல் ஏற்றிக் கொண்டு நகர்ப் புறத்திலே போவான்.

ஓதற்பிரிவு :- வேதம் ஓதற்கு உரியார்

நூற்பா - 69

“ஓதற் றொழிலுரித் துயர்ந்தோர் மூவர்க்கும்”

ஓதல் என்னுந் தொழில் அந்தணர், அரசர், வைசியர் என்கிற மூவர்க்கும் உரித்து.

ஏனைக் கல்விக்கு உரியார்

நூற்பா - 70

“அல்லாக் கல்வி எல்லார்க்கும் உரித்தே”

வேதமல்லாத கல்வி நால்வர்க்கும் உரித்து.

படைக்கலம் முதலியன பயிலுதற்கு உரியார்

நூற்பா - 71

“படைக்கலம் பயிறலும் பகடுபிற ஊர்தலும்

உடைத்தொழி லவர்க்கென உரைத்திசினோரே”

படைக் கலங்களைக் கற்றலும், யானையும் தேரும்குதிரையும் முதலாயின ஊர்தலும் மூவர்க்கும் உடைமையாகிய தொழிலெனச் சொன்னார் புலவர்.

காவற்பிரிவின் வகை

நூற்பா - 72

“அறப்புறங் காவல் நாடுகாவலெனச்

சிறப்புறு காவலற் றிருமிவகைத்தே”

அறப்புறங்காவலும் நாடுகாவலும் என இரு கூற்றதாம் மேம்பாடுற்ற காவல் தொழிலின் பாகுபாடு.

அறப்புறங் காவற்கு உரியார்

நூற்பா - 73

“அவற்றுள்,

அறப்புறங்காவல் அனைவர்க்கு முரித்தே”

அறப்புறங் காவல் என்பது நால்வருக்கும் உரித்து.

நாடுகாவலுக்கு உரியார்

நூற்பா - 74

“மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே”

நாடுகாவல் என்பது அரசர்க் குரித்து.

தூதிற் பிரிவுக்கு உரியார்

நூற்பா - 75

“வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்கும்

தூது போதற் றொழிலுரித் தாகும்.”

பார்ப்பாரும் வேந்தரும் என்னும் இருவர்க்கு உரித்தாம் தூது போதல் தொழில். பகைதணிவினை எனினும் தூதுவினை எனினும் ஒக்கும்.

எ.கா :

“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்

உயவ லூர்திப பயலைப் பார்ப்பான்

எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்

சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே

ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி

மாண்வினை யானையு மணிகளைந் தனவே.”

நாடுகாவற் பிரிவுக்கும் தூதிற்பிரிவுக்கும் ஒரு சிறப்பு விதி

நூற்பா - 76

“சிறப்புப் பெயர் பெற்றிற் செப்பிய இரண்டும்

உறற்குரி மரபின ஒழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.”

அரசனால் சிறப்புப் பெயர் பெற்றாராயின் வைசியரும், சூத்திரரும் என்னுமிருவார்க்கும் நாடு காவல் தொழிலும் தூது போதல் தொழிலும் ஆகிய இரண்டும் பொருந்துதற்கு உரிய மரபினவாம்.

துணைவயிற் பிரிவுக்கு உரியார்

நூற்பா - 77

“உதவி அந்தண ரொழிந்தோர்க் குரித்தே”

வேந்தர்க்கு உற்றுழியாகிய தொழில் அந்தணர் ஒழிந்த முவார்க்கும் உரித்தாம்.

நான்கு வருணத்தார்க்கும் உரிய பிரிவு

நூற்பா - 78

“பரத்தையிற் பிரிவும் பொருள்வயிற் பிரிவும்

உரைத்த நால்வார்க்கு முரியவாகும்.”

பரத்தையிற் பிரிவும் பொருள் வயிற் பிரிவும் ஆகிய இரண்டும் நால்வார்க்கும் உரியவாம்.

நிலமக்களுள் தலைமக்களுக்கு உரிய பிரிவு

நூற்பா - 79

“இழிந்தோர் தமக்கும் இவற்றுண் மேம்பட்டவை

ஒழிந்தன வாமென மொழிந்தனர் புலவர்.”

இவ்வறுவகைத் தொழிலுள்ளும் மேம்பட்டனவாகிய ஓதலும், நாடு காவலும், தூது போதலும் ஆகிய மூன்று ஒழித்து அல்லாதனவெல்லாம் இழிந்தோராகிய நிலமக்களில் தலை மக்கட்கும் உரியவாம் எனச் சொன்னார் அறிவோர்.

தலைமகன் பிரிவுக்கு இலக்கணம்

நூற்பா - 80

“கல்வி முதலா எல்லா வினைக்குஞ்

சொல்லி அகறலும் சொல்லா தகறலும்

உரியன் கிழவோன் பெருமனைக் கிழத்திக்கு”

கல்வி முதலாகிய எல்லா வினைக்குந் தலைமகட்குச் சொல்லிப் பிரிதலும், சொல்லாது பிரிதலும் உரியன் தலைமகன்.

இதுவுமது

நூற்பா - 81

“சொல்லா தகலினுஞ் சொல்லும் பாங்கிக்கு”

தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லாது பிரியும் ஆயினுந் தோழிக்குச் சொல்லியே பிரியும்.

இதுவுமது

நூற்பா – 82

“குறிப்பின் உணர்த்தும் பெறற்கருங் கிழத்திக்கு”

தலைவன் பிரிவுரையாது செல்லுமாயினும் குறிப்பின் உணர்த்தும் தலைவிக்கு.
தலைமக்கள் நாடிடையிட்டுச் செல்லுங்கால் செல்லுந்திறன்

நூற்பா – 83

“காலிற் சேறலும் கலத்திற் சேறலும்

ஊர்தியிற் சேறலும் நீதியாகும்”

காலிற் சேறல் முதலாகிய மூன்றும் எல்லாப் பிரிவின் கண்ணும் எல்லார்க்கும்
இயல்பாம்.

தலைமகன் செலவமுங்கலும் உண்டு என்பது

நூற்பா— 86

“ஓதல் முதலா ஓதிய ஐந்தினும்

பிரிவோன் அழுங்கற்கும் உரியனவாகும்”

ஓதல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்தன் கண்ணும் பிரியுந் தலைமகன்
போதற்கேயன்றிப் போகாமைக்கும் உரியனாம்.

ஓதற் பிரிவுக்குக் காலவரையறை

நூற்பா – 89

“அவற்றுள்,

ஓதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் றியாண்டே”

ஓதற்குப் பிரியும் பிரிவு மூன்றாண்டு எல்லையினை உடையது.

தூதிற் பிரிவு, துணைவயிற் பரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு என்னும் மூன்றற்கும்
காலவரையறை

நூற்பா – 90

“தூதிற் பரிவும் துணைவயிற் பிரிவும்

பொருள்வயிற் பரிவும் ஓர் யாண்டுடைய”

தூது காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், உதவி காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், பொருள்
காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும் ஒரு ஆண்டு எல்லையினை உடையது.

பரத்தையிற் பரிவு நிகழ்தற்காகாக் காலம்

நூற்பா - 91

“பூத்தகாலைப் புனையிழை மனைவியை
நீரா டியபின் ஈறாறு நாளுங்
கருவயிற் றுறாஉங்கால மாதலின்
பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்.”

நீராடிய பின் பன்னிரண்டு நாளுங் கருப்படுங் காலமாதலால் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் அப்பன்னிரண்டு நாளும் தலைமகளைப் பிரியப்பெறான் பூப்புநிகழுங் காலத்து.

ஓதற்குப் பிரிந்தவன் செய்யத் தகாதன

நூற்பா - 92

“ஓதற் ககன்றோன் ஒழிந்திடை மீண்டு
போதற் கியையவும் புலம்பவும் பெறாஅன்”

ஓதற்குப் பிரிந்த தலைமகன் அவ்வோதலை ஒழிந்து இடையிட்டு மீண்டு வருவதற்கு உடம்படவும், அவ்விடத்துத் தலைமகளை நினைத்து புலம்பவும் பெறான்.

தூதும், துணையும் காரணமாகச் சென்றாற்கொரு சிறப்பு விதி

நூற்பா - 93

“தூதந் துணைமையும் ஏதுவாகச்
சென்றோன் அவ்வினை நின்று நீட்டித்துழிப்
புலந்து பாசறைப் புலம்பவும் பெறுமே.”

தூது காரணமாகவும், உதவி காரணமாகவும் பிரிந்த தலைமகன் அத்தொழில்கள் பிரிவிற்கு உரியதோர் ஆண்டின் கண் முடியாது நீட்டித்த காலத்துப் பாசறைக் கண்ணையிருந்து தலைமகளை நினைந்து வெறுத்துப் புலம்புதல் பெறும்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி

நூற்பா - 124

“தெய்வம் புணர்ப்பச் சிந்தை வேறாகி
எய்துங் கிழத்தியை யிறையோனென்ப”

தெய்வங் கூட்டத் தன்மனம் வேறாய்த் தலைமகளைக் கூடும் தலைமகன் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

தெய்வத்தின் எய்தும் புணர்ச்சியின் விரி

நூற்பா - 125

“கலந்துழி மகிழ்தலும் நலம்பாராட்டலும்
ஏற்புற வணிதலும் என்னுமீம் மூன்றும்
போற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே”

கலந்துழி மகிழ்தலும், நலம்பாராட்டலும், ஏற்புற அணிதலும் என்னும் இம்மூன்று கிளவியும் அகத்திணையியலுள் போற்றப்பட்ட தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியாம்.

தலைவியின் எய்தும் புணர்ச்சியின் வகை

நூற்பா - 126

“வேட்கையுணர்த்தல் மறுத்தல் உடன்படல்
கூட்டமென் நிறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே”

வேட்கையுணர்த்தல் முதலாகக் கூட்டம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கு வகையினை உடைத்து, தலைமகளாற் புணரும் புணர்ச்சி.

தலைவியின் எய்தும் புணர்ச்சியின் விரி

நூற்பா - 127

“இரந்துபின் நின்றற் கெண்ணலும் இரந்து
பின்னிலை நின்றலும் முன்னிலை யாக்கலும்
மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய்பா ராட்டலும்
இடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடு மறுத்தலும்
இடையூறு கிளத்தலும் நீடுநினைந் திரங்கலும்
மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலும்
முறுவற்குறிப் புணர்தலும் முயங்குத லுறுத்தலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவும்
உணர்த்திய தலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.”

இரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல் முதலாகப் புகழ்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து பிறவும் தலைமகளாற் புணரும் புணர்ச்சியின் விரியாம்.

இவற்றுள் இரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல் முதலாக நீடுநினைந்திரங்கல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதனுள், வழிபாடு மறுத்தல் ஒன்று மொழிதல் அல்லாதன எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்கு உரியவாம், வழிபாடு மறுத்தலாய ஒன்றுந் தலைமகள் மறுத்தற்குரித்தாம், மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிது நகை தோற்றலும் என்னுமிரண்டுந் தலைமகள் உடன்பாட்டிற்குரியவாம், முறுவற் குறிப்புணர்தலும் முயங்குதலுறுத்தலும் தலைமகள் உடன்பாட்டிற்குரியவாம். புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் என்னும்

இரண்டும் தலைமகன் கூட்டத்திற்கு உரியவாம். பிறவும் என்றதனால் அணிதலும் கொள்ளப்படும்.

இரந்து பின்னிலை நிறற்றகுச் செய்யுள் :

எ.கா:

“ஓடுந்திமில் கொண்டு யிற்கொல்வர் நின்னையர்
கோடும் புருவத்துயிர் கொல்வை மன்னீயும்
பீடும் பிறரெவ்வம் பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழவல் கண்டாய்”

எ.கா :

“மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.”

நீடுநினைந்திரங்கற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“தமிழ்தங்கிய தஞ்சைகாவலன் வாணன் றடஞ்சிலம்பிற்
குமிழ் தங்கியமதிக் கொம்பரன் னீர்குளிர் வெண்ணிலவ்
டுமிழ்தண் டரளப் பவளச் செங்கேழ் வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந் தருவதென் றோபெரு வேட்கையென் னாருயிர்க்கே”

முறுவற் குறிப்புணர்தற்குச் செய்யுள் :

“முகைமொக்கு நெள்ளது நாற்றம் போற்பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன்றுண்டு”

புணர்ச்சியின் மகிழ்தற்குச் செய்யுள்

எ.கா :

“கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறிய மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள்”

களவுக் காலத்துப் பிரிவு

ஒருவழித் தணத்தலின் வகை

நாற்பா – 167

“செலவறி வறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுதல்
சென்றுழிக் கலங்கல் தேற்றியாற்றுவித்தல்
வந்துழி நொந்துரை யென்றெழு வகைத்தே
ஒன்றக் கூறிய ஒருவழித் தணத்தல்”

செலவறிவுறுத்தல் முதலாக வந்துழி நோதல் ஈறாக எழுவகையினையுடைத்து ஒருவழித் தணத்தல்.

ஒருவழித்தணத்தலின் வரி

நூற்பா – 168

“தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றலும்
மென்சொற் பாங்கி விலக்கலும் தலைவன்
நீங்கல் வேண்டலும் பாங்கி விடுத்தலும்
தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தலும் தலைவி
நெஞ்சொடு புலத்தலும் சென்றோன் நீடலிற்
காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியுங்
கோற்றொடிப் பாங்கி ஆற்றுவித் தலுமவன்
வந்தமை உணர்த்தலும் வந்தோன் றன்னொடு
நொந்து வினாதலும் வெந்திறல் வேலோன்
பாங்கியொடு நொந்து வினாதலும் பாங்கி
இறைவியை ஆற்றுவித் திருந்த வருமை
கூறலும் என்னும் ஆறிரு கிளவியும்
ஒருவழித் தணத்தலின் விரியெனப் படுமே.”

தன்பதிக்கு அகற்சி தலைவன் சாற்றல் முதலாகத் தலைவியைப் பாங்கி அற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு கிளவியும் ஒருவழித் தணத்தலின் வரி என்று சொல்லுவர் புலவர்.

இவற்றுள் தன்பதிக்கு அகற்சி தலைவன் சாற்றலும், பாங்கி தலைவிக்கு அவன் செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டும் செலவு அறிவுறுதற்குரியன, தலைமகனைப் பாங்கி விலக்கிலாகிய ஒன்றும் செலவு உடன்படாமைக்கு உரித்து, தலைவன் நீங்கல் வேண்டலாகிய ஒன்றும் செலவுடன் படுத்தற்குரித்து, தலைமகனைப் பாங்கி விடுத்தலாகிய ஒன்றும் செலவுடன் படுத்தற்குரித்து, தலைமகன் நெஞ்சொடு புலத்தலும் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியுமாகிய இரண்டும் சென்றுழிக் கலங்கற்கு உரியன, தலைமகனைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தலும், தலைமகன் வந்தமை தலைமகட் குணர்த்தலும் ஆகிய இரண்டும் தேற்றி ஆற்றுவித்தற்கு உரியன, பாங்கி வந்தோன் தன்னொடு நொந்து வினாதன் முதலாகிய மூன்றும் வந்துழி நொந்துரைத்தற்குரியன.

பாங்கி தலைமகனைச் செலவு விலக்கற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“வருவை யல்லை வாடை நனி கொடிதே
யருவரை மருங்கி னாய்மணி வான்றி
யொல்லென விழிதரு மருவிநின்
கல்லுடை நாட்டுச் செல்லல் தெய்யோ”

தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு”

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“கானலம் பெருந்துறைக் கலிதிரை திளைக்கும்
வானுயர் நெடுமணலேறி யானாது
காண்கம் வம்மோ தோழி
செறிவளை நெகிழ்த்தோ னெறிகட னாடே”

வந்தோன் தன்னொடு பாங்கி நொந்து வினாதற்குச் செய்யுள் :

எ.கா:

“யாங்குவல் லுநையோ வோங்கல் வெற்ப
விரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யரிவை
திதலை மாமை தேயப்
பசலை பாயப் பிரிவு தெய்யோ”

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்திருந்த அருமை தலைமகற்குச் சொல்வதற்குச் செய்யுள்:

எ.கா :

“போதார் கூந்த லியலணி யழுங்க
வேதி லாட்டியை நீபிரிந் ததற்கே
யழலவிர் மணிப்பூ ணனையப்
பெயலா னாவென் கண்ணே தெய்யோ”

வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிவு :

வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலின் வகை :

நூற்பா – 169

“பிரிவறிவுறுத்தல், பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய ஒன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே.”

பிரிவறிவுறுத்தல் முதலாக வந்துழி மகிழ்ச்சி ஈறாக ஒன்பது வகையுடைத்தாம்
வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல்.

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலின் விரி

நூற்பா - 170

“என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றலும்
 நிற்பொருட் பிரிவுரை நீயவட் கென்றலும்
 நீடே னென்றவ னீங்கலும் பாங்கி
 ஓடரிக் கண்ணிக் கவன்செல வுணர்த்தலும்
 பூங்குழை யிரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற்
 சொல்லலும் தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும்
 வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும்
 பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பலும்
 இகுளைவம் பென்றலும் இறைமகள் மறுத்தலும்
 அவர்தூ தாகிவந் தடைந்ததிப் பொழுதெனத்
 துணைவி சாற்றலும் பிணைவிழி ஆற்றலும்
 அவனவண் புலம்பலும் அவன்வருங் காலைப்
 பாகன் றன்னொடும் மேகந் தன்னொடும்
 சோகங் கொண்டவன் சொல்லலும் பாங்கி
 வலம்புரி கேட்டவன் வரவறி வறுத்தலும்
 வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தலும் வந்தாழி
 நினைத்தமை வினாதலும் நினைத்தமை செப்பலும்
 அனைத்தகை அவளே ஆற்றுவித் திருந்தமை
 பாங்கிசூ றலுமென வாங்கெழு மூன்றும்
 வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவின்
 விரியென விளம்பினர் தெரிமொழிப் புலவர்.”

என் பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக்கு என்றல் முதலாகத் தலைமகளை ஆற்றுவித்திருந்தமை பாங்கி கூறல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொன்றும் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயின் பிரிதலின் விரியென மொழிந்தனர் ஆராய்ந்தறிந்தோர்.

இவற்றுள், என் பொருட்டு பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கு என்றலும், பாங்கி தலைவிக்கு அவன் செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரியன, பாங்கி நின் பொருட்டு பிரிவுரை நீயவட்கு என்றலாகிய ஒன்றும் பிரிவு உடன்படாமைக்கு உரித்து, தலைமகன் நீடேனென்றவன் நீங்கலாகிய ஒன்றும் பிரிவு உடன்படுத்தற்கும் பிரிவுடன்படுதற்குமுரித்து, தலைமகள் இரங்கலும், பாங்கி கொடுஞ் சொல் சொல்லலும், பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும், இறைமகள் மறுத்தலும், அவன் அங்கே புலம்பலுமாகிய ஐந்தும் பிரிவுழிக் கலங்கற்குரியன, தலைவி கொடுஞ்சொல்

சொல்லலும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும், இகுளை வம்பென்றலும், அவர் தூதாகி வந்தடைந்தது இப்பொழுது என்றலுமாகிய நான்கும் வன்புறைக்கு உரியன,

தலைமகள் ஆற்றலாகிய ஒன்றும் வன்பொறைக்குரித்து, தலைமகன் மீண்டு வருங்காலைப் பாகன் தன்னொடு சொல்லலும், மேகந்தன்னொடு சோகங் கொண்டவன் சொல்லலுமாகிய இரண்டும் வரும் வழிக் கலங்கற்குரியன, பாங்கி வலம்புரி கேட்டு அவன் வரவு அறிவுறுத்தல் முதலாகிய ஐந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரியன.

நீடேன் என்று அவன் நீங்கற்குச் செய்யுள் :

செய்யுள் :

தலைமகள் இரங்கற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே
ஒல்வா எல்லளென் றவரிகழ்ந் தனரே
யாயிடை, யிருபே ராண்மை செய்த பூசல்
நல்லார் கதுவி யாங்கென்
அல்ல னெஞ்ச மலமலக் குறுமே”

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாம்அம் பிளக்கும்
அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே”

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“அணிநிற மஞ்சை யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றாழ்ந்துபணிமொழி
கார்நீமை கொண்ட கலிவானங் காண்டொறும்
பீர்நீமை கொண்டன தோள்”

அவர்தூதாகி வந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவி சாற்றற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார்செல்வ மெய்த
நெடுங்காடு நேர்சினை யீனக்கொடுங்குழாய்
இன்னே வருவர் நமரென் றெழில் வானம்
மின்னு மலர்தூ துரைத்து”

அவண் அவண் புலம்பற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருங்
கடல்கெழு கொண்கன் காதன் - மடமகள்
கெடல்ருந் துயர நல்கிப்
படலின் பாயல் வெளவி யோளே”

கற்பின் கண் நிகழும் பிரிவு
கற்பிற்குரிய கிளவித் தொகை

நூற்பா - 201

“இல்வாழ்க் கையே பரத்தையிற் பிரிவே
ஓதற்பிரிவே காவற்பிரிவே
தூதிற் பிரிவே துணைவயிற் பிரிவே
பொருள்வயிற் பிரிவெனப் பொருந்திய ஏழும்
வளமலி கற்பின் கிளவித் தொகையே”

இல்வாழ்க்கை முதலாகப் பொருள்வயிற் பிரிதல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழும்
கற்பின் கிளவித் தொகை என்றவாறு.

பரத்தையிற் பிரிவு

பரத்தையிற் பிரிவின் வகை

நூற்பா - 204

“வாயில் வேண்டல் வாயில் மறுத்தல்
வாயினேர் வித்தல் வாயி னேர்தலென்
றாய பரத்தையின் அகற்சிநால் வகைத்தே”

வாயில் வேண்டல் முதலாக வாயில் நேர்தல் ஈறாக நான்கு வகையினை உடைத்தாம்
பரத்தையிற் பிரிவு.

ஓதற்பிரிவு :

ஓதற்குப் பிரிந்துழிக் கார்ப பருவங் கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தற்குச்

செய்யுள் :

எ.கா :

“காதற் கயம்படிந் துன்னொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம்
மாதர்க் கமைந்தருள் வாணன்றென் மாறை வரக்கடவர்
ஆதற் கணங்கனை யாய்புய லேது அறிந்தருளே”

காவற்பிரிவு

காவற்பிரிவு தலைமகனான் உணர்ந்த தோழி தலைமகட்கு உணர்த்தற்குச் செய்யுள்:

எ.கா :

“விண்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியள்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல் சூழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன் தஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச் செய்ய வாயிதழ்ப் பைங்கிளியே”

தூதிற்பிரிவு

தூதிற்குப் பிரிந்துழி முன்பனிப் பருவங் கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“சுற்றுங் குழல்நின் பிணிவிடுப் பான்வந்து தோன்றினர்பார்
முற்றும் பொழிகின்ற முன்பனி நாள்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மன்புரப் பான்தஞ்சை வாணனொன்னார்ச்
செற்றும் படையின் வெம் போர்தணிப் பானன்று சென்றவரே”

துணைவயிற்பிரிவு

தலைமகன் வேந்தர்க்குற்றுழி உதவியிற் பிரிந்துழித் தலைமகள் பின்பனி பருவங் கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“இன்னற் படுகின்ற வென்னை யெண்ணார் தமக்கின்றுணையாம்
மன்னர்க் குதவிப் பரிந்தநங்காதலர் வாணன் றஞ்சைக்
கன்னற் கடிக்கை யறிவதல் லாற்பகல் காண்பரிதாம்
பின்னற் கணையிருள் கூர்துன்ப மேவிய பின்பனியே”

பொருள்வயிற் பிரிவு :

பொருள்வயிற் பிரிந்துழி இளவேனிற் பருவங் கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“வார்த்தன பார மடமயி லேகியின் மாருதமாந்
தேர்த்தனி வீரன் திருநாளும் வந்தது சேர்மின் சென்றார்
தார்த்தட மேரு வெனும் புய வாணன்றஞ் சாபுரிநின்
றார்த்தது கேட்டுவந் தார்பொருள் தேடவகன்றவரே”

வரைதல்

அந்தணர், சான்றோர் முன்னிட்டு அருங்கலங் கொடுத்து வரைதல் :

நூற்பா – 199

“தன்னூர் வரைதலும் தன்மனை வரைதலும்
என்னுமிவ் விரண்டொழித் தெவற்றினுங் கிழவோன்
அந்தணர் சான்றோர் முன்னிட் டருங்கலம்
தந்து வரைதல் தகுதியென்ப”

உடன் போய்த் தன்னூரின் கண்ணே வரைதலும் மீண்டு வந்து தன் மனைக் கண்ணே வரைதலுமாகிய இரண்டும் ஒழித்து அல்லாத எல்லா வரைவின் கண்ணும் தலைமகன் அந்தணரையும் சான்றோரையும் முன்னிட்டு அருங்கலம் கொடுத்து, வரைதல் உலகத்தியற்கை எனச் சொல்லுவர் புலவர்.

வரைந்து கொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறியதற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“கயற்க ணாளையுங் காமனன் னானையும்
இயற்றினார் மண மேத்தருந் தன்மையார்
மயற்கை யில்லவர் மன்றலின் மன்னிய
இயற்கை யன்புடை யாரியைந் தார்களே”

வரைவின் இலக்கணம்

நூற்பா – 171

“வரைவெனப் படுவ தூரவோன் கிழத்தியைக்
குரவர் முதலோர் கொடப்பவும் கொடாமையும்
கரணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொளலே”

வரைவு என்று சொல்லப்படுவது தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர் முதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாது ஒழியவும் வதுவைச் சடங்கொடு பொருந்த மணஞ் செய்து கோடலாம்.

வரைவிற்குரிய கிளவித்தொகை

நூற்பா - 172

“வரைவு மலிவே அறத்தொடுநிற்றலென்று
உரையாமை யிரண்டும் வரைவிற குரிய
கிளவித் தொகையெனக் கிளந்தனர் புலவர்.”

வரைவு மலிவும் அறத்தொடு நிலையும் என்கின்ற இரண்டும் வரைவிற்குரிய கிளவியின் தொகையென்று கூறினார் அறிவோர்.

வரைவுமலிதல்

வரைவுமலிதலின் வகை :

நூற்பா - 173

“வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரவெதிர் வுணர்த்தல்
வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் டுவத்தலென்
றொரு நால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்”

வரைவு முயலவுணர்த்தல் முதலாக பராவல் கண்டுவத்தல் ஈறாக நான்கு வகையினையுடைத்தாம வரைவு மலிதல்.

வரைவுமலிதலின் விரி

நூற்பா - 174

“காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி
காதலிக் குணர்த்தலும் காதலி நற்றாய்
உள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளலும் பாங்கி
தமர்வரை வெதிர்ந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலும்
அவளுவகை யாற்றா துளத்தொடு கிளத்தலும்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலும் தலைவி
மணப்பொருட் டாக அணங்கைப் பராநிலை
காட்டலும் கண்டோன் மகிழ்வுமென் றீட்டிய
இருமூன்று மொன்றும் வரைவு மலிதற்காம்
விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந் தோரே.”

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல் முதலாகக் கண்டோன் மகிழ்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழும் வரைவு மலிதலின் விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந்தோர்.

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“எக்கர் ஞாழன் மலரின் மகளிர்
ஒண்டழை யயருந் துறைவன்
தண்டழை விலையென நல்கினனாடே.”

காதலிநற்றாய் உள்ள மகிழ்ச்சி உள்ளற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“குன்றக் குறவன் சாந்த நறும்புகை
தேங்கமழ் சிலம்பின் வரையகங் கமழும்
கானக நாடன் வரையின்
மன்றலு முடையள் கொறோழி யாயே”

தலைகள் உவகையாற்றாது உளத்தொடு கிளத்தற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“இலையடர் தண்குளவி யேய்ந்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்தளிவண்மீரும்
வரையக நாடனும் வந்தான் மற்றன்னை
யுலையு மலைபோயிற் நின்று”

இவற்றுள், காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தலும், தலைவி மணப் பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலை பாங்கி தலைமகற்குக் காட்டலுமாகிய இரண்டும் வரைவு முயல்வுணர்த்தற்குரியன, பாங்கி தமர் வரைவெதிர்ந்தமை தலைமகக்குணர்த்தலாகிய ஒன்றும் வரைவெதிர் உணர்த்தற்குரியது, தலைவி நற்றாய் உள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளலும், அவள் உவகை ஆற்றாது உளத்தொடு கிளத்தலும், தலைமகனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுமாகிய மூன்றும் வரைவறிந்து மகிழ்தற்குரியன, தலைமகள் அணங்கைப் பராநிலை கண்டோன் மகிழ்தலாகிய ஒன்றும் பராவல் கண்டுவத்தற்குரித்து.

தன்மனைவரைதல்

நூற்பா – 193

தன்மனை வரைதலின் வகை :

“வினாதல், செப்பல் மேவலென்றிறைவன்
தனாதில் வரைதல் தான்முவகைத்தே”

வினாதலும் செப்பலும் மேவுதலும் என மூன்று வகையினை உடைத்தாம், தலைமகன் மீண்டுவந்து தன் மனையின் கண்ணே வரைதல்.

தன்மனை வரைதலின் விரி

நூற்பா – 194

“பணிமொழி நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற்
செவிலியை வினாதலும் செவிலிக் கிசுளை
வரைந்தமை யுணர்த்தலும் வரைந்தமை செவிலி
நற்றாய்க் குணர்த்தலும் உற்றாங் கிருவருந்
தலைவியில் வந்துழிந் தலைவன் பாங்கிக்
கியான்வரைந் தமைநுமர்க் கியம்புசென் றென்றலும்
தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்தலும்
என்னுமில் வைந்து மின்னிலே வேலான்
மன்னிய தன்மனை வரைதலின் விரியே.”

பணிமொழி நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல் முதலாகப் பாங்கிதானது முன்னே சாற்றியதுரைத்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்தாம் மீண்ட தலைமகன் தலைமகளைத் தன் மனையின் கண்ணே வரைந்து கோடலின் விரியாம்.

இவற்றுள், நற்றாய் மணனயர் வெட்கையிற் செவிலியை வினாதலாகிய ஒன்றும் வினாதற்குரித்து, செவிலிக்கு இசுளை வரைந்தமை யுணர்த்தலும், வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க்கு உணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னே சாற்றியதுரைத்தலுமாகிய மூன்றும் செப்பற்கு உரியன, தலைமகன் யான் வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்றென்றலும் ஆகிய ஒன்றும் மேவுதற்குரித்து.

பணிமொழி நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதற்குச் செய்யுள்:
எ.கா :

“நும் மனைச் சிலம்புகமீஇய யரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி நெவனோ மற்றே வென்வேல்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே.”

வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க்கு உணர்த்தற்குச் செய்யுள் :
எ.கா :

“மள்ள ரன்ன மரவந் தழீஇ
மகளி ரன்ன வாடுகொடி நுடங்கும்
அரும்பதங் கொண்ட பெரும்பதவேனிற்
காதல் புணர்ந்தன ளாகி யாய்கழல்
வெஞ்சின விறல் வேற் காளையொ
டின்றுபுகு தருமென வந்தன்று தூதே”

உடன்போய் வரைந்து மீளுதலின் விரி

நூற்பா - 195

“ஆதியொன் றொழித் தல்லன நான்கும்
மாதிரை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
நீதியி னுரிய நினையுங்காலை”

நற்றாய் மணையர் வேட்கை யொழித்து அல்லாத நான்கும் தலைமகன் புணர்ந்துடன் போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின் கண் வரைந்து மீடற்கு உரியவாம்.

ஒருவகை மீண்டு வரைதலின் விரி

நூற்பா - 196

“இருவரில் விற்கும் இயைந்தபன் னொன்றும்
ஒருவகை மீண்டு வரைதலின் விரியே”

தலைமகன் தம்மூர் சார்ந்தமை உணர்த்தல் முதலாகப் பாங்கி தானது முன்னே சாற்றியது உரைத்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டன அவள் மனை வரைதற்கும் தன் மனை வரைதற்கும் உரிய கிளவி பதினொன்றும் உடன் போய் மீண்டு வரைந்து கோடலின் விரியாம்.

உடன்போய் வரைந்து மீளுதற்கும், வரையாமல் மீண்டு அவள் மனையின் கண்ணாதல் தன் மனையின் கண்ணாதல் வரைதற்கும் உரிய கிளவிகள்.

நூற்பா - 192

“மடந்தையை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கும்
அவள்மனை வரைதற்கும் தன்மனை வரைதற்கும்
இவையைந்து முரிய செவிலி கூற்றொழித்தே”

மடந்தையை உடன் போய் வரைந்து மீடற்கும், வரையாமல் மீண்டு அவள் மனையின் கண்ணையாதல் தன் மனையின் கண்ணையாதல் வரைந்து கோடற்கும் இலக்கணத்தினுரியவாம் செவிலி கூற்றாய ஒன்றையும் ஒழித்து அல்லாத ஐந்தாம் என்றவாறு.

அறத்தொடுநிற்றல்

அறத்தொடு நிலையின் வகை

நூற்பா - 175

“முன்னிலை முன்னிலைப் புறமொழி யென்றாங்
கன்ன விருவகைத் தறத்தொடு நிலையே”

முன்னிலை மொழியும் முன்னிலைப் புறமொழியுமென இரு வகையினை உடைத்தாம் அறத்தொடுநிலை.

தலைவி அறத்தொடுநிற்றல்

நூற்பா - 176

“கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்துழிக்
கலுழ்தற் காரணங் கூறலும் தலைவன்
தெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை
எய்தக் கூறலும் இகந்தமை யியம்பலும்
இயற்பழித் துரைத்துழி இயற்பட மொழிதலும்
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றலும்
இவ்வயிற் செறித்தமை சொல்லலும் செவிலி
கணையிருள் அவன்வரக் கண்டமை கூறலும்
எனமுறை யியம்பிய ஏழும் புணையிழைத்
தலைவி அறத்தொடு நிலைதனக் குரிய.”

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்துழிக் கலுழ்தற்காரணங் கூறல் முதலாகச் செவிலி கணையிருள் அவள் வரைவு கண்டமை கூறல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழும் தலைமகள் அறத்தொடு நின்றற்குரிய கிளவியாம்.

இவற்றுள், கலுழ்தற் காரணங் கூறலாகிய ஒன்றும் ஒழிய ஏனையவெல்லாம் பாங்கி வினவாதொழியும் தலைமகள் அறத்தொடு நின்றற்கு உரியவாம்.

தலைமகன் தெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக் கூறற்குச் செய்யுள்:

எ.கா :

“கண்டிரண் முத்தம் பயக்கு மிருமுந்நீப்
பண்டங்கொ ணாவாய் வழங்குந்துறைவனை
முண்டகக் கானலுட் கண்டே னெனத்தெளிந்தே
னின்ற வுணர்விலா தேன்”

தலைமகன் இரந்தமை தலைமகள் பாங்கிக்கு இயம்பற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“யாரு மில்லைத் தானே கள்வன்
றானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ
தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங்கால
வொழுகுநீ ராரல் பார்க்கும்
குருகு முண்டுதான் மணந்த ஞான்றே”

செவிலி கணையிருள் அவன் வரக் கண்டமை கூறற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“நுழையுண் மடமகள் யார்கொலென் றென்னை
புழையு மடைத்தாள் கதவு”

பாங்கி அறத்தொடு நின்றல்:

நூற்பா எண் - 177

“எறிவளை வேற்றுமைக் கேதுவி னாவினும்
வெறிவிலக் கியவழி வினாவினும் பாங்கி
பூவே புனலே களிநே யென்றிவை
யேது வாகத் தலைப்பா டியம்பும்”

செவிலி தலைமகள் வேற்றுமைக்குக் காரணம் கேட்பினும், தான் வெறிவிலக்கிய இடத்துக் காரணம் கேட்பினும், பாங்கி பூவும் புனலும் களிறுமாகிய இவை காரணமாகப் புணர்ச்சியினை அறிவிக்கும் அவட்கு.

வெறி விலக்கற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“அறியா மையாளொன்று கேட்கலுற் றேனும்மையாவதொன்றுங்
குறியா மறியுயிர் கொள்ளவென் றோகுரு திப்பிலிசூர்
வெறியா லிவளுயிர் மீட்கவென் றோவென்றி வேல்வலத்தீர்
சிறியார் மனையில்வந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினின்றே”

தோழி பூத்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நின்றற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“தந்தார்க்கே யாமாற் றடமென்றோ ளின்னநாள்
வந்தார்க்கே யாமென்பார் வாய்காண்பாம் வந்தார்க்கே
காவா லிளமணற் றண்கழிக் கானல் வாய்ப்
பூவா லிளஞாழற் போது”

இது நொதுமலர் வரைவின்கண் அறத்தொடு நின்றதாம்.

களிறு தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடு நின்றற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை
யள்ளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து – தெள்ளி
யிதணாற் கடியொடுங்கா வீரங்கடா யானை
யுதணாற் கடிந்தா னுளன்”

செவிலி அறத்தொடு நின்றல் :

நூற்பா எண் - 178

“மின்னிடை வேற்றுமை கண்டுதாய் வினாவுழி
முன்னிலை மொழியான் மொழியுஞ் செவிலி”

தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாவிய இடத்து முன்னிலை மொழியானே சொல்லுஞ் செவிலி.

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாவதற்குச் செய்யுள் :

எ.கா :

“கண்ணுஞ் சேயரி பரந்தன்று நுதலு
நுண்வியர் பொடித்து வண்டார்க் கும்மே
வாங்கமை மென்றோண் மடந்தை
யாங்கா யினள்கொ லென்னுமென் னெஞ்சே”

அறத்தொடு நின்றலின் விரி இவை எனல் :

நூற்பா எண் - 179

“என்றுடன் இயம்பிய எல்லாங் களவியல்
நின்றழி அறத்தொடு நின்றலின் விரியே”

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்துழித் தலைமகள் கலுழ்தற்குக் காரணங் கூறல் முதலாகத் தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு நற்றாய் வினாவிய வழிச் செவிலி முன்னிலை மொழியால் மொழிதல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டன வெல்லாங் களவொழுக்கம் வெளிப்படாது நின்றவிடத்து அறத்தொடு நின்றலின் விரியாம்.

அறத்தொடுநிலை நிகழும் இடம் :

நூற்பா எண் - 47

“ஆற்றுா றஞ்சினும் அவன் வரைவு மறுப்பினும்
வேற்று வரைவு நேரினும் காப்புக்கை மிகினும்
ஆற்றுறத் தோன்றும் அறத்தொடு நிலையே”

தலைமகன் வழியில் உண்டாகும் ஏதத்தினை அஞ்சியவிடத்தும், தமர் வரைவு எதிர்கொள்ளாதவிடத்தும், பிறர் வரைவு நேருமிடத்தும், காவல் கைமிகுந்தவிடத்தும் நெறிப்படப் புலப்படும் அறத்தொடுநிலை.

அறத்தொடு நின்றற்கு உரியாரும், அவர்கள் அறத்தொடு நிற்கும் நெறியும் :

நூற்பா எண் - 48

“தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடுநிற்கும்
பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடுநிற்கும்
செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடுநிற்கும்
நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடு
நிற்கும் என்ப நெறியுணர்ந்தோரே”

தலைவி முதலாய நால்வரும் இவ்வாறு அறத்தொடு நின்றற்கு உரியர் என்று சொல்லுவர் அகப் பொருளிலக்கணம் அறிந்தோர்.

தலைமகள் அறத்தொடுநிற்கும் இடம் :

நூற்பா எண் - 49

“ஒருபுணர் வொழிந்தவற் றொருவழித் தணப்பவும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியவும்
இறைவனைச் செவிலி குறிவயிற் காணவும்
மனைவயிற் செறிப்பவும் வருத்தங் கூரின்
வினவியக் கண்ணும் வினவாக் கண்ணும்
அனநடைக் கிழத்தி அறத்தொடு நிற்கும்”

பாங்கியற் கூட்டம் என்னும் ஒன்று நீங்கிய மூன்று புணர்ச்சிக் கண்ணும், தலைமகன் ஒருவழித் தணத்தாலும், வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலானும், செவிலி தலைமகனைக் குறிவயிற் காண்டலானும், இற்செறித்தலானும் தனக்கு வருத்தம் மிகுமாயின் தன்னை அவள் வினவியவிடத்தும், வினவாத இடத்தும் தலைமகள் பாங்கிக்கு அறத்தொடு நிற்கும்.

பாங்கி அறத்தொடுநிற்கும் திறம் :

நூற்பா - எண் - 50

“முன்னிலைப் புறமொழி முன்னிலை மொழிகளிற்
சின்மொழிப் பாங்கி செவிலிக் குணர்த்தும்”

முன்னிலைப் புறமொழியும், முன்னிலை மொழியுமாகிய இரண்டினாலும் பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும்.

செவிலி அறத்தொடுநிற்கும் திறம் :

நூற்பா - எண் - 51

“செவிலிநற் றாய்க்குக் கவலையின் றுணர்த்தும்”

செவிலி அறத்தொடு நிற்குங் காலத்து நற்றாய்க்கு விளங்க அறிவிக்கும்.

நற்றாய் அறத்தொடுநிற்கும் திறம் :

நூற்பா - 52

“நற்றாய் அறத்தொடு நிற்குங் காலைக்

குரவனுந் தன்னையுங் குறிப்பி னுணர்ப”

நற்றாய் அறத்தொடு நிற்குங் காலத்துப் பேசமாட்டாள். ஆதலின் தலைமகள் தந்தையும் தன்னையும் அவள் குறிப்பினானே அறிவர்.

அற்தொடு நிற்பார்க்கு வினா நிகழும் இடம் :

நூற்பா எண் - 53

“பாங்கி தலைவியை வினவுஞ் செவிலி
பாங்கியை வினவும் பாங்கி தன்னையும்
நற்றாய் தானும் வினவுஞ் செவிலியிற்
பொற்றொடிக் கிழத்தியை உற்று நோக்கின்”

தலைமகள் மாட்டு வேறுபாடு கண்டுழிப் பாங்கி முதலாகிய மூவரும் இவ்வாறு வினவப் பெறுவர்.

உடன் போக்கு நிகழ்ந்தவிடத்து அறத்தொடு நின்றற்கு உரியார்:

நூற்பா எண் - 54

“ஆங்குடன் போயுழி அறத்தொடு நிற்ப
பாங்கியுஞ் செவிலியும் பயந்த தாயும்”

தலைமகளும் தலைமகனும் புணர்ந்துடன் போய காலத்து அறத்தொடு நிற்பார் தோழியும் செவிலியும் நற்றாயம்.

கற்புக் காலத்து அகப்பொருள் மாந்தர்க்குரிய செயல்கள்

கற்புக் காலத்துத் தலைவன்பால் நிகழும் நிகழ்ச்சி :

நூற்பா - 58

“மறையிற் புணர்ச்சியும் மன்றற் புணர்ச்சியும்
இறைவற் கெய்தலுண் டிருவகைக் கற்பினும்”

களவின் வழி வந்த கற்பு, களவின் வழிவாராக் கற்பு ஆகிய இருவகைக் கற்பின் கண்ணும் தலைமகற்குக் களவிற புணர்ச்சியும், வதுவைப் புணர்ச்சியும் பொருந்துதலுமுண்டு.

தலைவன்பால் நிகழும் அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு உரிய மகளிர் :

நூற்பா எண் - 59

“காதற்பரத்தையர் காமக்கிழத்தியர்
பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக் கிழத்தியென்
றன்னவர் உரியர் அவையிரண் டிற்கும்”

காதற்பரத்தையர் முதலாகிய மூவகையோருந் தலைமகன் அவ்வாறொழுகும் ஒழுக்கம் இரண்டற்கும் உரியர்.

அவருள், களவிற்புணர்ச்சிக்கு உரிய மகளிர் :

நூற்பா எண் - 60

“அவருட்

காதற் பரத்தையர் களவிற்குரியர்”

காதற்பரத்தையர் களவொழுக்கத்துக்கு உரியர்.

மன்றற் புணர்ச்சிக்கு உரிய மகளிர் :

நூற்பா எண் - 61

“ஒழிந்தோர் மன்றற் புணர்ச்சிக் குரியர்”

காமக் கிழத்தியும், பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக் கிழத்தியுமாகிய இருதிறத்தோரும் வதுவைப் புணர்ச்சிக்குரிய மகளிர்.

கற்புக் காலத்துத் தலைமகளுக்கு உரிய ஒழுகலாறு :
நூற்பா எண் - 94

“பூத்தமை சேடியிற் புரவலற் குணர்த்தலும்
நீத்தமை பொறாது நின்றுகிழ வோனைப்
பழிக்குங் காமக் கிழத்தியைக் கழறலும்
கிழவோற் கழறலும் வழிமுறை மனைவியைக்
கொழநொடு வந்தெதிர் கோடலும் அவனொடு
பாங்கொடு பரத்தையைப் பழித்தலும் நீங்கிப்
புறநகர்க் கணவனொடு போகிச் செறிமலர்ச்
சோலையுங் காவும் மாலையங் கழனியும்
மாலைவெள் ளருவியும் மலையுங் கானமும்
கண்டுவிளை யாடலும் கடும்புனல் யாறும்
வண்டிமிர் கமல வாவிடும் குளனும்
ஆடிவிளை யாடலுங் கூடும் கிழத்திக்கு.”

பூத்தமை சேடியிற் புரவலற்குணர்த்தல் முதலாகக் குளனாடல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டன வெல்லாங் கற்புக் காலத்துத் தலைமகட்குப் பொருந்தும்.

வாயில்களுள் பாணர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 95

“வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலும்
சேயிழை யூடல் தீர்த்தலும் போயுழி
அவணலற் தொலைவுகண் டமுங்கலும் அவன் வயிற்
செல்ல விரும்பலுஞ் சென்றவற் குணர்த்தலும்
சொல்லிய கூற்றெனச் சொல்லலுங் கிழவோன்
வரவு மீண்டுவந் தரிவைக் குணர்த்தலும்
அணிநலம் பெற்றமை யறியான் போன்றவட்
பணிவொடு வினாதலும் பாணற் குரிய.”

வாயில் வேண்டல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன வெல்லாம் பாணற்குரியன.

விறலிக்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 96

“செலவிற் றேற்றலும் புலவியிற் றணித்தலும்
வாயில் வேண்டலும் வாயில் நேர்வித்தலும்
தெரியிழை விறலிக் குரியவாகும்”

செலவில் தேற்றல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் விறலிக் குரியனவாம்.

கூத்தர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 97

“செல்வம் வாழ்த்தலும் நல்லறிவு கொளுத்தலும்
கலனணி புணர்த்தலும் காமநுகர் புணர்த்தலும்
புலவிமுதிர் காலைப் புலங்கொள வேதுவிற்
றேற்றலும் சேய்மை செப்பலும் பாசறை
மேற்சென் றுரைத்தலும் மீண்டுவர வுணர்த்தலும்
கூற்றரு மரபிற் கூத்தர்க் குரிய”

செல்வம் வாழ்த்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் கூத்தர்க்கு உரியனவாம்.

இளையோர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 98

“மடந்தையை வாயில் வேண்டலும் வாயில்
உடன்படுத் தலும் அவள் ஊடல் தீர்த்தலும்
கொற்றவற் குணர்த்தலும் குற்றேவல் செய்தலும்
சென்றுமுன் வரவு செப்பலும் அவன்றிறம்
ஒன்றிநின் றுரைத்தலும் வினைமுடி புரைத்தலும்
வழியியல்பு கூறலும் வழியிடைக் கண்டன
மொழிதலும் இளையோர் தொழிலென மொழிப.”

மடந்தையை வாயில் வேண்டல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் இளையோர்க்கு உரியனவாம்.

கண்டோர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 99

“தீதுடைப் புலவி தீர்த்தலும் அவன்வரல்
காதலிக் குரைத்தலும் கண்டோர்க்குரிய”

புலவிதீர்த்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் கண்டோர்க்குரியன.

பார்ப்பனப் பாங்கர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 100

“இளமையும் யாக்கையும் வளமையும் ஏனவும்
நிலையாத் தன்மை நிலையெடுத் துரைத்தலும்
செலவமுங்கு வித்தலும் செலவுடன் படுத்தலும்
பிறவுமெல்லா மறையோர்க் குரிய”

இளமை முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பார்ப்பனப் பாங்கர்க்குரியனவாம்.

சூத்திரப் பாங்கர்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 101

“நன்மையின் நிறுத்தலுந் தீமையின் அகற்றலுஞ்
சொன்னவை பிறவுஞ் சூத்திரர்க் குரிய”

நன்மையின் நிறுத்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் சூத்திரப் பாங்கர்க்கு உரியன.

பாகற்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 102

“சேயிழைக் கிழத்தியை வாயில் வேண்டலும்
வாயினோர் வித்தலும் வயங்கு துனி தீர்த்தலும்
வினைமுடித் ததன்பின் வியன்பதி சேய்தீதென
இனைவோற் றேற்றலும் பாகற் கியல்பே”

தலைமகளை வாயில் வேண்டல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பாகற்கியல்பாம்.

பாங்கிக்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 103

“பிரிவுழி விலக்கலும் பிரிவுடன் படுத்தலும்
பிரிவுழித் தேற்றலும் பிரிவுழி அமுங்கலும்
பிறவுமுரிய இறைவளைப் பாங்கிக்கு”

பிரிவுழி விலக்கல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பாங்கிக்கு உரியன.

செவிலிக்கும் அறிவார்க்கும் உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 104

“முன்வரு நீதியும் உலகியல் முறைமையும்
பின்வரு பெற்றியும் பிறவுமெல்லாந்
தெற்றெனக் கூறல் செவிலித் தாய்க்கும்
உற்ற வறிவார்க்கும் உரியன வாகும்”

முன் வருந்தி முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் தெளியச் சொல்லுதல் செவிலித் தாயக்கும் பொருந்திய அறிவார்க்கும் உரியனவாம்.

காமக் கிழத்தியார்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 105

“குடிப்பிறந் தோரை வடுப்படுத் துரைத்தலும்
மனைவியைப் பழித்தலும் வாடா ஊடலுட்
டலைவற் கழறலும் மனைவிக் கமைந்த
ஒழுக்கமும் காமக் கிழத்தியார்க் குரிய”

குடிப் பிறந்தோரை வடுப்படுத்துரைத்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் காமக் கிழத்தியார்க்கு உரியன.

பரத்தையார்க்கு உரிய செயல் :

நூற்பா எண் - 106

“கிழவோன் தன்னையும் கிழத்தி தன்னையும்
இகழ்தலும் தம்மைப் புகழ்தலும் நிகழ்பொருள்
காத்தலும் பரத்தையர் கடனென மொழிப”

தலைமகனையுந் தலை மகளையும் இகழ்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பரத்தையர் முறைமை.

பரத்தையார்க்கு உரிய சிறப்பு விதி :

நூற்பா எண் - 107

“பரத்தையர் காதற் பரத்தையைப் புகழ்தலும்
தம்மை இகழ்தலும் தம்முள்ளுங் கூறுப”

காதற் பரத்தையைப் புகழ்தலும், தங்களை இகழ்தலும் தம்முள்ளேயுங் கூறுவர் பரத்தையர்.

அலகு 3

வெட்சிப்படலம் : துறைகள் - கரந்தைப்படலம் - துறைகள் - வஞ்சிப்படலம்
துறைகள்

வெட்சிப்படலம்

வெட்சித்திணை

பகைநாட்டின் மேல் போர் தொடங்கக் கருதிய அரசன் ஆன் முதலிய தீதற்ற உயிர்களை அந்நாட்டினின்றும் அப்புறப்படுத்துங்கால், தாமே அறிந்து வெளியேறுதல் இயலாத ஆக்களைத் தன்படை மறவரை ஏவித் தன் நாட்டுக்குக் கொண்டு வருதல்.

நூற்பா - 1

“வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு
வேயே புறத்திறை ஊர்கொலை ஆகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்குரத் துய்த்தல்
தலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீடு
உண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பொருந்தடி நிலையே
கொற்றவை நிலையே வெறியாட் டுளப்பட
எட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையும் ஆகும்”

வெட்சி முதல் வெறியாட்டு ஈறாகக் கிடந்த இருபதும் வெட்சித்திணையும் அதன் துறைகளும் வெட்சி என்பது திணைப்பெயர். வெட்சியரவம் முதலாய் வெறியாட்டு ஈறாக உள்ள பத்தொன்பதும் வெட்சியின் துறைகளாம்.

வெட்சி

வெட்சி என்பது இருவகைத்து. அவை மன்னுறு தொழிலும் தன்னுறு தொழிலும் ஆகும்.

“வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியும்
சென்றி கன்முனை ஆதந் தன்று”

பொருள் :

பகையரசனுடனே போர் செய்யக்கருதிய அரசனுடைய படைஞர் அம்மன்னன் ஏவிய பொழுதும், ஏவாத பொழுதும் பகைவர் நாட்டிற் சென்று அவருடைய ஆத்திரளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டும் ஒழுக்கம் வெட்சித் திணை எனப்படும்.

மன்னுறு தொழில்:

மன்னன் ஏவலினாலே சென்று ஆத்திரளைக் கைப்பற்றி வருதல் மன்னுறு தொழில்.

எ.கா :

“மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் திட்டற்றாக்
கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோல்தெரியக்-கண்டே
அடையார் முனையலற ஐயிலை வேற்காளை
விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து”

பொருள்:

வளைந்த வில்லினையுடைய படைத்தலைவன் அம்புகளை ஆராயக் கண்டு வைத்தும் அரசன் மிக்கெரிகின்ற நெருப்பினகத்தே மரத்தை வெட்டிப் போகட்ட தன்மைத்தாக வியத்தகு இலைத்தொழிலால் சிறந்த வேலினையுடைய காளையே நம் பகைவர் போர் முனையிடத்தே கலங்கி அலறும்படியாகச் சென்று அவருடைய ஏறுகளை உடைய ஆத்திரளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்வாயாக என்று ஏவினான். அங்ஙனம் ஏவிய துணையானே பகைவர் நிரைகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

தன்னுறு தொழில்:

மன்னன் ஏவாமலே செல்லுதலே தன்னுறு தொழில்.

எ.கா :

“அறாஅ நிலைச்சாடி ஆடுறு தேறல்
மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி – பொறாஅன்
கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை
நெடுங்கடைய நேரார் நிரை”

பொருள்:

குளிர்ந்த பெரிய கண்ணை உடைய கள்விலையாட்டியே! வீரமிக்க இம்மறவன் நெருநல் மாலைத் தன் காலிலே வீரக்கழலைக் கட்டினான். அத்துணையானே நம் பகைவருடைய ஆனிரைகள் இன்று காலை நமது நெடிய முன்றிலிடத்தே வந்து நின்றன காண். அத்தகையோன் ஆதலின் நீ பின்பு வார்ப்பேன் என்று கூறுவதை இவன் பொறுத்துக் கொள்ளான். எனவே கள்ளறாத நிலைத்தாழியின் கண்ணுள்ள அடுதலுற்ற கள்ளின் தெளிவை இவனுக்கு மறுக்காமல் வார்ப்பாயாக.

வெட்சித்திணையின் துறைகள்:

வெட்சியரவம்

“கலவார் முனைமேற்
செலவமர்ந் தன்று”

வெட்சியரவமாவது பகைவருடைய ஆனிரைகள் நின்ற போர்முனையின்கண் வெட்சிமறவர் அவ்வானிரைகளைக் கவர்தற் பொருட்டுச் செல்லுதலைப் பொருந்தியது.

ஞெரேலெனப் பெரும்படை திரளுங்கால் பேராரவாரம் உண்டாதல் இயல்பாதல் பற்றி அதனையே ஈண்டு வெட்சியரவம் என்றார்.

எ.கா :

“நெடுபடு கானத்து நீள்வேன் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - துடிபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி கலுழும்”

பொருள்:

நெடிய வேற்படையினை உடைய மறவர்கள் தங்காலின்கண் செருப்பினை இட்டு சிள்வீடு ஒலிக்கப்பெற்ற காட்டிடத்தே கடத்தற்கரிய வழியில் செல்லும் பொருட்டு துடி என்னும் தோற்கருவியை முழக்கி அவ்வொழுக்கத்திற்குரிய வெட்சி மலர் மாலையைச் சூடா நிற்ப பகைவருடைய மணிகள் பூட்டப்பட்ட ஆத்திரர்கள் நின்ற காட்டிடத்தே காரி என்னும் பறவை அப்பகைவர்கட்குத் தீ நிமித்தமாக அழா நிற்கும்.

3. விரிச்சி

“வேண்டிய பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு

ஈண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று”

வெட்சியார் தாம் விரும்பிய செயலின் ஆக்கத்தினது நன்மையை உணரும் பொருட்டுச் செறிந்த இருளை உடைய மாலைப் பொழுதின்கண் நற்சொல்லைச் செவியான் ஆராய்ந்தது.

எ.கா :

“எழுவணி சீறார் இருள்மாலை முன்றிற்
குழுவினம் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டு வா என்றாள் குனிவில்
தடக்கையாய் வென்றி தரும்”

பொருள்:

வளைந்த வில்லை ஏந்திய பெரிய கையை உடைய தலைவனே! கணைய மரஞ் சூழ்ந்த நமது சிறிய ஊர்ப்புறத்தே இருண்ட மாலைப் பொழுதின் கண்ணே திருக்கோயில் முற்றத்திடத்தே யாங்கள் கூடி நின்று தெய்வம் பரவிக் கைகுவித்து நின்றேமாக, அயலிலே ஒரு வேட்டுவச்சி ஏணியின் கண்ணுள்ள குடத்துக் கள்ளை நீ எடுத்துக் கொண்டு வா என மற்றொருத்திக்குக் கூறினாள். ஆதலால் நாம் மேற்கொண்டுள்ள செயல் நமக்கு வெற்றியைத் தருவது ஒருதலை.

ஆக்கொணரப் போமிச் செயல் என்னாம் என ஐயுற்று நிமித்தம் ஓர்வார்க்குக் ‘கொண்டு வா’ என்று எழுந்த சொல் அவர் கருத்து முடியும் என்பது பட நன்னிமித்தமாதலும் கள்வென்றார் உண்டு களித்தற்குரியதாதலும் உணர்க.

செலவு

“வில்லேர் உழவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்
கல்லேர் கானங் கடந்து சென்றன்று”

வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவராகிய வெட்சி மறவர் பகைவர் ஆனிரை
நின்ற இடத்தைக் கருதி மலைகளின் எழுச்சியை உடைய காட்டகத்தைக் கடந்து
ஆண்டுப் போயது.

எ.கா :

“கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்”

பொருள்:

கூற்றங்கள் பலதிரண்ட குழுவினை ஒத்த வெட்சி மறவர்கள் கொடிய
வில்லினை இடப்பக்கத்திலே கொண்டு பருந்தும் கழுகுமாகிய பறவைத் திரள்கள்
பின்னே தொடர்ந்து வாராநிற்ப தமது வலிமையானே நெருங்கி வளைந்த
வில்லையுடைய தம் பகைவரது ஏறுகளுடைய ஆனிரைகள் நிற்கின்ற இடத்தைக்
கருதி நீண்ட மூங்கிலையுடைய மலை நிலத்திற்குச் செல்வாராயினர்.

5. வேய்

“பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று”

வெட்சியாருடைய ஒற்றர்கள் பகைவர் ஆனிரை நின்ற இடத்தின் கண் சென்று
ஆண்டுள்ள மறைச் செய்திகளை அறிந்து வந்ததனைக் கூறுவது வேய் என்னும்
துறை.

எ.கா :

“நிலையும் நிரையும் நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையும் செருமுனையுள் வைகி - இலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்”

பொருள்:

பச்சிலையுடனே விரவித் தொடுத்த தேன்பொழியும் மலர் மாலையினையும்
வீரக்கழலினையும் உடைய போரினை விரும்பும் தலைவனே! நம் சுற்றத்தாராகிய
ஒற்றர்கள் பகைவரது போர்ப் புறத்தே சென்று ஆண்டு அவர் அறியாவாறு தங்கி,
ஆக்கள் நின்ற இடத்தின் தன்மையும், ஆனிரைகளின் அளவும் அவையிற்றின்

புறங்காத்திருந்த வில் மறவர்களின் அளவும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொண்டு செறிந்த இருளினூடே வந்துள்ளனர்.

6. புறத்திறை

“நோக்கரும் குறும்பி னுழையும வாயிலும்

போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று”

ஏனையோர் கண்ணால் காண்டற்கும் அரிதாகிய காவற் காட்டினது சிறிய வழிகளானும் பெரிய வாயில்களானும் அகத்திருப்போர் புறம் போகாதபடி வளைத்துக் கொண்டு வெட்சியார் அக்காவற் காட்டின் புறத்தே தங்கியது புறத்திறையாம்.

எ.கா :

“உய்ந்தொழிலார் ஈங்கில்லை ஊழிக்கண் தீயேபோல்

முந்தமருள் ஏற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமரின்

ஒற்றினான் ஆய்ந்தாய்ந் துரவோர் குறும்பினைச்

சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து”

பொருள்:

வலிமையுடைய வெட்சிமறவர் தம் சுற்றத்தாராகிய ஒற்றராலே ஆராய்ந்து உணர்ந்து ஊழி முடிவின்கண் உலகினை வளைக்கும் தீயைப் போன்று, போரின் கண்ணே முற்பட வந்து தம்மை எதிர்ந்தாருடைய மாறுபாடு கெடும்படியாக அரணினை அகத்துள்ளார் புறத்தே தப்பிப் போகாதபடி ஆராய்ந்து வளைத்துக் கொண்டனர். ஆதலான் இவ்வரணகத்தே இவர்க்குத் தப்பிப் பிழைப்போர் யாருமில்லை.

7. ஊர்கொலை

“விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்

குரையழல் நடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று”

வில்லை ஏந்திய வெட்சி மறவர்கள் முழங்கும் தீ பகைவர் ஊரின்கண் தவழும்படி இயல்பாகவே விரைந்து செல்லும் தங்குதிரைகளை மேலும் முடுக்கி பகைவர் அரணினை அழித்தது.

எ.கா :

“இகலே துணையா எரிதவழச் சீறிப்

புகலே அரிதென்னார் புக்குப் - பகலே

தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழல் ஆர்ப்பக்

கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு”

பொருள்:

கொலைத் தொழிலால் சிறந்த வில்லை உடைய வெட்சிமறவர் இரவின்கண் பகை அரணில் புகுதல் அருஞ்செயல் என்று கருதாதவராய் அகத்தே புகுந்து அப்பகைவர் ஊரின் கண் தீப்பரவும்படி செய்து சினந்து தம்மோடு பிரிதற்பண்பு எக்காலத்தும் தீர்தல் இல்லாத பகைவர்கள் இறந்து வீழும்படி கொண்டு தமது காலிலே கட்டப்பட்ட வீரக்கழல் ஆரவாரியா நிற்ப பகைவரது அரணினைக் கைப்பற்றினார்.

8. ஆகோள்

“வென்றார்த்து விறன்மறவர்

கன்றோடும் ஆதழீஇயன்று”

வெற்றியை உடைய வெட்சி மறவர் தம் பகைவர்களைக் கடந்து வென்று ஆரவாரித்து கன்றுகளுடனே அவர்தம் ஆனிரையைக் கைப்பற்றியது ஆகோள் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கொடுவரி கூடிக் குழுஉக் கொண்டனைத்தால்

நெடுவரை நீள்வேய் நரலும் - நடுவூர்க்

கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற

நிணநிரை வேலார் நிலை”

பொருள்:

நிணத்தைக் கோத்த வேலினை உடைய வெட்சி மறவர் நெடிய மலையினிடத்தே நீண்ட மூங்கில்கள் ஒலியாநிற்கும் ஊரின் நடுவண் நின்ற திரளான ஆனிரைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்காராய் நின்ற நிலை புலிகள் தம்மில் இணை ஒத்து ஓரிடத்தே திரண்ட தன்மைத்து.

9.பூசன் மாற்று

“கணம் பிறங்கக் கைக்கொண்டார்

பிணம் பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று”

ஆத்திரளை மிகுதியாகக் கைப்பற்றின வெட்சியார் தம்மைத் தொடர்ந்து சுற்றிய கரந்தையாருடைய பிணங்கள் மிகும்படி அவரைக் கொண்டு அப்பூசலை மாற்றியது பூசன் மாற்று துறை.

எ.கா :

“சூழ்ந்த நிரை பெயரச் சுற்றி தலைக்கொண்டார்

வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த

குலவுக் கொடுஞ்சிலைக் கைக் கூற்றனையா ரெய்த

புலவுக் கணைவழி போய்ப்புள்”

பொருள்:

வெட்சியாராலே சுற்றிக் கொள்ளப்பட்ட ஆனிரைகள் மீளும் பொருட்டு அவரைச் சூழ்ந்து நெருங்கிய கரந்தை மறவர் பட்டு வீழ்ந்தனர். பருந்து, கழுகு முதலிய பறவைகள் அங்ஙனம் வீழ்ந்த மறவருடைய தசையைத் தின்னுதற்கு வளைந்த கொடிய வில்லையுடைய கையை உடைய கூற்றத்தை ஒப்பாராகிய வெட்சியார் எய்த, புலால் நாளும் அம்புகள் சென்ற வழியே சென்று படிந்தன.

10. சுரத்துய்த்தல்

“அருஞ்சுரத்தும் அகன்கானத்தும்

வருந்தாமல் நிரையுய்த்தன்று”

கடத்தற்கரிய வழியிடத்தும் அகன்ற காட்டின் கண்ணும் வெட்சியார் தாம் கைப்பற்றின ஆத்திரளைத் துன்புறாதபடி செலுத்தியது சுரத்துய்த்தல் துறையாம்.

எ.கா :

“புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்.

விண்மேல் அசைஇயகை வெல்கழலான் - தன்மேற்

கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும்

நெடுவரை நீழல் நிரை”

பொருள்:

தனது வில்லின் மேலே வைத்த கையினையும் வெல்லும் வீரக் கழலினையும் உடைய படைத்தலைவன் கரந்தையார் நிரை மீட்டற் பொருட்டுத் தன் மேலே செங்குத்தான மலையின் கண் அருவி நீர் போல முடுகி வருதலைக் கண்டேயும் இவ் ஆனிரைகள் நெடிய மலைகளின் பக்கத்தே புல்லை மேய்ந்து இளைப்பாறித் தம்மிற்கூடி ஒருங்கே செல்க என்று தன் படைஞர்க்குக் கட்டளையிடா நின்றான்.

11. தலைத்தோற்றம்

“உரவெய்யோன் இனந்தழீஇ

வரவுணர்ந்து கிளை மகிழ்ந்தன்று”

வலியை விரும்பும் படைத்தலைவன் ஆத்திரளைக் கைப்பற்றி வருகின்ற வரவினை அறிந்து அவனுடைய உறவினர் மகிழ்ந்தது தலைத்தோற்றம் துறையாம்.

எ.கா :

“மொய்யணல் ஆனிரை முன்செல்லப் பின்செல்லும்

மையணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல்

வைத்த எயிற்றியர் வாட்கண் இடனாட

உய்த்தன் றுவகை ஒருங்கு”

பொருள்:

செறிந்த அலைதாடியை உடைய ஆனிரை முன்னே செல்லாநிற்ப அவையிற்றின் பின்னே செல்லா நின்ற கறுத்த கதுப்பினை உடைய காளை மகிழ்ந்து முழக்கும் துடி பிரிவாற்றாமையாலே கையைக் கதுப்பின்கண் வைத்துத் தம் கணவர் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த வேட்டுவிச்சியரது வாள் போன்ற கண்கள் இடந்துடிப்ப மகிழ்ச்சியைப் பலர்க்கும் ஒருங்கே செலுத்திற்று.

12. தந்துநிறை

“வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர் புகல நிரை யுய்த்தன்று”

வாராலே கட்டின துடி என்னும் இசைக்கருவி முழங்காநிற்பவும் ஊரிலுள்ளோர் விரும்பா நிற்பவும் வெட்சி மறவர் தாங் கொணர்ந்த ஆனிரையை ஊரம்பலத்தே செலுத்தியது தந்து நிறை துறையாம்.

எ.கா :

“தண்டா விரும்பினள் தன்னை தலைமலைந்த

வண்டார் கமழ்க்கண்ணி வாழ்கென்ற – கண்டான்

அணிநிரை வாண்முறுவல் அம்மா எயிற்றி

மணிநிரை மல்கிய மன்று”

பொருள்:

அழகுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடுகின்ற பல்லினையும் அழகிய பெருமையினையும் உடைய மறத்தி தணியாத விருப்பத்தையுடையவளாய் தன் கணவன் தலையிலே சூடிய வண்டுகள் நிறைந்த மணங் கமழ்கின்ற வெட்சி மாலை வாழ்வதாக என வாழ்த்தி மணிகள் பூட்டப்பட்ட ஆனிரைகள் மிக்குநின்ற ஊரம்பலத்தை நோக்கா நின்றனள்.

13. பாதிடு

“கவர்கணைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை

அவரவர் வினைவயின் அறிந்தீந் தன்று”

வெட்சி மறவர் தலைவன் பகைவர் உயிரைக் கவர்கின்ற அம்புகளையுடைய தன்னுடைய சுற்றத்தாராகிய மறவர்கள் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்த ஆனிரைகளை அந்தந்த மறவர்கள் ஆற்றிய தொழிலிடத்தே வைத்து அவரவர் தகுதியை அளந்துணர்ந்து அவ்வத் தகுதிகட்கேற்ப வழங்கியது பாதிடு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஒள்வாள் மலைந்தார்க்கும் ஒற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறாரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை”

பொருள்:

ஒள்ளிய வாள் போரினைச் செய்த மறவர்களுக்கும் பகைப்புலத்தே சென்று ஒற்று ஆய்ந்து வந்து சொன்ன ஒற்றர்களுக்கும் தப்பின்றிப் பொருந்தும் படி நிமித்தம் பார்த்துச் சொன்ன அறிஞர்களுக்கும் தம்முடனே வேறுபடும் பகைவரை மாறுபாடு கெடுத்த வெற்றியை உடைய வெட்சி மறவர்கள் தமது சிறிய ஊர் மன்றத்தே தாம் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்த ஆத்திரளைப் பகுத்துக் கொண்டார்.

14. உண்டாட்டு

“தொட்டிமிழங் கழன் மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ் தூங்கின்று”

காலில் கட்டப்பட்டு ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலை உடைய வெட்சி மறவர்கள் தாம் வென்ற மகிழ்ச்சியாலே கள்ளுண்டு களித்து ஆடியது உண்டாட்டு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“இளிகொண்ட தீஞ்சொல் இளமா எயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவது கொல் வேற்றார்மேற்
செங்கண் மறவர் சினம்”

பொருள்:

தம் பகைவர் மேலே எழுந்த சிவந்த கண்ணையுடைய வெட்சி மறவருடைய வெகுளி இளி என்னும் இசையின்பத்தைத் தன்பால் கொண்ட இனிமையுடைய சொல்லையும் இளமையையும் பெருமையையும் உடைய மறத்தியினது காமக் களிப்பைத் தன்பால் கொண்ட பார்வை ஒருசார் வருத்தா நிற்பவும் தெளிதலை உடைய விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளையுண்ட மகிழ்ச்சி ஒருசார் மிகா நிற்பவும் கெடுவது ஒன்றாகும் போலும்.

15. கொடை

“ஈண்டிய நிரை ஒழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பி வீசின்று”

திரண்ட ஆத்திரளை ஒருவரும் தப்பி விடாதபடி தம்மை விரும்பியவர்களுக்கு வெட்சி மறவர் தாமும் விரும்பி வழங்கியது கொடை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அங்கட் கிணையன் துடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செறுமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையால் தந்த வளம்”

பொருள்:

சினத்தால் சிவந்த கண்ணை உடையராய்ப் போர்க்குப் பின்னிடாத அரசர் போர் முகத்திலே வெகுண்டு வரிதலையுடைய வில்லாலே கொணர்ந்த ஆனிரையாகிய செல்வம் அழகிய கண்ணால் சிறந்த கிணையை உடையலனும் துடி கொட்டுவனும் பாணிச்சியும் பாணனுமாகிய இவர்கள் விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளிற்குக் கொடுக்கும் விலைப்பொருளாகும்.

இங்கு மன்னர் கிணைகள் முதலியோர்க்கு ஆனிரைகளாகிய செல்வத்தை மிகுதியாக ஈந்தனர் என்பதை உணர்த்திற்று.

16. புலனறிசிறப்பு

“வெம்முனை நிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினு மிகச் சிறப்பீந் தன்று”

வெவ்விய பகைப்புலத்தே சென்று ஒற்று ஆராய்ந்து அதன் நிலைமையைக் கூறிய ஒற்றர்களுக்குத் தம்முடைய கூற்றினும் மிகுதியாகச் சிறப்புக் கொடுத்தது புலனறிசிறப்பு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

இறுமுறை எண்ணா திரவும் பகலும்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் – பெறுமுறையின்
அட்டுக்கனலும் அயில்வேலோய் ஒன்றிரண்டு
இட்டுக் கொடுத்தல் இயல்பு”

பொருள்:

பகைவரைக் கொண்டு மேலும் சினக்கின்ற கூரிய வேலினையுடையோனே தமக்குப் பகைவரானே சாதல் நேரும் என்னும் முறைமையினைக் கருதாமல் இரவிலும் பகலிலும் கொல்லுதற்குரிய பகைப்புலத்தின் கண் சென்று வைகி ஆண்டுள்ள

நிலைமையினை அறிந்து வந்தார். ஆதலான் அவ்வொற்றார்கள் பெறக்கடவ கூற்றின் மேலும் ஒன்றாதல் இரண்டாதல் ஆ மிகுதியாகக் கொடுத்தல் முறைமை.

17. பிள்ளை வழக்கு

“பொய்யாது புள்மொழிந்தார்க்கு

வையாது வழக்குரைத்தன்று”

நிமித்தம் தப்பாதபடி கூறிய அறிஞர்களுக்குத் தொன்று தொட்டு வழங்கும் முறைமையினைக் கரவாதே எனக்கூறியது பிள்ளை வழக்கு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புள்நலம்

பல்லார் அறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்

கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா னான்கு

குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு”.

பொருள்:

பகைவருடைய ஆனிரையைக் கைப்பற்றக் கருதி, யாங்கள் செல்லுதற்கு நிமித்தத்தின் நன்மையை நம் மறவர் பலரும் உணரும்படி விளக்கிக்கூறிய அறிஞர்க்கு மொழியாலே அவர் பெறக் கடவ கூறு இத்துணையே என்று கூறுதல் வேண்டா. மிக்க மடியினை உடைய ஓர் ஆன் ஒரு குடம்பால் கறக்கும் என்று சுட்டப்படும் நான்கு ஆன்களை இனந்தோறும் கொடுப்பாயாக.

18. துடிநிலை

“தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்

படுகண் இமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று”

கட்டிய வீரக்கழலை உடைய மறவர் பழங்குடி முறையையாலே மிக்க கண்ணினை உடைத்தாய் முழங்குகின்ற துடி கொட்டுபவனது குணத்தைப் பாராட்டியது துடிநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

முந்தை முதல்வர் துடியர் இவன்முதல்வர்

எந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு – வந்த

குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்

வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு”

பொருள்:

இத்துடியனுடைய பாட்டனுக்கும் பாட்டன் முதலியோர் என் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலிய முந்தையோர்க்குத் துடி கொட்டுபவராக இருந்தனர். என் தந்தைக்கு இவன் தந்தை துடி கொட்டுபவனாயிருந்தான். இப்பொழுது இவன் எனக்குத் துடிகொட்டுகின்றனான். இங்ஙனமாக என் பழங்குடியோடே தொடர்ந்து வந்த குடிகளை உடைய பிறழாத முறைமையினை உடைய இத்துடியனுக்கு வடித்தலுற்ற இனிய கள்ளின் தெளிவை இன்னும் நிரம்ப வார்ப்பாயாக.

19. கொற்றவை நிலை

“ஒளியினீங்கா விறற்படையோள்

அளியினீங்கா அருளுரைத்தன்று”

அறிவு ஒளியினின்றும் அகலாத வெற்றியை உடைய சூலப் படையை ஏந்திய இறைவியாகிய கொற்றவையினது இரக்கத்தினின்றும் நீங்காத அருட்சிறப்பை வியந்து கூறியது கொற்றவை நிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்

கூளி மலிபடைக் கொற்றவை – மீளி

அரண்முருங்க ஆகோள் கருதி னடையார்

முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்”

பொருள்:

அரிமா எழுதப்பட்ட அழகிய கொடியினையும் பசிய நிறமுடைய கிளியினையும் பாய்கின்ற கலையாகிய ஊர்தியினையும் பேய்கள் மிகுந்த படையினையும் உடைய வெற்றித் திருவாகிய இறைவி நம் தலைவன் பகைவருடைய அரண்கள் அழியும்படி அவர்தம் ஆத்திரளைக் கைப்பற்றக் கருதியவிடத்தே அப்பகைவருடைய மாறுபாடு கெடும்படி நந்தலைவன் படை எழுமுன்பே எழுந்தருள்வான்.

20 வெறியாட்டு

“வாலிழையோர் வினைமுடிய

வேலனொடு வெறியாடின்று”

அழகிய அணிகலன்களை உடைய மறக்குடி மகளிர் தங் கணவர் மேற்கொண்ட தொழில் நன்றாகி முடியும் பொருட்டு வேலனோடே வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது வெறியாட்டு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“காணில் அரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுதல்
தான்முருகு மெய்ந்நீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப
வேன்முருகற் காடும் வெறி”

பொருள்:

வீரக்கழல் கட்டிய வெட்சி மறவனுடைய மனைவியாகிய அணிகலன்கள் விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் தாமரைப் பூப் போன்ற செவ்வரி படர்ந்த கண்ணினையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் உடைய மறத்தி முருகக் கடவுளைத் தனது மெய்யின் கண்ணே நிறுத்தி மாலைகள் அசைந்து புறத்தே தழுவாநிற்ப வேற்படையையுடைய முருகக் கடவுளுக்கு ஆடாநின்றவள்ளிக் கூத்தின் அழகினை காண்பானாயின் கூத்தப் பெருமானும் நன்று நன்றென மகிழா நிற்பான்.

2. கரந்தைப்படலம்

கரந்தைத்திணை

வெட்சியார் கவர்ந்து சென்ற ஆனிரைகளை மீட்கும் பொருட்டு அவரை இடைநெறிக் கண் வளைத்துக் கொண்டு கரந்தைப்பூவைச் சூடி போர் செய்து அவ்ஆக்களை உடையோர் அவற்றை மீட்க முயலுதல் கரந்தைத் திணை ஒழுக்கமாம்.

நூற்பா – 2

“கதமலி கரந்தை, கரந்தையரவம்
அதரிடைச் செலவே, அரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழிதல்
ஆளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென
அருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னான்கும்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையும் என்ப”

கரந்தை முதல் குடிநிலை ஈறாக உள்ள பதினான்கும் கரந்தைத் திணையும் அதன் துறைகளுமாகும்.

கரந்தையரவம் முதல் குடிநிலை ஈறாக உள்ள பதின்மூன்றும் கரந்தைத் திணையின் துறைகளாம்.

1. கரந்தை

“மலைத்தெழுந்தார் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று”

தம்மோடு மாறுபட்டுப் படை எடுத்து வந்த வெட்சி மறவர் வலிமை கெடும்படி வென்று அவர் கைப்பற்றின ஆனிரைகளை மீட்டது.

எ.கா :

“அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கிய பின் வீறு கொண்டற்றாற் – செழுங்குடிகள்
தாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தான்கோடல்
நேரார்கைக் கொண்ட நிரை”

பொருள்:

வெட்சியாரின் பகையரசனுடைய வளப்பத்தினை உடைய மறக்குடிகள் கொத்தாகப் பொருந்திய கரந்தைப் பூவைத் தலையிலே சூடி தம் பகைவர் கைக்கொண்ட தமது ஆனிரையை அவரை சென்று மீட்டுக் கொள்ளலாகிய இச்செயல் ஆரவாரமுடைய கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்திலே பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டபின்னர் மீட்டுக் கொண்டதொரு தன்மைத்து.

2. கரந்தையரவம்

“நிரைகோள் கேட்டுச்செய் தொழில் ஒழிய
விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று”

வெட்சியார் தம் ஆனிரையைக் கைப்பற்றிய செய்தியைத் தூதர் கூறக்கேட்டவுடன் கரந்தையார் தாந்தாம் செய்த தொழிலை நிறுத்தி விரைந்து வந்து ஓரிடத்தே கூடா நின்ற கூறுபாட்டைக் கூறியது.

எ.கா :

“காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் – காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
உளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு”

பொருள்

காலிலே கட்டிய வீரக்கழலினை உடையாரும் கொடிய வில்லினை உடையாரும் கையின்கண் பிடித்த வேலினை உடையாரும் அச்சம் வருவதற்குக் காரணமான காட்சியினை உடைய கரந்தை மறவர்கள் கூற்றுவன் சினந்த காலத்து அவனை ஒப்பார் தடாரி ஓசை கேட்டவுடனே எழுவார் ஆயினர். ஆகலான் வெட்சியார் கைக்கொண்ட ஆனிரை மீளலும்கூடும்.

3. அதரிடைச் செலவு

“ஆற்றார் ஒழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று”

போர் செய்வதற்கு இயலாதவர் ஊரின் கண் தங்கா நிற்ப ஏனை ஆற்றுவோர் அனைவரும் கூற்றுவன் சினந்தாற் போன்று சினந்து தம் பகைவராகிய வெட்சியார் ஆவினைச் செலுத்திப் போகாநிற்கும் வழியிடத்தே சென்றது.

எ.கா :

“சங்குங் கருங்கோடும் தாழ்பீலிப் பல்லியமும்
எங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்கல்
அழற்சுரந் தாம்படர்ந்தார் ஆன்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேல் மின்ன நிரைத்து”

பொருள்:

எவ்விடத்தும் சங்குகளும் கரிய வீரக்கொம்புகளும் தூங்கா நின்ற மயில் பீலிகளை உடைய பல்வேறு இசைக் கருவிகளும் போர்ப் பறைகளோடே எழுந்து முழங்காநிற்க நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிரும்படி ஒழுங்குபடுத்தி வெட்சியார் கைப்பற்றிச் செலுத்திய பசுக்கள் சென்ற அடிச்சுவட்டின் மேலே, வெம்மையான கற்களை உடைய அழல் பரந்த காட்டினூடே கரந்தை மறவர் விரைந்தார்.

4. போர் மலைதல்

“வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
உட்குவரத் தாக்கி ஊர்செருப் புரிந்தன்று”

கரந்தையார் ஆணிரையைக் கைப்பற்றிச் செல்லா நின்ற வெட்சி மறவரை எய்தி அவர் மேலும் செல்லாதபடி வளைத்துக் கொண்டு அவர் அஞ்சும்படி மோதி எடுப்பும் சாய்ப்புமான போர்ச் செயலைச் செய்தது.

எ.கா :

“புலிக்கணமும் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசும் - ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து”

பொருள்:

புலியினது திரளையும் அரிமாவின் திரளையும் போர் பொருகின்ற ஆண் யானைகளின் திரளையும் வலிமிக்க சினத்தாலும் மானத்தாலும் பெருமையாலும் நிரலே ஒப்பவராகிய கரந்தை மறவர் ஆரவாரிக்கின்ற கிட்டுதற்கரிய போர்ப்புலமாகிய கொடிய

வழியிலே ஆனிரை கொண்டார் பகைவர் என எழுந்த ஆரவாரத்தாலே முடுகிப்போய் சினம் மிகுந்து அவ்வெட்சியாரை வளைத்துக் கொண்டு போர் செய்தனர்.

5. புண்ணொடு வருதல்

“மண்ணொடு புகழ்நீஇப்

புண்ணொடு தான் வந்தன்று”

நிலம் நிற்குந் துணையும் அதனோடே நிற்குமாறு தன் புகழை நிற்கச் செய்து தான் தன்னுடல் அழிதற்குக் காரணமாகிய விழுப்புண்ணோடே ஒரு மறவன் வந்தது புண்ணொடு வருதல் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொறூஉம்

இங்குலிகுஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்கண்

இனம்போக்கி நின்றார் இகல்வாட்டி வேந்தன்

மனம்போல வந்த மகன்”

பொருள்:

தன்னுடைய அரசன் எண்ணத்தை ஒப்ப பசிய கண்ணினை உடைய ஆனினங்களைக் கைப்பற்றி முன்னே செலுத்திப் பின்நின்ற வெட்சி மறவரின் மாறுபாட்டைக் கெடுத்து வென்று மீண்டு வந்த மறவன் பகைவரானே முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட சிறந்த புண்ணினின்றும் வெவ்விய குருதி மிக விழவிழ சாதிலிங்கக் குழம்பினைச் சொரியா நிற்கும் மலையை ஒப்பான்.

6. போர்க்களத்தொழிதல்

“படைக்கோடா விறன் மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று”

பகைவர் படைக்கலன்களுக்கு அழிந்து புறங்கொடாத வெற்றியினை உடைய வெட்சி மறவரை இறுதிவரையில் போர்த் தொழிலின் கண் எதிர்த்து கரந்தை மறவன் அக்களத்திலேயே பட்டது போர்க்களத்தொழிதல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“உரைப்பின் அதுவியப்போ ஒன்னார் கைக்கொண்ட

நிரைப்பின் நெடுந்தகை சென்றன – புரைப்பின்று

உளப்பட வாயெல்லாம் ஒள்வாள் கவரக்

களப்பட்டான் தோன்றான் கரந்து”

பொருள்:

நம்பகைவர் கைப்பற்றிச்செலுத்திய ஆனிரையின் பின்னே அதனை மீட்கும் பொருட்டுப் பெரிய மேம்பாட்டினை உடைய நம் தலைவன் சென்றான். ஒப்பிலது எனக் கருதப்பட்ட அவன் உடம்பிடமெல்லாம் பகைவரது ஒள்ளிய வாள்கள் கொள்ளை கொள்ளா நிற்ப உருவம் தோன்றப் பெறாதவனாய் மறைந்து களத்திலேயே இறந்துபட்டான். அங்ஙனம் வாய்ந்த ஆண்மைத் திறத்தைக் கூறின் அ.து ஒரு வியத்தகு செயலாகுமோ, ஆகாது.

7. ஆளெறி பிள்ளை

“வருவாரை எதிர் விலக்கி

ஒருதானாகி ஆளெறிந்தன்று”

நிரை மீட்டற் பொருட்டு வெட்சி மறவரோடே போர் செய்து ஆற்றாது ஓடி வருங் கரந்தை மறவரை ஒரு மறவன் எதிரே தடுத்து இகழ்ந்து பின்னர்த் தான் ஒருவனுமே சென்று வெட்சி மறவரைக் கொன்று வீழ்த்தியது.

எ.கா :

“பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க ஆளெறிந்து

கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டார் – எள்ளிப்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்

ஒருதனியே நின்றான் உளன்”

பொருள்:

வெட்சி மறவராலே கொள்ளை கொள்ளப்பட்ட தமது ஆனிரையைக் கிட்டிய கரந்தையார் எல்லாரும் அவ்வெட்சி மறவரோடே போர் செய்து வலியழிந்து கெட்டோடா நிற்பவும் அக்கரந்தையாருள் அழகிய வீரக் கழலை உடைய ஒரு மறவன் மீளாதவனாய் அங்ஙனம் கெட்டோடும் தமரை இகழ்ந்து மேல் விளைவு அறியாத சிறுபிள்ளையை ஒப்பப் பகைவர் தம் பிணம் மிகும்படி மறவர்களை வெட்டி வீழ்த்தி தான் ஒருவனே தமியனாய் நின்றானும் உளனாயினான்.

8. பிள்ளைத் தெளிவு

“கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்

புண்மகிழ்ந்து புகன்றா டின்று”

துடி என்னும் இசைக்கருவியின் கண் மகிழ்ந்து முழங்கா நிற்ப கரந்தை மறவன் தான்பட்ட விழுப்புண்ணிற்கு மகிழ்ந்து அதனை விரும்பிக் கூத்தாடியது பிள்ளைத் தெளிவு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மேவார் உயிருணங்க மேன் முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ஞறைகழியாப் போர்க்களத்துள் - ஓவான்
துடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்று
அடியிரட்டித் திட்டாடும் ஆட்டு”

பொருள்:

பகைவர் உயிர் உலரும்படி அவர் தம் தலையை நீக்கிக் குறைத்தலைப் பிணமாக்கிய பிள்ளைத் தன்மையுடைய மறவன் போர்க்களத்தில் பொலிவினை உடைய தனது வாளினை உறையினின்றும் கழித்து துடிகொட்டி முழங்கா நிற்ப, கட்டிய வீரக்கழலினை உடைய ஏனை மறவர் முன்னே நின்று இட்ட அடியின் மேலே அடியிட்டு ஆடா நின்ற கூத்தினை ஒழியான்.

9. பிள்ளையாட்டு

“கூடலர் குடர் மாலைசூட்டி
வேல்திரித்து விரும்பியாடின்று”

பகைவருடைய குடலை மாலையாகத் தன் வேலிற் சூட்டி அவ்வேலை அடி நுனியாகத் திருப்பி விருப்பத்துடனே போர்க்களத்தின் கண்ணே நின்று ஆடியது பிள்ளையாட்டு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய எ.:கங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்மும் துடி”

பொருள்:

பகைவரை மாளச் செய்த பிள்ளைத் தன்மையுடைய கரந்தை மறவன் வெட்சி மறவருடைய மார்பகங்களைப் பிளந்து பறித்த வேலினைப் பகைவர் குடலாகிய மாலையாற் சுற்றிய பின்னர் தன் பகைவர் அஞ்சி ஓடும்படி வெகுண்டு ஆடாநிற்பவன் கையிலே கொண்ட அவ்வேல் திரும்புந் தோறும் திரும்புந்தோறும் அச்செயலுக்கு ஏற்பத் துடி முழங்கா நிற்கும்.

10. கையறு நிலை

“வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு

கருவி மாக்கள் கையறு வுரைத்தன்று”

இசைக்கருவியை உடைய பாணர்கள் அச்சம் வருவதற்குக் காரணமான வாட்போரிலே பட்ட கரந்தை மறவனைப் பார்த்து தமது செயலறுதியைக் கூறியது கையறுநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“நாப்புலவர் சொன்மாலை நண்ணார் படையுழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையும்
நற்குலத்துள் தோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்”

பொருள்:

பொற்றாமரைப் பூவினைச் சூடுகின்ற நன்றாகிய குலத்திலே பிறந்த இனிய இசையினை உடைய யாழானே சிறந்த பழைய அறிவினை உடையீரே! இவனோ செந்நாப் புலவருடைய புகழ் மாலைக்கு இருக்கையாவான். அத்தகையோன் தனக்குப் பகைவருடைய படைகளைத் துகைத்து இறுதியிலே வலிமைமிக்க புலி வீழ்ந்தாற் போன்று நிலத்திலே பட்டு வீழ்ந்தான். இவன் வீழ்ச்சியைப் பார்த்த பின்னரும் என் கண்கள் விழுந்தில ஆகலான் இவை உணர்ச்சியற்ற கற்களால் ஆகியவை போலும்.

11. நெடுமொழி கூறல்

“மன்மேம்பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்

தன்மேம்பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று”

மன்னர்களிலே மேம்பட்டவனாகிய திங்கள் வெண்குடையையுடைய தன்னுடைய அரசனுக்கு ஒரு மறவன் தனது பெருமையைத் தானே எடுத்து மொழிந்தது நெடுமொழிகூறல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஆளமர் வெள்ளம் பெருகின் அதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக – நாளும்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோய் ஈயப்
பிழிமகிழ் உண்பார் பிறர்”

பொருள்:

நாள்தோறும் மிகாநின்ற மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமான வெற்றியையும் வீரக்கழலையும் உடைய குடிகளாலே விரும்பத்தக்க வேந்தே! யான் ஒருவனே பகை மறவராகிய போர் வெள்ளம் மிக் குவருமாயின் அவ்வெள்ளத்தைக் கல்லணையாகி

நின்று தடுத்து வாட்படையோடே அப்போர்க்களத்தே தங்குவேனாக. ஏனை மறவர்கள் எல்லாரும் நின்னாற் வழங்கப்படும் பிழியப்பட்ட கள்ளின் தெளிவினை உண்டு நின்னோடே தங்குவாராக.

12. பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

“போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்

தார்வேந்தன் தலையளித்தன்று”

வெட்சியாருடன் ஆற்றும் போரினை மேற்கொண்டு தீநிமித்தத்தையும் புறக்கணித்து ஆனிரை மீட்டுக் கொணர்ந்த மறவனை வெற்றி மாலையினை உடைய வேந்தன் தண்ணளி செய்தது.

எ.கா :

“பிணங்க மருட்பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயராது

அணங்கூர்செய் தாளெறிதல் நோக்கி – வணங்காச்

சிலையளித்த தோளான் சினைவிடலைக் கன்றே

தலையளித்தான் தண்ணடையுந் தந்து”

பொருள்:

வளையாத கல்லையொத்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன் ஒரு மறவன் மாறுபடும் போரிடத்தே காரி என்னும் பறவை தீநிமித்தம் காட்டி விலக்கவும் விலங்காமல் வருத்தும் துன்பத்தைச் செய்து பகைமறவரை வெட்டி வீழ்த்திய செயலைப் பார்த்து அங்ஙனம் ஆற்றிய வெகுளியை உடைய அம்மறவனுக்கு அற்றை நாளிலேயே மருத நிலத்தையும் வழங்கி மேலும் பல சிறப்புகளையும் அளித்தான்.

13. வேத்தியன் மலிபு

“தோள்வலிய வய வேந்தனை

வாள்வலி மறவர் சிறப்புரைத்தன்று”

வாட்படையானே வலிமைமிக்க கரந்தை மறவர் தோளானே வலிமைமிக்க மற மன்னனைப் புகழ்ந்து கூறியது. வேத்தியன் மலிபு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அங்கையள் நெல்லி அதன்பயம் ஆதலாற்

கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்

செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வாய்

உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை உறும்”

பொருள்:

தேன் மலரும் மாலையினை உடைய நம் வேந்தனது குடையின் நிழலிலே இனிது வதிந்து சினத்தைத் தருதற்குக் காரணமான வாட்போரின் கண்ணே புகுந்து பகைவரது வேலின் வாயிலே உயிரைக் கொடுக்கும் செல்வம் உறுதியுடைத்தாம். அ.து எவ்வாறாம் எனில் அங்ஙனம் சாதலின் பலன் அகங்கையின் கண் உள்ள நெல்லிக்கனி போன்று ஐயமற உணர்ந்த தொன்றாகலான்.

14. குடிநிலை

“மண்திணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனும்

கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவரவுரைத் தன்று”

மண் செறிந்த இவ்வுலகத்தின் கண்ணே பழைமையும் தறுகண்மையும் உட்கொண்டு அவற்றின் மாண்பாலே பிறர் அறியா நின்ற மறக்குடியினது வரலாற்றைக் கூறுவது குடிநிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்தல் என்வியப்பாம்

வையகம் போர்த்த வயற்கொலிநீர் – கையகலக்

கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு

முற்றோன்றி மூத்த குடி”

பொருள்

பண்டு இந்நிலவுலகம் தோன்றாதபடி மறைத்து கிடந்த தெளிந்து ஆரவாரிக்கும் கடல்நீர் நாளடைவில் விட்டு நீங்கா நிற்ப முதன்முதலாக இந்நிலவுலகத்தின் ஒரு பகுதியாகிய குறிஞ்சி நிலம் தோன்றி மருதம் முதலிய ஏனை நிலங்கள் தோன்றாத அப்பழைய காலத்திலேயே எல்லாக் குடியினும் முற்பட வாளோடே தோன்றித் தறுகண்மையிலே முதிர்ந்த இம்மறக்குடி பொய்மை நீங்க நாடோறும் தன் மறப்புகழினை வளர்த்துக் கோடல் ஒரு வியப்பதற்குரிய செயலாகுமோ?

3. வஞ்சிப்படலம்

வஞ்சித்திணை

ஒழியாத மண்ணாசையால் தகுதி மதியாத வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் அஞ்சுகதத் தலைச் சென்று அவனது செருக்கை அவிக்கும் பொருட்டுப் போர் எதிர்தல். இதற்கு வஞ்சிப் பூச் சூடுதல் மரபு. வஞ்சி என்பது ஒருவகைக் கொடி.

நூற்பா – 3

“வாடா வஞ்சி, வஞ்சியரவம்
கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
உழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே
ஒருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை
பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு
நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த
எஞ்சாச் சீர்த்தி இருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையும் ஆகும்”

வஞ்சித் திணை தவிர வஞ்சியரவம் முதல் நல்லிசை வஞ்சி வரை இருபதும் வஞ்சித்திணையின் துறைகளாம். வஞ்சித்திணையும் சேர்த்து இருபத்தொன்றாம்.

1. வஞ்சி

“வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொளல் குறித்தன்று”

வாடாதவஞ்சிப் பூமாலையைத் தலையிலே சூடி ஓர் அரசன் தன் பகைவன் மண்ணைக் கைப்பற்றுதலைக் கருதியது.

எ.கா :

செங்கண் மழவிடையின் தண்டிச் சிலைமறவர்
வெங்கள் மகிழ்ந்து விழவமர – அங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ

பொருள்:

சிவந்த கண்ணினை உடைய இளைய ஆனேற்றை ஒப்ப மிகைத்தெழுந்து தன் வில் மறவர்கள் விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளை உண்டு களித்து வில்விழாவை

விரும்பாநிற்ப எங்கள் வேந்தன் தம் பகைவரைப் பணிவிக்கும் பொருட்டு அழகிய தளிரினை உடைய வஞ்சிப் பூமாலையினைத் தனது தலைமயிரின் கண்ணே சூடினான்.

2. வஞ்சியரவம்

“வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க
ஒள்வாள் தானை உருத்தெழுந் தன்று”

ஒள்ளிய வாளையுடைய படைமறவர் வலிமையுடைய வாராலே விசித்த வீர முரசுடனே வலிய யானைகள் முழங்கா நிற்ப, வெகுண்டு கிளர்ந்தது வஞ்சியரவம் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெளவம் பணைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக
வெளவிய வஞ்சி வலம்புணையச் செவ்வேல்
ஒளிறும் படைவேண் ஊழித்தீ யன்ன
களிறும் களித்ததிருங் கார்”

பொருள்:

பகைவர் குருதியானே சிவந்த வேற்படை ஒளிவீசா நின்ற படைஞர் வீர முரசம் கடல் போன்று முழங்கா நிற்ப, தம் பகை வேந்தர் நாடு அழியும்படி அதனைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு வெற்றியாகிய வஞ்சிமாலையைச் சூடாநிற்ப, அப்படையின் நடுவே பகைவரை அழிப்பதன் கண் ஊழித்தீயை ஒத்த அரசுவாவும் மகிழ்ந்து முகில் முழங்குமாறு போன்று முழங்கா நிற்கும்.

3. குடைநிலை

“பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாள் கொண்டன்று”

குடை மேலிட்ட மாலையின் கண்ணே வண்டுகள் இசைபாடவும் மிக்க அறிவினை உடையோர் அதன் கீர்த்தியைக் கூறிப் பாடவும் கத்தரிகையாலே செய்த மாலையினையுடைய வஞ்சி வேந்தன், குடையைப் போர் கருதி நல்ல முழுத்தத்திலே புறவீடு விட்டது குடைநிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றானைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா – மன்னர்
உடைநாள் உலந்தனவால் ஓதநீர் வேலிக்
குடைநாள் இறைவன் கொள்”

பொருள்:

வஞ்சி சூடிய வேந்தன் முற்பட நின்று வீர முரசம் முழங்கும்படி திரைமிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகத்தே தனது கொற்றக் குடையை நல்ல முழுத்தத்திலே புறவீடு செய்யா நிற்ப, பெரிய கடல் போன்ற படையினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் உடையராய்த் தன்னைப் பணிந்தெழாத தன் பகை மன்னருடைய வாழ்நாள் கெட்டன.

4. வாள்நிலை

“செற்றார் மேற் செலவமர்ந்து

கொற்ற வாணாட் கொண்டன்று”

வஞ்சியரசன் தன் பகைவர் மேலே தன் படையினைச் செலுத்துதலை விரும்பி தனது வெற்றி வாளை நல்ல முழுத்தத்திலே புறவீடு விட்டது வாள்நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அறிந்தவர் ஆய்ந்தநாள் ஆழித்தோர் மன்னன்

எறிந்தில கொள்வா ளியக்கம் - அறிந்திகலிப்

பின்பகலே யன்றியும் பேணா ரகநாட்டு

நண்பகலுங் கூகை நகும்”

பொருள்:

உருளைகளையுடைய தேரினை உடைய வஞ்சிவேந்தன் விடுகின்ற காலக்கணிதத்தை நன்கு அறிந்த அறிஞர் ஆராய்ந்து கூறிய நல்ல முழுத்தத்திலே பகைவரை வெட்டி விளங்காநின்ற ஒள்ளிய கொற்றவாளினது புறப்பாட்டியக்கத்தை கோட்டான் உணர்ந்து அவருடைய பகை மன்னருடைய உள்நாட்டிடத்தே மாலைப் பொழுதிலே மட்டுமன்றி நல்ல பகற் பொழுதிலேயும் அவர் கருத்திற்கு மாறுபட்டு அவர்க்குத் தீநிமித்தமாகக் குழறா நிற்கும்.

5. கொற்றவை நிலை

“நீடோளான் வென்றி கொள்கென நிறைமண்டை வலனு யரிக்

கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவை நிலையுரைத்தன்று”

நீண்ட தோள்களையுடைய இவ்வஞ்சி வேந்தன் போரிடத்தே வெற்றி கொள்வானாக எனத் தனது திருவுளத்தடைத்து குருதியால் நிறைந்த மண்டையினை வெற்றியாக உயர்த்தி அவ்வஞ்சி வேந்தனுடைய பகைவரைப் புறங்காணா நின்ற வெற்றித் திருவாகிய இறைவியினது நிலைமையைக் கூறியது கொற்றவை நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அணங்குடை நோலை பொரி புழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக்-கணம்புகலக்
கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மெய்யிரியத் தான்முந் துறும்”

பொருள்:

தெய்வத்திற்கு உரித்தான என்கசிவும் நெற்பெரியும் அவரை துவரையும் அவலும் நிணமும் குடலும் குருதியும் ஆகிய இவையிற்றால் நிறைவித்து தனது திரள்கள் விரும்பத்தனது கையிலே இருத்திய மண்டையையும் பூதகணங்களையும் உடைய கொற்றவை நம் அரசனுக்குப்பகை கெட்டோடும்படி தானே முற்பட எழுந்தருளும்.

6. இதுவுமது

“மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலும்
அந்தமில் புலவர் அதுவென மொழிப”

வலிமையினை உடைய போர்மறவர் செய்யும் தொழிலைச் சிறப்பித்து ஒதுதலும் முடிவில்லாத அறிவினையுடைய புலவர்கள் அக்கொற்றவை நிலையே என்று கூறுவர்.

எ.கா :

“தமருள் தலையாதல் தார்தாங்கி நிறறல்
எமருள்யா மின்னம்என் றெண்ணல் - அமரின்
முடுகழலின் முந்துறுதல் முல்லைத்தார் வேந்தன்
தொடுகழல் மைந்தர் தொழில்”

பொருள்:

முல்லை மாலையை உடைய அரசனது காலிலேயாத்த வீரக்கழலினையுடைய போர் மறவரின் செய்தியாவன தம்முடைய சுற்றத்தாராகிய மற்றவர்களில் தாம் மேம்பாடெய்துதல் பகைவரது தூசிப் படையைத் தடுத்து நிறறல் எம்படை மறவருள் யாம் இத்தகைய சிறப்பினையுடையேம் என்று எண்ணுதல் போரின் கண் விரைந்தழிக்கும் ஊழித்தீப் போன்று முற்படப் புகுதல் ஆகிய இவையாம்.

7. கொற்றவஞ்சி

“வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர் மிகுத்தன்று”

பொன்னாலியற்றிய வீரக்கழலுடைய வஞ்சி வேந்தன் உலகத்தோரெல்லாம் வணங்கும்படி தனது வாளாலே வெட்டினான் என்று அவனது நன்மையை மிகுத்துக் கூறியது கொற்றவஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அழலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்தி – கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்
கொற்றங் கொண் டெ.குயர்த்தான் கோ”

பொருள்:

எங்கள் வேந்தன் சினத்தைப் பாராட்டி ஆரவாரித்துப் போரிடுவதற்கு வந்த பகைவர் பட்டு அவர்தம் பெயர் கெட்டொழியவும் தீப்பற்றி எரியாநின்ற ஊரம்பலத்தின் கண்ணே உளம்நொந்து அழியாநின்ற பகைவர் பெருமானே நின்னை நிழலாகச் சேர்ந்தேம் எம்மை அருள்க என்று இரந்து புகழ்ந்து தன் திருவடிகளிலே வந்து சேரும்படியும் வென்று தனது வெற்றிவேலை வலமாக உயர்த்தியருளினான்.

8. கொற்றவள்ளை

“மன்னவன் புகழ் கிளந்
தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று”

வஞ்சி வேந்தனது புகழை எடுத்தோதி அவ்வேந்தனின் பகைவர் நாட்டின் அழிவிற்கு வருந்தியது கொற்றவள்ளை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“தாழார மார்பினான் தாமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தேன் இமிர்கண்ணிப் பூங்கண் புதல்வர்
நடைத்தேர் ஒலிகறங்கு நாடு”

பொருள்:

முத்துமாலை தூங்காநின்ற மார்பை உடைய நம் அரசனுடைய தாமரைப் பூப்போன்று இயற்கையிலே சிவந்த கண்கள் மேலும் சினத்தாலே சிவந்தன. பக்கங்களிலே வண்டுகள் யாழ் இசை போன்று முரலுதற்குக் காரணமான மாலையினையும் பொலிவினையுமுடைய கண்களையும் உடைய சிறார்கள் உருட்டும்

சிறு தேர்களினது ஓசை ஆரவாரிக்கின்ற பகைவரது நாடு கண்டோர் இரங்கும்படி பாழாகிக் கெடும் போலும்.

9. பேராண் வஞ்சி

“கேளல்லார் முனை கெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த் தன்று”

பகைவரது போர்முனையைத் தொலைத்த தலைமை பொருந்திய மறவர்களுக்கு வஞ்சி வேந்தன் மிகவும் சிறப்பு வழங்கியது என்பது பேராண் வஞ்சி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“பலிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனும்

ஓலிகெழு நான்மறையோர் இல்லும் - நலிவொரீஇப்

புல்லார் இரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து”

பொருள்:

எம்மரசன் பகைவர்களில் வைத்து தம்மோடு எதிர்ந்து போர் செய்தோர் வருந்துதலினின்றும் நீங்கி பலி பெறுதற்கிடமான நல்ல கோயில்களிடத்தேயும் துறவோர் இருக்கையாகிய பள்ளியிடங்களிலேயும் பார்ப்பனர்கள் வீட்டிடங்களிலேயும் புகும்பொருட்டு கெட்டோடும்படி போர் முனையிலே கெடுத்த விற்படையை உடைய தன் படை மறவர்க்கு தண்ணளி செய்தான்.

10. இதுவுமது

“அருந்திறை யளப்ப ஆறிய சினத்தொடு

பெரும்பூண் மன்னன் பெயர்தலு மதுவே”

பேரணிகலன்களை உடைய வஞ்சி வேந்தன் தனக்குப் பகைவர்கள் பெற்றகு அரிய பொருளைத் திறையாகக் கொடுப்ப அதனால் சினம் அடங்கி அவரை நலியாமல் மீண்டு போதலும் முற்கூறப்பட்ட பேராண் வஞ்சி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்

பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி

நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்

முதியமென் றாறி முரண்”

பொருள்:

எனக்குப் பகை வேந்தர்களும் தனது அடியின் கீழ் அடிமையிற் பழையேம் யாம் என்று பணிமொழி கூறி, கோடிப் பொருளை அரசிறையாக இம்மன்னனுக்குக் கொடுத்தனர். பலவாகிய வேற்படையை உடைய இம்மன்னன் அப்பகைவர் மேல் மாறுபாடு நீங்கப்பெற்று பல்வேறு தோற்கருவிகளும் ஒருங்கே குழுமி முழங்கா நிற்பவும் கொய்யப்பட்ட தலையாட்டத்தினை உடைய புரவிகள் முன்னே தாவிச் செல்லா நிற்பவும், பாசறை இருப்பினின்றும் மீண்டான்.

11. மாராய வஞ்சி

“மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய

விறல் வேலோர் நிலையுரைத்தன்று”

தறுகண்மையுடைய வஞ்சி வேந்தனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றியையுடைய வேலேந்திய மறவர்களின் மாண்பினைக் கூறியது மாராய வஞ்சி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர் கழலான்

சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்

நறவேய் கமழ்தெரியல் நண்ணார் எறிந்த

மறவேல் இலைமுகந்த மார்பு”

பொருள்:

பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடைய நம் மன்னன் தனக்குப் பகைவர் தம் போரைப் பார்த்து வெகுண்டு தன் கண்கள் சிவந்த அளவானே, நம்போர் மறவர்களுடைய தேன்பொருந்திய நறுநாற்றம் கமழும் மாலையினை உடைய நம் பகைவர்கள் எறிந்த வீரம்மிக்க இலைத் தொழிலாற் சிறந்தவேல்களைத் தம்முள் ஏற்றுக் கொண்ட மார்புகள், இன்று நம் மன்னனாலே வழங்கப்பட்ட நேரிய முத்து மாலைகளை அணிந்தன.

12. நெடுமொழி வஞ்சி

“ஒன்னாதார் படைகெழுமித்

தன்னாண்மை எடுத்துரைத்தன்று”

ஒரு மறவன் தன் பகைவர் படையை நெருங்கி தனது ஆண்மைத் தன்மையைத் தானே உயர்த்திச் சொல்லியது நெடுமொழி வஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“இன்ன ரெனவேண்டா என்னோ டெதிர்சீறி
முன்னர் வருக முரண்கலும் - மன்னர்
பருந்தார் படையமருட் பல்லார்புகழ்
விருந்தா யடைகுறுவார் விண்”

பொருள்:

மாறுபாடு மிக்க வேந்தர்கள் இன்ன தன்மையுடையர் என ஆராய்தல் வேண்டா யாவரேயாயினும் என்னுடனே சினந்து என் முன்னர்ப் போராற்ற வருவாராக, அங்ஙனம் வருவாராயின் பருந்துகள் நிறைதற்குக் காரணமான படைஞருடைய போரின் கண்ணே பற்பல மறவர்களும் பிறரும் புகழும்படி வீர சுவர்க்கத்தில் தேவர்களுக்கு விருந்தினராக எய்துவர்.

13. முதுமொழிவஞ்சி

“தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னோனது நிலை கிளந்தன்று”

பழைய வரலாற்றினை உடைய வாளையுடைய மறக்குடியின்கண் முன்னர் இருந்த மறவனது நிலைமையைச் சொல்லியது முதுமொழிவஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“குளிறு முரசங் குணில் பாயக்கூடார்
ஒளிருவாள் வெள்ளம் உழக்கிக் - களிற்றறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்கல் தகும்”

பொருள்:

பொலிந்த வீரக்கழலினை உடைய மறவனே, முழங்கும் வீர முரசங்களிலே கடிப்பு தாக்கச் சென்று பகைவருடைய ஒளி உமிழும் வாள் படையாகிய வெள்ளத்தைக் கலக்கி அவர்தம் யானைப்படையைக் கொண்டு தான் படுதற்குக் காரணமான விழுப்புண்ணோடே மீண்டு வந்த மறவன் மகனாகிய இச்சிறானுக்கு மருத நிலங்களை வழங்குதல் தக்கதாம்.

14. உழபுலவஞ்சி

“நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீ இயன்று”

வஞ்சி வேந்தன் தனக்குப் பகைவருடைய வளப்பம் பொருந்தின நாட்டை மிக்க தீயைக் கொளுத்தியது உழபுல வஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அயலன்ன கண் புதைத் தஞ்சியலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
ஆடிய வண்டிமீரும் செம்மல் அடையார்நாட்டு
ஓடெரியுள் வைகின ஊர்”

பொருள்:

யாண்டும் குயில்கள் கூவா நிற்பவும், யாண்டும் மக்கள் வழங்கா நிற்பவும், யாண்டும் வண்டுகள் இசை பாடும், தலைமையினை உடைய பகைவரது நாட்டின் கண்ணுள்ள ஊர்கள் மயில் போன்ற சாயலை உடைய குலமகளிர் அச்சமுற்றுத் தமக்குத் துணையாவாரைக் கூப்பிட்டு வேல் போன்ற தமது விழியைப் புதைத்து அம்பலத்தின் கண்ணே செல்லும்படி விரைந்து யாவும் நெருப்பினகத்தே தங்கின.

15. மழபுலவஞ்சி

“கூடார்முனை கொள்ளை சாற்றி
வீடறக் கவர்ந்த வினை மொழிந்தன்று”

வஞ்சிவேந்தன் தனக்குப் பகைவருடையதாகிய வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி இல்லங்கள் பாழ்படும்படி ஆண்டுள்ள பொருள்களைக் கைப்பற்றிய செயலைக் கூறியது மழபுலவஞ்சி எனும் துறையாகும்.

எ.கா :

“களமர் கதிர்மணி காலேகம் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் - கழல்வேந்தன்
நண்ணார் கிளையலற நாடு”

பொருள்:

கண்ணுக்கு நிறைந்த வில் மறவராகிய வஞ்சியார் வீரக்கழலை உடைய தம் வேந்தனுக்குப் பகைவர் நாட்டின்கண் அவர்தம் சுற்றத்தார் அழும்படியும் வளப்பமுடைய இல்லங்கள் வறியவாகும்படியும் அவர்தம் அடியார்களையும் ஒளியுடைய மணிகளையும் முத்துக்களையும் செவ்விய பொன்னையும் இன்னோரன்ன பிறசெல்வங்களையும் கொள்ளை கொள்ளும் தொழிலே மிகு திரட்டிக் கைக்கொண்டார்.

16. கொடைவஞ்சி

“நீடவும் குறுகவும் நிவப்பவுந் தூக்கிப்

பாடிய புலவர்க்குப் பரிசில் நீட்டின்று”

நீண்டு ஒலிக்கும்படியும் குறுகி ஒலிக்கும்படியும் இடைநிகராய் ஒலிக்கும்படியும் இசையினை அளந்து தனது வெற்றியைப் பாடிய இசைவாணர்க்கு வஞ்சி வேந்தன் பரிசில் வழங்கியது கொடைவஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“சுற்றிய சுற்றமுடன் மயங்கித் தம்வயிறு

எற்றி மடவார் இரிந்தோட – முற்றிக்

குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்

பரிசில் முகந்தன பாண்”

பொருள்:

நம் வேந்தன் தன் பகைநாட்டு மகளிர் தம்மைச் சூழ்ந்த சுற்றத்தார்களோடே கலங்கித் தம்வயிற்றிலே அடித்துக் கொண்டு கெட்டோடும்படி தனக்குப் பகைவரை வளைத்துக் கொண்டு கொள்ளை கொண்ட பொருள் முழுதும் பாணர்கள் தாம்பெறும் பரிசிற் பொருளாக வாரிக் கொண்டனர்.

17. குறுவஞ்சி

“மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்

கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று”

மண்டி எழுந்து வந்த வீரமுடைய வஞ்சி மன்னருக்கு பகையரசன் திறை கொடுத்துத் தன் குடிகளுக்கும் வழங்கிப் புரந்ததது குறுவஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்

வாட்டானை வெள்ளம் வரவஞ்சி – மீட்டான்

மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலும்

கொலையானை பாய்மாக் கொடுத்து”

பொருள்:

போர் செய்யமாட்டாத தறுகண்மையுடைய பகையரசன் முழந்தாளளவு நீண்டு தொங்குகின்ற பெரிய கையினையும் முழுத்திங்கள் போன்ற வெள்ளிய கொற்றக் குடையினையும் உடைய நம் வேந்தனுடைய வாளை உடைய படை மறவராகிய வெள்ளம் தன் நாட்டிலே வருதலை அஞ்சி நம் மன்னனுக்குப் பெரிய மலையை ஒத்த கொலைத் தொழிலாற் சிறந்த யானைகளையும் பாய்கின்ற புரவிகளையும் திறையாகக் கொடுத்துத் தனது நாட்டினை மீட்டுக் கொண்டான்.

18. இதுவுமது

“கட்டுரது வகை கூறினும்
அத்துறைக் குரித்தாகும்”

வஞ்சி வேந்தன் படைவிட்டிருந்த பாசறையினது கூறுபாட்டைக் கூறினும் முற்கூறப்பட்ட குறுவஞ்சி என்னும் துறைக்கு உரியதாகும்.

எ.கா :

“அவிழ்மலர்க் கோதையராட வொருபால்
இமிழ்முழுவம் யாமோ டியம்பக் -கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரும்
ஆய்கழலான் கட்டுர் அகத்து”

பொருள்:

ஆராய்ந்து கட்டப்பட்ட வீரக்கழலினை உடைய நம் வேந்தனுடைய பாசறை இருக்கையின் கண்ணே ஒரு பக்கத்தே மலர்ந்த மலர் மாலையணிந்த விறலியர் கூத்தாட, அவர்தம் கூத்திற்கு இயைய முழங்கும் இயல்பு உடைய முழுவம் யாழினோடே முழங்க ஒரு பக்கத்தே கவிழ்ந்த மணிகளையும் சினத்திற்குக் காரணமான மதத்தினையும் உடைய யானைகள் மகிழ்ந்து பிளிறா நிற்கும்.

19. ஒரு தனிநிலை

“பொருபடையுட் கற்சிறை போன்று
ஒருவன் தாங்கிய நிலையுரைத்தன்று”

போர்செய்யும் பகைப்படையினிடத்தே ஒருவஞ்சி மறவன் தமிழனாய்க் கல்லாற் கட்டின அணை வெள்ளத்தினைத் தடுத்தல் போன்று அப்பகைப் படையைத் தடை செய்து நின்ற நிலையினைக் கூறியது ஒரு தனிநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வீடுணர்ந்த தோர்க்கும் வியப்பாமால் இந்நின்ற
வாடல் முதியாள் வயிற்றிடம் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ளம் நெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்ந்த இடம்”

பொருள்:

பகைவருடைய பெரிய படைகளாகிய வெள்ளம் மேல் வந்து நெருக்கா நிற்பவும், தானின்ற நிலையினின்றும் பெயராத பேராண்மையுடைய பெரிய புலியனையான் கிடந்த இடம் இவ்விடத்தே நின்ற வாடிய உடலையுடைய கிழவியினது வயிற்றிடமேயாகும் என்பதுணருமிடத்து இவ்வுலகில் முழுதும் அறிந்து பற்றற்று வீட்டின்பத்தை

இம்மையிலேயே உணரும் சான்றோர்க்கும் அவ்வுணர்ச்சி வியப்பினை நல்குவதொன்றாம்.

20.தழிஞ்சி

“அழிகுநர் புறக்கொடை அயில்வாளோச்சாக்

கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று”

ஒரு மறவன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் முதுகு கொடுத்துழி அவர்தம் முதுகுப்புறத்தில் கூரிய தனது வாளினை எறியாத மிக்க மறப்பண்பினை கண்டோர் விரும்பிச் சொல்லியது தழிஞ்சி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கான்படு தீயிற் கலவார் தன் மேல்வரினும்

தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - வாண்படர்தல்

கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைதல்

எண்ணியபின் போக்குமோ எ.:கு”

பொருள்:

தன் மேலே காட்டிலே பிறந்த நெருப்புப் போலே தன் பகைவர் மீதார்ந்து வந்தவிடத்தும் அப்பகைவர் தன்னோடே போர் செய்து தன்னைக் கோறல் அல்லது வானுலகம் புகுதல் என்னும் இரண்டிலொன்றைத் துணிந்தபின் தொடுவதன்றி அப்பகைவர் தன்மேற் படை தொட்டக்காலும் தான் தனது படையைத் தொடுதலில்லாத சிறந்த மறப்பண்புடைய இம்மறவன் தன்னோடு சினந்து வந்து போரிட்ட பகைவர் முதுகிடுதலை அறிந்த பின்பு வாளினை ஓங்குவனோ?

21. பாசறை நிலை

“மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து

மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்

பதிப்பெயரான் மறவேந்தன்

பாசறை யிருந்தன்று”

தறுகண்மையுடைய வஞ்சி வேந்தன் தன் பகைவேந்தர் எல்லாரும் தனது கொற்றவெண்திங்கள் குடையின் கீழே அடங்கித் தாழ்வு சொல்லித் தமது இகலை ஒழியா நிற்பவும் தனது நகரத்திற்கு மீளானாய் அப்பாசறையிடத்தே தங்கியது பாசறை நிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கரும்பொடு காய்நெற் கணையெரியூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும் - கரும்பின்
தொகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்”

பொருள்:

வண்டினது திரள் மிகுந்த குளிர்ந்த குவளையினது தூய மலராற் தொடுத்த
மாலையையுடைய வஞ்சி வேந்தன் தனக்குப் பகைவர் மறங்கெட்டுப் பணியும்படி
கரும்பினையும் காய்த்த நெல்லினையும் இன்னோரன்ன பிறவற்றையும்
முழங்குந்தீயுண்ணச் செய்து, பெரிய நீர்நிலைகள் பலவற்றையும் உடைத்த பின்னரும்
அப்பாசறையிடத்திலேயே இருந்தான்.

22. பெருவஞ்சி

“முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருமுடன் றெரிகொளீஇ யன்று”

தன்முன்னே வந்து புகல் புகாத பகைவருடைய வளப்பமிக்க நாட்டினைப்
பின்னரும் சினந்து நெருப்புக் கொளீஇயது.

எ.கா :

“பீடலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
ஊடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கால்
மன்னன் கனல மறம்”

பொருள்:

காலிலே இட்ட வீரக்கழலை உடைய வஞ்சி வேந்தனது சினம் அவியாது
மேலும் முளுகையினாலே பெருமை பரவிய பகை மன்னர்கள் அஞ்சி நடுங்கவும்
மிக்கெழுந்த புகை விசும்பினூடே பரவி ஞாயிற்றினது வெயிலை மறைப்பவும் மீண்டும்
பகைவர் நாடுமுழுதும் மிக்க நெருப்பு மூட்டப்பட்டன.

23. பெருஞ்சோற்று நிலை

“திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவர் இவரெனப்
பெருஞ்சோ றாடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று”

வஞ்சிவேந்தன் இம்மறவர்கள் தனது பகைப்புலத்தை அழித்துத் தருவர் என்று
சொல்லி அம்மறவர்களுக்கு மிக்க சோற்றுத்திரளை அவர் கொள்ளும் முறையாலே
கொடுத்தது பெருஞ்சோற்றுநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வயவர் புகழ் எறிமுர சார்ப்பக்
குயவரி வேங்கை யனைய – வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோள் ஏவினான் பேணார்
இறுமுறையா வெண்ணி யிறை”

பொருள்:

வஞ்சி வேந்தன் தனக்குப் பகைவர் படும் வகையாலே ஆராய்ந்து இசைக்கருவியாளர் புகழும்படியும், கொட்டும் வீரமுரசம் ஆரவாரிக்கும்படியும், அரிவாள் போன்று வளைந்த வரியையுடைய புலியை ஒத்த மறவர்கள் பெறுதற்கு உரிய முறைப்படியே அவர் பெருஞ்சோற்றுத் திரளைக் கொள்ளும்படி ஏவினான்.

24. நல்லிசை வஞ்சி

“ஒன்னாதார் முனை கெடலிறுத்த
வென்வேல் ஆடவன் விறன் மிகுத்தன்று”

பகைவரது போர்ப்புலம் அழியும்படி தங்கிய வென்றிவேலினையுடைய வஞ்சி வேந்தனாகிய வீரனது வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ.கா :

“மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மேல்
இடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னும் - நுடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்”

பொருள்:

மேலும் மேலும் வெல்லும்படி பெருகுகின்ற படையினையுடைய வஞ்சி வேந்தனுக்கு அரிமாப் போன்று சினந்து தன்னோடு மாறுபட்டெதிர்ந்த பகைவருடைய நாட்டின் கண்ணை சென்று ஆண்டு இடம் இல்லையாம்படி நிறைந்து தன் படை தங்கிய பின்னரும் மேலும் பகைமன்னர் மேலே எடுத்துச் செல்லுதற்கு வெகுளி அசைந்தெரியும் தீப்போலப் பெருகா நிற்கும்.

25. இதுவுமது

“இறுத்தபின் அழிபிரங்கல்
மறுத்துரைப்பினும் அத்துறையாகும்”

வஞ்சி வேந்தன் படையொடு சென்று பகைவர் நாட்டின் கண் தங்கிய பின்னர் அப்பகைவர் நாட்டினது கேட்டிற்கு இரங்குதலை தம்மரசன் வெற்றியைக் கூறுதலைக் கைவிட்டுக் கூறினும் அந்நல்லிசை வஞ்சி என்னும் துறையேயாகும்.

எ.கா :

“குரையழல் மண்டிய கோடுயர் மாடம்
சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்கும் சுமந்த – நிரைதிண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு”

பொருள்:

ஒழுங்குபட்ட திண்ணிய தேரினையும் பலவாகிய புகழ்களையும் வெற்றியையும் உடைய படையாகிய கடலையும் உடைய வஞ்சிவேந்தன் போர் மேற்சென்று தங்குதலானே அவனது நல்ல புகழைக் கூறுதலை உபாயமாகக் கொண்டு அவனுடைய அடிகளிலே எய்த அறியாதவராகிய பகைவர் நாட்டிடத்தே முழக்கமுடைய தீப்பற்றி அழிந்த மலை போன்று வளர்ந்த மாளிகைகள் எல்லாம் பேய்ச்சுரையையும் பேய்ப்பீர்க்கினையும் சுமக்கலாயின.

அலகு - 4

காஞ்சிப்படலம் - துறைகள் - நொச்சிப்படலம் - துறைகள் - உழிஞைப்படலம் - துறைகள்

4. காஞ்சிப்படலம்

காஞ்சித்திணை

ஓர் அரசன் தன்னோடு போர் குறித்து வந்த மாற்றரசனோடு எதிர்சென்று பொருதல்.

நூற்பா - 4

“காஞ்சி, காஞ்சி யெதிர்வே, தமிழ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு, பெருங்காஞ் சிய்யே
வாள்செல வென்றா குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி, பூக்கொள் நிலையே
புகழ்த்தலைக் காஞ்சி, தலைமா ராயம்
தலையொடு முடிதல் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை, பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி, தொடாக்காஞ் சிய்யே
மன்னைக் காஞ்சி, கட்காஞ் சிய்யே
ஆஞ்சிக் காஞ்சி, மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி, முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
எண்ணிய வகையான் இருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப”

காஞ்சி எதிர்வே முதல் முன்னிருப்பு வரை உள்ள இருபத்து ஒன்றும் காஞ்சித் திணையின் துறைகளாம்.

1.காஞ்சி

“வெஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று”

வேகின்ற சினத்தையுடைய தன்பகைவனான வஞ்சி வேந்தன் போர் மேற்கொண்டு வந்து தன்னாட்டிடத்தே தங்கா நிற்ப, அந்நாட்டிற்குரிய அரசன் காஞ்சி மாலையைச் சூடிக் கொண்டு தன் காவலிடத்தைக் காக்கக் கருதியது காஞ்சி ஒழுக்கமாம்.

எ.கா :

“அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்”

பொருள்:

இப்போர்த் தொழில் கிடைத்தற்கு முன்னெல்லாம் தாம் செரு முனையிற் படப் பகைவர் கிடைக்கப் பெறாமையாலே ஏறுதற்கரிய மலையிலேறி விழுந்தேனும் சாவேம் என்று கூறும் இம்மறவர்கள் தொழில் இற்றைநாள் போரை விரும்பும் தம் மன்னன் இப்பெரிய மலையிடத்துச் சிறிய ஊரைக் காப்பான் வேண்டி நினைந்து காஞ்சிப் புவைச் சூடாநிற்ப அணி வகுத்து நிற்பதாகுமோ? அங்ஙனம் நிற்பது குற்றஞ்செய்யும் மறவருடைய புன்தொழிலே யாகும்.

2. காஞ்சியெதிர்வு

“மேல்வரும் படைவரல் மிகவு மாற்றா

வேல்வல் ஆடவன் விறன் மிகுத்தன்று”

தனது மேலே மண்டி வருகின்ற வஞ்சியார் படையினது வரவினைப் பெரிதும் பொறாத, வேல் தொழிலிலே வல்ல காஞ்சி மறவனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது காஞ்சியெதிர்வு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்

வென்வேல் முகந்தபுண் வெந்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்

பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்

துடிக்கண் புலையன் தொழில்”

பொருள்:

தனது அகன்ற மார்பிடத்தே பகைவரது வென்றி வேல் பாய்ந்து முதுகுப் புறத்து உருவியமையால் உண்டான புண் வெய்தாக மூச்செறியா நிற்ப, தனது வேலினைக் கையாற் பிடிக்கவும் இயலாத நிலையினையுடைய பெரிய மேம்பாட்டினை உடைய இக்காஞ்சி மறவன் தன் பகையரசன் தன் மேலே மீதூர்ந்து வருவான் என்றும் பாராதவனாய் கட்டளையிடுதலானே அம்மறவனுடைய துடியன் தனது துடியினது கண்ணைக் கொட்டா நிற்கும்.

3. தமிழ்சி

“பரந்தெழு தரு படைத்தானை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று”

யாண்டும் பரவி நடவா நின்ற போர்க்கருவிகளையுடைய வஞ்சியார் படை தமது நாட்டினது எல்லையிற் புகாதபடி அருவழியைக் காஞ்சியார் காத்தது தமிழ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெ.கி
உலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் - கலாவும்
இனவேங்கை யன்ன இகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நரலும் புழை”

பொருள்:

காஞ்சியார் நாட்டிற்குள் புகுதற்குரிய காட்டு மூங்கில் ஒலிக்கும் வழி தம்மிற் கலத்தலையுடைய புலித்திரளை ஒத்த மாறுபாட்டையே விரும்பும் காஞ்சி மறவருடைய காவலை உடைத்தாகலான் வஞ்சி வேந்தன் வளைந்த வில்லினையுடைய காஞ்சியாருடைய அரணினைக் கைப்பற்றவிரும்பி இயங்கும் முயற்சியை இனி ஒழிவானாக.

4. படைவழக்கு

“முத்தவிர் பூண் மறவேந்தன்
ஒத்தவர்க்குப் படை வழங்கின்று”

முத்து விளங்கும் அணிகலன்களை உடைய தறுகண்ணனாகிய காஞ்சி மன்னன் தம்மில் இனமொத்த போர் மறவற்கு போர்க்கருவிகளை வழங்கியது படைவழக்கு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றாலிப்ப
ஐயிலை எ.க மவைபலவும் - மொய்யிடை
ஆட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு”

பொருள்:

களத்தின் கண்ணேபோர் மறவரைக் கடிக்கின்ற போரினை வெல்லும் யானைப் படையை உடைய தலைவன், மறக்குடியிலே தோன்றிய தறுகண்ணராகிய மறவர்க்கு கொலைத் தொழிலையுடைய வெய்ய கூற்றுவன் போர் நிகழுங்கொல் நிகழாது கொல் என்று எழுந்த ஐயத்தை அகற்றி இனிப் போர் நிகழ்தல் உறுதியாகலின் யாம் உணவு

பெற்றோம் என்று களித்து ஆடாநிற்ப, வியக்கத்தக்க இலைத் தொழிலாற் சிறந்த வேல் முதலிய போர்க்கருவிகள் பலவற்றையும் வழங்கித் தலையளி செய்தான்.

5. இதுவுமது

“கொடுத்த பின்னர்க் கழன் மறவர்

எடுத்துரைப்பினும் அத்துறையாகும்”

அரசன் படைக்கலம் வழங்கிய பின்னர் வீரக்கழலை உடைய மறவர் தமது மறப்பண்பினை விதந்து கூறினும் அப்படை வழக்கு என்னும் துறையேயாம்.

எ.கா :

“துன்னருந் துப்பின் தொடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னமர் ஒள்வாளென் கைத்தந்தான் - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டுங்கொல் வேந்து”

பொருள்:

கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் கட்டிய வீரக்கழலையும் உடைய மறவர்கள் பலரும் சூழ்ந்திருக்கும் காலத்தே தான் விரும்புதற்கு உரிய ஒள்ளிய கொற்றவாளை எனது கையிலே கொடுத்தான். அங்ஙனம் கொடுத்த நம் வேந்தனுக்கு முத்துமாலையணிந்த தனது நெடிய கொற்றக் குடையின் கீழே இந்நிலவுலகமோ தங்கிக் கிடந்தது இனி வானவர் நாடும் அக்குடையின் கீழ் வைக்கும் அரசரிமையையும் விரும்புவான் போலும்.

6. பெருங்காஞ்சி

“தாங்குதிறல் மறவர் தத்தம் ஆற்றல்

வீங்கு பெறும் படையின் வெளிப்படுத்தன்று”

பகைப்படையைத் தடுக்கும் ஆற்றலினை உடைய காஞ்சி மறவர்கள் தங்கள் தங்களது பேராற்றலை மிகப்பெரிய வஞ்சியார் படையினை எதிர்ந்து போர் செய்யும் முகத்தானே வெளிப்படுத்தியது.

எ.கா :

“வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே றார்த்தெழுந்த

கல்லா மறவர் கணைமாரி – ஒல்லா

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி நெல்லாம்

இருவி வரைபோன்ற இன்று”

பொருள்:

தறுகண்மையுடைய பகை மன்னருடைய போரை வெல்லும் யானைகள் எல்லாம், விற்படை நிறைந்த அரணிடத்தினின்றும் பலவகையாக ஆரவாரித்து எழுந்து வந்த இயற்கையான மறப்பண்பை உடைய போர்மறவரின் அன்பு மழையினைப் பொருதனவாய் அஞ்சிப் புறமிட்டு இற்றை நாள் தினையரிந்த தாளினையுடைய மலைகளைப் போன்று தோன்றா நின்றன.

7. வாள்செலவு

“அருமுனையான் அறை கூவினபின்

செருமுனைமேல் வாள் சென்றன்று”

வெல்லுதற்கரிய போரினையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்த பின்பு போர் செய்யும் படையிடத்தே வாள் போனது.

எ.கா :

“உணங்கு புலவறா ஒன்னார் குரம்பை

நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி – அணங்கிய

குந்த மலியும் புரவியான் கூடாதார்

வந்தபின் செல்கொன்றான் வாள்”

பொருள்:

வேல் இட்டு அணிதல் மிக்க குதிரைகளை உடைய காஞ்சி மன்னன் உலரும் புலாலினது நாற்றம் ஒழியாத பகைவரது, பிணக்கத்தை உடைய காட்டிடத்துள்ள கைநிலை செறிந்த வெவ்விய பகையைப் பார்த்து நம் பகைவர் போர் செய்யும் பொருட்டு வந்த பின்னர் நமது கொற்றவாள் செல்வதாக எனத் தன் மறவர்க்குக் கட்டளையிட்டான்.

8. குடைசெலவு

“முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்

கொதியழல் வேலோன் குடைசென்றன்று”

கொதிக்கின்ற நெருப்புப் போன்ற வேலினை உடைய காஞ்சி மன்னன் பழைய மறக்குடியிற் பிறந்த போர் வீரர்கள் முற்படச் சூழ்ந்து செல்லா நிற்ப, தனது குடையைப் புறவீடுவிட்டது குடை செலவு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“தெம்முனை தேயத் திறல் விளங்கு தேர்த்தானை

வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன் - தம்முனை

நாட்டி பொறிசெறித்து நண்ணார்மேற் செல்கென்று

கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை”

பொருள்:

பகைப்புலம் கெடும்படி வெற்றி விளங்கா நின்ற தேராற் சிறந்த படையினையும் வெவ்விய போர்ப் புலத்தே வெற்றியினையும் உடைய, வெற்றியையே மேலும் விரும்பும் காஞ்சி மன்னன், இருபெருவேந்தராகிய தாம் பொருதற்குரிய நாளை இன்ன நாள் என்று அறுதியிட்டு எழுதி, தனது இலச்சினையை அம்முடங்கலின் மேலிட்டு அதனைப் பகைவர் பால் செல்க எனப் போக்கி முரசம் முதலிய இசைக்கருவிகளுடனே கூட்டித் தனது கொற்றக்குடையை நல்ல நாளிலே புறவீடு விட்டான்.

9. வஞ்சினக் காஞ்சி

“வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர் பணிப்ப

வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று”

வெவ்விய வெகுளியையுடைய காஞ்சி மன்னன் தன் பகைவரைத் தன்னடியிற் தாழ்ச் செய்யும் பொருட்டு சூள் மொழிந்த கூறுபாட்டினைச் சொல்லியது வஞ்சினக்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“இன்று பகலோன் இறவாமுன் ஒன்னாரை

வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பின் - என்றும்

அரணவியப் பாயும் அடையார்மு நிற்பேன்

முரண்அவிய முன்முன் மொழிந்து”

பொருள்:

யான் என் பகைவரை இற்றை நாள் ஞாயிற்று மண்டிலம் மறைவதற்கு முன்னரே வென்று களங்கொள்வேன். அங்ஙனம் வென்றுபோர்க் களத்தைக் கொள்ள மாட்டாது இவ்வேலைப் பின்னர் யான் எடுப்பேனாயின் எனது அரண் கெடும்படி தாக்கும் என் பகைவர் முன்னே, எனது மாறுபாடு அழிந்தொழியாநிற்ப இனி எந்நாளும் முற்பட முற்படப் பணிமொழி கூறித் தாழ்ந்து நிற்பேனாக.

10. பூக்கொள் நிலை

“காரெதிரிய கடல்தானை

போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று”

முகில் போல முழங்குதலையுடைய கடல் போன்ற பெரிய காஞ்சி மறவர் படை வஞ்சியாருடன் போர் செய்தற் பொருட்டுத் தம்மரசன் வழங்கிய பூவினை ஏற்றுக் கொண்டது.

எ.கா :

“பருதி செல்வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா றாவது கொல் குன்றூர் – கருதி
மறத்திறத்தின் மாறா மறவரும் கொண்டார்
புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பு”

பொருள்:

தறுகண்மை தப்பாத காஞ்சி மறவரும் தங்கள் ஊர்ப் புறத்தே வந்து தங்கிய வஞ்சி வேந்தன் கெட்டோடுதலை எண்ணி தங்களரசன் வழங்கிய போர்ப்பூவினை ஏற்றுக் கொண்டனர். இனி மலை சூழ்ந்த இவ்வூர்தான் ஞாயிறு மறைந்த செக்கர் வானம் உருகி யாண்டும் பரவினாற் போன்ற குருதியாறாக மாறும் போலும்.

11. தலைக்காஞ்சி

“மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று”

தமது வலிமை ஓங்கும்படி பகைவரது மறத்தொழிலைக் கடந்து களத்திலே பட்ட மறவனுடைய பசிய தலையினது மாண்பினைப் பாராட்டியது தலைக்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“விட்டிடினென் வேந்தன் விலையிடினென் இவ்வலகின்
இட்டுரையின் எய்துவ எய்திற்றால் - ஓட்டாதார்
போர்தாங்கி மின்னும் புலவாள் உறைகழியாத்
தார் தாங்கி வீழ்ந்தான் தலை”

பொருள்:

பகைவரது போர்த் தொழிலைத் தடுத்து ஒளி விடுகின்ற புலால் நாற்றமுடைய தனது வாளை உறையினின்றும் உருவி வஞ்சியாரது தூசிப் படையைத் தடுத்து அக்களத்திலே பட்டவனுடைய தலை, இந்த உலகத்தின் கண் சிறப்பித்துச் சொல்லும், புகழினாலே பெறக் கடவ எல்லாம் பெற்றதாகலின் இனி அத்தலையினை வேந்தன் மதியாது போக்கி விடுதலினால் அதற்கு எய்தும் இழிவுதான் யாது? அன்றிமதித்து அதற்குத் தக்க விலை கொடுப்பதனால் உறும் சிறப்புத்தான் யாது?

12. தலைமாராயம்

“தலைகொடு வந்தான் உண்மலியச்

சிலையுடை வேந்தன் சிறப்பீந்தன்று”

தார்தாங்கிப் போரிலே பட்ட மறவனுடைய பசுந்தலையைக் கொண்டு வந்தவன் நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பும்படி, வில்லினையுடைய காஞ்சி வேந்தன் செல்வம் வழங்கியது தலைமாராயம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“உவன்தலை என்னும் உறழ்வின்றி யொன்னார்

இவன்தலையென் றேத்த இயலும் - அவன்தலை

தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளர்ந்தேத்தி

வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு”

பொருள்:

பகைவரும் இம்மறவன் உவனுக்கு நேர் என்று கூறும் ஒப்பின்றி இவனே யாரினும் தலையானவன் என்று புகழா நிற்ப, நடக்கும் அத்தகைய மறவனுடைய தலையைக் கொணர்ந்து கொடுத்தவனுக்கு மிகப்புக்கழந்து வரும் இரவலர்க்கு மனமுவந்து வழங்கப்படும் எண்மையதாகிய பொருளை வழங்குதல் ஒரு வியத்தகு செயலாகுமோ? ஆகாதன்றே.

13. தலையொடு முடிதல்

“மண்டமருள் மாறா மைந்திற்

கொண்டான் தலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று”

மறவர்கள் மண்டிச் செல்லுதற்குக் காரணமான போரின் கண்ணே பட்ட மாறுபடாத வலியினை உடைய கணவன் தலையினோடே திரண்ட வளையலை அணிந்த மனைவி இறந்தது தலையொடு முடிதல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கொலையானார்க் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்

தலையானான் தையலாள் கண்டே - முலையால்

முயங்கினாள் வாண்முகஞ் சேர்த்தினாள் ஆங்கே

உயங்கினாள் ஓங்கிற் றுயிர்”

பொருள்:

இம்மறத்தி போர்க்களத்தேபட்ட தன் கணவன் தலையினை அமையாதவளாய்ப் பார்த்தே அதனைத் தனது கொங்கையாலே தழுவினாள் பின்னர்த் தனது ஒளியுடைய முகத்திலும் அதனைச் சேர்த்தினாள். அவ்விடத்தே சிறிது பொழுது வருந்தா நின்றாள்.

அவளது உயிர் அந்நிலையிலே பிரிந்தது. இத்தகையாள் உயிரையும் கவர்கின்ற செயலுண்மையால் கொலைத் தொழிலை அமையாத கூற்றம் சாலக் கொடிதாயிருந்தது.

14. மறக்காஞ்சி

“இலைப்பொலிதார் இகல் வேந்தன்

மலைப்பொழிய மறங்கடாயின்று”

பச்சிலையாலே பொலிவு பெற்ற படலை மாலையையுடைய மாறுபாட்டை உடைய காஞ்சி வேந்தன் வஞ்சியார் செய்யும் போர் ஒழியும்படி போர்த் தொழிலைச் செலுத்தியது மறக்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்

பருந்தோ டெருவை படர- அருந்திறல்

வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்

மாறா மறவன் மறம்”

பொருள்:

நீங்காத தறுகண்மையுடைய காஞ்சி மன்னன் கிட்டுதற்கரிய வெற்றியினையுடைய தன் பகை மன்னர் விலக்கும் படியும், பருந்தும் கழுகும் பித்தையாற் கறுத்த தலையினையும் வெள்ளிய நிணத்தினையும் சிவந்த தசையினையும் இழுத்துக் கொண்டு செல்லும்படியும் தனது மறத்தொழிலைச் செலுத்தினான்.

15. இதுவுமது

“மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்

புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறையாகும்”

ஒப்பனை பொருந்திய மறத்தொழிலை உடைய வீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டிற்குப் பொறானாய் தன் மார்பிற்பட்ட புண்ணைப் பிளந்து உயிர் நீப்பினும் மறக்காஞ்சி எனும் அத்துறையேயாம்.

எ.கா :

“நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்

தொகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்முன்

நுங்கிச் சினவுதல் நோனான் நுதிவேலாற்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்”

பொருள்:

புறப்படுங்கால் நகைத்தல் மேவிய தனது படைத்திரள் நடுங்கிக் குலையவும் தான் நடுங்கி குலையானாய் நின்று செறிந்த போரினை ஓட்டிய வலியினையுடைய

வஞ்சியார் தனது முன் எல்லையைக் கவர்ந்து கொண்டு மேலும் வெருளுதலைப் பெறாதவனாய் ஒரு மறவன் தனது கைவேலின் நுனியாலே சினந்து தனது மார்பிற் புண்ணைப் பிளந்திட்டான்.

16.பேய்நிலை

“செருவேலோன் திறம் நோக்கிப்

பிரிவின்றிப் போய் ஓம்பின்று”

போர்க்களத்தே விழுப்புண் பட்டு விழுந்த போரினைச் செய்யும் வேலையுடைய மறவனது நிலைமையினைக் கண்டு அன்பு கூர்ந்து அவனைப் பிரியாமல் பேய் பாதுகாத்தது பேய்நிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஆயும் அடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலும்

தோயும் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயும்

களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்

உளம்புகல ஓம்ப லுறும்”

பொருள்:

நிலத்திலே தோயா நின்ற விரைந்த செலவினையுடைய குருதி தனது தோளினை அலைக்கும்படி போர்க்களத்திலுள்ள மறவர் விரும்புமாறு வெகுண்டு போர் செய்து பகைவருடைய வேலின் வாயிலே புண்பட்டு வீழ்ந்த மறவனது, மனம் மகிழும்படி பேய்தானும் காவல் செய்யா நின்றது. ஆதலான், பலரும் ஆராய்ந்து நன்றெனற்குரிய கொல்லும் வலிமையுடைய இம்மறவனுக்கு அன்பிலாதார் இல்லைபோலும்.

17. பேய்க்காஞ்சி

“பிணம் பிறங்கியகளத்து வீழ்ந்தார்க்கு

அணங்காற்ற அச்சுறீ இயன்று”

பிணங்கள் மிகுந்த போர்க்களத்திலே புண்பட்டு விழுந்த மறவருக்கு பேய் மிகவும் அச்சுறுத்தியது பேய்க்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கொட்டு நிமிருங் குறுகுங் குடர்கூடிப்

பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மகள் - உட்கப்

புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து

கனல விழிப்பவர்க் கண்டு”

பொருள்:

பெண் பேய் நீர்த்தன்மையுடைய குருதியின் கண் புலாலினிடத்தே கிடந்து தீக்கால, வெகுண்டு விழிக்கும் மறவரைக் கண்டு அவர் அஞ்சும்பொருட்டு அவ்விடத்தே நின்று சுழலும், நீண்டு காட்டும், குறுகிக்காட்டும். குடர் மாலையைச் சூடிக் கொண்டு தன் உள்ளம் விரும்பச்சிரிக்கும். பின்னர்ப் பெயரும்.

18. தொட்டகாஞ்சி

“வியன் மனைவிடலை புண்காப்பத்

துயன் முலைப்பேழ்வாய் பேய் தொட்டன்று”

அகன்ற இல்லின்கண், தலைமையுடைய மறவனது விழுப்புண்ணைப் பாதுகாவா நிற்க, நான்றசையும் முலையினையும் பெரிய வாயினையும் உடைய பேய்மகள் அப்புண்ணைத் தொட்டது தொட்ட காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்

நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச்-சென்றொருத்தி

ஒட்டார் படையிடந்த ஆறாப்புண் ஏந்தகலம்

தொட்டாள் பெருகத் துயில்”

பொருள்:

ஒரு பேய் மகள் மிக்க இருளின் கண்ணே, மலையிடத்தே சென்று பகைவரைக் கொன்று வெகுண்ட கூரிய வேலினையுடையவனை அணுகி நின்று அவனைச் சினந்து பார்த்துக் கண்களின் வழி நெருப்புமிழ்ந்து பகைவரது போர்க்கருவி பிளந்த தீராத விழுப்புண்ணைத் தாங்கிய அவ்வீரனது மார்பினை உறக்கம் நீளும்படி தீண்டினாள்.

19. தொடாக்காஞ்சி

“அடலஞ்சா நெடுந்தகை புண்

தொடலஞ்சித் துடித்து நீங்கின்று”

கொலைத் தொழிலை அஞ்சாத பெரிய தகுதிப்பாட்டையுடைய ஒரு மறவனது விழுப்புண்ணைத் தீண்டுதற்குச் சென்றதொரு பேய் தீண்ட அஞ்சி நடுங்கிப்பெயர்ந்தது.

எ.கா :

“ஐயவீ சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர்த்தாய்க்

கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி – மொய்யிணர்ப்

பூப்பெய் தெரியல் நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்

பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்”

பொருள்:

செறிந்த கொத்தினையுடைய மலர்இட்டுத் தொடுத்த மாலையினை உடைய பெரிய மேம்பாட்டினை உடைய எம் தலைவனது விழுப்புண்ணை யாங்கள் வெண்சிறு கடுகினைத் தூவிக்குங்கிலியம் முதலிய நறுமணப் பொருளைப் புகைத்து ஆராய்ந்த மலரினைச் சிதறி, குறிஞ்சிப் பண் பலவற்றையும் பாடிப் பாதுகாவா நின்றலானே ஆண்டு வந்த பெண் பேய் அஞ்சி மீண்டு போகும். அவாவிப்பின்பும் வரும்.

20. மன்னைக்காஞ்சி

“வியலிட மருளவிண் படர்ந்தோன்

இயல்பேத்தி அழிபிரங்கின்று”

அகன்ற உலகிலுள்ளோர் மயங்காநிற்ப, போரிலே பட்டு விண்ணுலகிற்குச் சென்றவனுடைய பண்பினைப் புகழ்ந்து அவனது அழிவிற்கு இரங்கியது.

எ.கா :

“போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தானுமன்

ஊர்க்கும் உலகிற்கும் ஒருயிர்மன் - யார்க்கும்

அறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ணல்

நிறந்திறந்த நீளிலை வேல்”

பொருள்:

களத்திலே பட்ட நம் தலைவன் பகைவரின் போராகிய கடலைக் கடத்தற்குத் தெப்பத்தை ஒப்பாவான். உயர்ந்தோரைத் தாங்குதலிற் தூணை ஒப்பாவான். தனது ஊரிற்கும் இந்நிலவுலகத்திற்கும் ஒருயிரை ஒப்பாவான். அத்தகைய தலைவனது, மார்பினைப் பிளந்த நீண்ட இலைத் தொழிலாற் சிறந்த பகைவரது வேல், எத்திறத்தார்க்கும் அறத்தின் பொருட்டுத் திறந்திருந்ததொரு வாயிலை அடைத்தொழிந்தது.

21. கட்காஞ்சி

“நறமலியும் நறுந்தாரான்

மறமைந்தர்க்கு மட்டிந்தன்று”

தேன் மிகும் நறிய மாலையையுடைய காஞ்சி வேந்தன் தறுகண்மையுடைய மறவர்களுக்குக் கள் வழங்கியது கட்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஒன்னா முனையோர்க்கு ஒழிக இனித்துயில்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா – முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்”

பொருள்:

காஞ்சி வேந்தன் தன் மறவர்கள் கள்ளாண்டு களித்தாடுதற்கு முன்னரே, தழைக்கற்றையான் வேயப்பட்ட குடிவிடத்தே உறையும் புன்கண்ணையுடைய கிழவி ஈன்ற தலைமைத் தன்மையுடைய மறவனுக்கு விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளினை விடா நின்றான். இனிப்பொருந்தாத பகைவருக்கு உறக்கம் ஒழிவதாக.

22. ஆஞ்சிக் காஞ்சி

“காதற் கணவனோடு கணையெரி மூழ்கும்
மாதர் மெல்லியல் மலிபுரைத் தன்று”

அன்புமிக்க தன் கொழுநன் இறந்து பட்டானாக. அவனோடே முழங்கும் நெருப்பின் கண் புகுந்து உயிர்நீக்கும் காதல்மிக்க மெல்லிய தன்மையையுடைய மடந்தையினது மிகுதியைச் சொல்லியது ஆஞ்சிக்காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

தாங்கிய கேளோடு தானும் எரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னும் - நீங்கா
விலாலிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சீறார்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்”

பொருள்:

ஒழியாத வாய் நுரையினை உடைய குதிரையாற் பொலிந்த படையினையும், வெவ்விய வலியினையும் உடைய பகைவர் தனது சிறிய ஊரிடத்தே புலால் நாற்றத்தை உடைய ஆழிப் படையாலே எறியப்பட்ட விழுப்புண்ணைத் தரித்த தன் கணவனோடே தானும் நெருப்பின்கண் புகுந்து உயிர் நீத்தலைக் கருதி பொலிவுடைய மகரக் குழையினையுடைய இம்மறத்தி தன் தோழிமாரை அகலப்போமின் என்று கூறா நிற்கும்.

23. இதுவுமது

“மன்னுயிர் நீத்தவேலின் மனையோள்

இன்னுயிர் நீப்பினும் அத்துறை ஆகும்”

தலைவன் உயிரைப் போக்கின வேலினானே அவனுடைய மனைக்கிழத்தி தனது இனிய உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளினும் முற்கூறப்பட்ட ஆஞ்சிக் காஞ்சி என்னும் துறையேயாம்.

எ.கா :

“கவ்வைநீர் வேலிக்கடிதே காண் கற்புடைமை

வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன் - அவ்வேலே

அம்பிற் பிறழும் தடங்கண் அவன்காதற்

கொம்பிற்கும் ஆயிற்றே கூற்று”

பொருள்:

வெற்றியை விரும்பும் தலைவன் ஒருவன் பகைவரது வெவ்விய வேலின் வாயிலே பட்டான். அவன் படுதற்குக் காரணமான அந்த வேலே, அம்மறவனின் அம்பு போலப் பிறழுகின்ற கண்ணினையும் காதலையும் உடைய பூங்கொம்பு போன்ற மனைவிக்கும் கூற்றுவனாக ஆயிற்று. ஆதலால், முழக்கமுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்தே கற்புடைமை என்னும் அறமும் கொடியதொன்றாயிருந்தது.

24. மகட் பாற் காஞ்சி

“ஏந்திழையாள் தருகென்னும்

வேந்தனொடு வேறுநின்றன்று”

அழகிய அணிகலன்களையுடைய நின்மகளை எனக்குத் தருக என்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டு நின்றது மகட்பாற் காஞ்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அளிய கழல் வேந்தர் அம்மா அரிவை

எளியளென்று எள்ளி உரைப்பிற் - குளியாவோ

பண்போற் கிளவியிப் பல்வளையாள் வாள்முகத்த

கண்போற் பகழி கடிது”

பொருள்:

அளியினையுடைய வீரக்கழல் அணிந்த பகைவேந்தர் அழகிய திருமகளையனைய நம் அரசன் செல்வியைப் பெறுதற்கெளியன் என்று கருதி இகழ்ந்து பேசின் பண்ணை ஒத்த இன்சொல்லினையும் பலவாகிய வளையலையுமுடைய இச்செல்வியினது ஒளியுடைய முகத்தின் கண் அமைந்த கண்களை ஒத்த அம்புகள் இப்பகைவர் மார்பில் விரைந்து தையாவோ?

25. முனைகடி முன்னிருப்பு

“மன்னர் யாரையு மறங் காற்றி
முன்னிருந்த முனை கடிந்தன்று”

வஞ்சி வேந்தன் படைக்கண்ணுள்ள அரசரெல்லாரையும் சினத்தை வெளியிடச் செய்து அவ்வரசரை முற்பட இருந்த போர்ப்புலத்தினின்றும் போக்கியது.

எ.கா :

“கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி றேவித் - துடிமகிழ
ஆர்த்திட் டமருள் அடையாரை அம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்

பொருள்:

வீரக்கழலினை இட்ட அடியினை உடைய காஞ்சி வேந்தன், போரின் கண் துடிகொட்ட முழங்கி தன் பகைவரை வெற்றிக்கொடி மிக்க கொல்லும் களிற்றுப் படையினைச் செலுத்தி மிக நாளும் கள்ளினை உடைய அரணிடத்தின் வாயில்கள் தோறும் புறங்கொடுத்துப் போகும்படி அப்போர்க்களத்தினின்றும் அகற்றினான்.

5. நொச்சிப்படலம்

நொச்சித்திணை

பகை அரசனால் வளைத்துக் கொள்ளப்பட்ட மதிலை அம்மதிலுக்குரிய அரசன் அதன் அகத்திருந்தே புறத்திருக்கும் பகைவரொடு பொருது அம்மதிலைப் காத்தல்.

நூற்பா – 5

“நூலவரும் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடை பாசி ஊர்ச்செரு என்றா
செருவிடை வீழ்தல் திண்பரி மறனே
எயிலது போரே எயில்தனை அழித்தல்
அழிபடை தாங்கல் மகள் மறுத்து மொழிதல் என
எச்சமின்றி எண்ணிய ஒன்பதும்
நொச்சித் திணையும் துறையு மாகும்”

மறனுடைப் பாசி முதலாக மகள் மறுத்து மொழிதல் ஈறாக உள்ள எட்டும் நொச்சித் திணையின் துறைகளாம்.

1. நொச்சி

ஏப்புழை ஞாயில் ஏந்து நிலை அரணம்
காப்போர் சூடிய பூப் புகழ்ந்தன்று”

ஏவறையை உடைய முடக்குகளைத்தாங்கிய நிலைமையினையுடை எயில் காக்கும் மறவர் சூடிக் கொண்ட நொச்சிப்பூவினைப் புகழ்ந்தது.

எ.கா :

“அடரவம் பூண்டான் அழலுணச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடினார்
உச்சி மதிவழங்கும் ஓங்கு மதில்காப்பான்
நொச்சி நுதிவே லவர்”

பொருள்:

கூரிய நுனியையுடைய வேல் மறவர் ஆடுமியல்புடைய பாம்பை அணிந்த இறைவனால் தீயுண்ணும்படி சினக்கப்பட்ட மூன்றும் ஒருங்கே கூடிய முப்புரத்தைக் காக்கும் பொருட்டுக் குழுமிய அவுணர் குழுவை ஒப்பக் குழுமி தனது உச்சியின் கண்ணை திங்கள் ஊராநின்ற உயரிய மதிலைக் காக்கும் பொருட்டு, அவ்வொழுக்கத்தின் அடையாளப் பூவாகிய நொச்சிப் பூவைச் சூடினார்.

2. மறனுடைப் பாசி

“மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று”

தறுகண்மையுடைய படைக்குத் தறுகண்மைமிக்க தலைவராயினார் வீரசவர்க்கத்தே சென்ற செலவினச் சொல்லியது மறனுடைப்பாசி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்
ஏயினார் ஏய இகல்மறவர் – ஆயினார்
ஒன்றி யவரற ஊர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி அமரர் விருந்து”

பொருள்:

தாங்கள் போரிற் பட்டொழியும் முறைமையினாலே உழிஞை மறவரிடந்தோறும் பரவா நின்றனர் நொச்சி மறவர். பலவாகிய காவல் தொழிலையும் செய்யும்படி தம் படைஞர்க்குக் கட்டளையிட்டார். அங்ஙனம் கட்டளையிட்ட மாறுபாடு மிக்க நொச்சிப் படைத்தலைவர், தமது ஊரிடத்தே மதில் முற்றுதற் பொருட்டுப் பொருந்திய உழிஞை மறவர் படும்படி போர் செய்து அப்பகைவரது தூசிப் படையைத் தடுத்து வெற்றியினையுடைய வானோர்க்கு விருந்தாயினார்.

3. ஊர்ச் செரு

“அருமிளையோடு கிடங்கழியாமைச்

செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று”

பகைவராற் புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழியும் பகைவராற் சிதைவுறாத படி, நொச்சி மறவர் போர் செய்த மாண்பினைச் சொல்லியது ஊர்ச்செரு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வளையும் வயிரும் ஒலிப்ப வாள் வீசி

இளையும் கிடங்கும் சிதையத் - தளைபரிந்த

நோனார் படையிரிய நொச்சி விறல்மறவர்

ஆனார் அமர்விலக்கி ஆர்ப்பு”

பொருள்:

நொச்சிப்பூச் சூடி வெற்றியையுடைய மறவர் சங்கும் கொம்பும் முழங்கா நிற்பத் தமது வாளை வீசி காவற்காடும் அகழியும் அழியும்படி காவற்காட்டினை அறுத்த தம் பகைவராகிய உழிஞையார் படை கெட்டோடும் படி போர் செய்து தடுத்து ஆரவாரித்தலை ஒழியார்.

4. செருவிடை வீழ்தல்

“ஆழ்ந்து படு கிடங்கோ டருமிளை காத்து

வீழ்ந்த லேலோர்விறல் மிகுத்தன்று”

ஆழமுடைத்தான அகழியோடே அரிய காவற் காட்டையும் பகைவர் சிதைக்காதவாறு காத்து போரில் பட்ட வேலினை உடைய நொச்சி மறவர் தம்வெற்றியைச் சொல்லியது செருவிடை வீழ்தல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஈண்டரில் சூழ்ந்த இளையும் எரிமலர்க்

காண்தகு நீன்கிடங்குங் காப்பாராய் - வேண்டார்

மடங்கல் அனைய மறவேலோர் தத்தம்

உடம்பொடு காவல் உயிர்”

பொருள்:

அரிமாலை ஒத்த தறுகண்மையுடைய வேலாற்சிறந்த நொச்சி மறவர் திரண்ட கொடிப்பிணக்குச் சுற்றின காவற்காட்டினையும் தீப்போன்ற தாமரைப் பூவினை உடைய காட்சியின்பம் தக்க நீளிய அகழியினையும் பகைவர் சிதைக்காதபடி காவல் செய்பவராய் தங்கள் தங்களுடைய உடலுடன் உயிரைக் காக்கும் காவலை வேண்டுகிலர்.

5. குதிரைமறம்

“ஏமாண்ட நெடும்புரிசை
வாமானது வகையுரைத்தன்று”

எய்யுந் தொழில் காட்சிமைப்பட்ட நெடிய மதிலகத்தே நொச்சியாரது தாவுகின்ற குதிரையினது பகுதியைச் சொல்லியது குதிரைமறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“தாங்கன்மின் தாங்கன்மின் தானை விறன் மறவீர்
ஓங்கல் மதிலுள் ஒருதனிமா – ஞாங்கர்
மயிரணியப் பொங்கி மழை போன்று மாற்றார்
உயிருணிய ஓடி வரும்”

பொருள்:

படையிடத்துள்ள வெற்றியையுடைய மறவர்களே! மலையை ஒத்த மதிலிடத்தே ஒப்பிலாததொரு குதிரை தனது பக்கத்தே கவரியிட்டு ஒப்பனை செய்ய அது பொறாதே சினந்து முகில் கடுகி வருமாறு போல, தனக்குப் பகைவரது உயிரை உண்ணும் பொருட்டு விரைந்து வரும். அது தடுத்தற்கரிய தொன்றாகலான் தடாதே கொண்மின்! தடாதே கொண்மின்.

6. எயிற்போர்

“அயிற்படையின் அரண்காக்கும்
எயிற்படைஞர் இகல்மிகுத்தன்று”

கூரிய போர்க்கருவிகளாலே தமது அரணைக் காவல் செய்யாநின்ற மதிலின் கண் போர் வீரருடைய மாறுபாட்டைப் புகழ்ந்து கூறியது எயிற்போர் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பின்
உகத்தாம் உயங்கியக் கண்ணும் - அகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு”.

பொருள்:

மதிலின் அகத்தேயுள்ள நொச்சி மறவர் இலக்கணத்திற்குப் பொருந்தின தமது மார்பினிடத்தே மிக்குப் பரந்த சிவந்த குருதி வீழாநிற்ப, தாம் வருந்தியவிடத்தும், சினந்து தறுகண்மையினோடே மானம் என்னும் பண்பினையும் மேற்கொண்டு, மதிலின் புறத்தேயும் வந்து தம்பகைவரைக் கொல்லுதலை விரும்பா நின்றனர்.

7. எயில்தனை அழித்தல்

“துணிவடைய துடுகழலான்
அணி புரிசை அழிவுரைத்தன்று”

அழகிய மதிலிடத்தே தெளிந்த ஓசையையுடைய கட்டும் வீரக் கழலையுடைய நொச்சி மறவன் அழிந்தமையைக் கூறியது எயில்தனை அழித்தல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அகத்தன ஆர்கழல் நோன்றாள் அரணின்
புறத்தன போரெழில் திண்தோள் - உறத்தழீஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவளையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்”

பொருள்:

ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலையுடைய தனது வலிமையுடைய கால்கள் அரணினுள்ளே வீழ்ந்தன. போர்த் தொழில் வல்ல அழகிய திண்ணிய தோள்கள் அரணின் புறத்தே வீழ்ந்தன. வாளினையுடைய தலைவனோ தனது தோளைத் தழுவும் உரிமையுடைய இணைவளையினையுடைய வானவர் மகளிர் இறுக அனைத்துப் பாராட்டும்படி மேனிலை உலகத்தின் கண் எய்தா நின்றான்.

8. அழிபடை தாங்கல்

“இழிபுடன் நிகல் பெருக
அழிபடை அரண் காத்தன்று”

நொச்சியார் தம் படையினது தாழ்வினைக் கண்டு சினந்து மாறுபாடு மிகா நிற்ப, கெட்ட படையினையுடைய தமது எயிலைக் காத்து நின்றது அழிபடை தாங்கல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“பரிசை பல கடந்து பற்றார் எதிர்ந்தார்
எரிசெய் இகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
அகத்தடி உய்யாமை அஞ்சுடர்வா னோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்”

பொருள்:

பகைவரான உழிஞையார் எரிதலைச் செய்யும் மாறுபாட்டினையுடைய பகையரணைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு கிடுகுப் படை பலவற்றையும் வென்று எதிர்ந்தாராக, மதிலின் மேல் நின்ற நொச்சி மறவர் அப்பகைவர் தம் மதிலின் அகத்தே கால் வையாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய தமது வாளை வீசி பிணங்கள் மிகும்படி துணித்தார்.

9. மகள் மறுத்து மொழிதல்

“வெம்முரணான் மகள் வேண்ட
அம்மதிலோன் மறுத்துரைத் தன்று”

வெவ்விய பகையை உடையவனான உழிஞை அரசன் நொச்சியானது மகளைத் தனக்கு மணஞ்செய்து தரும்படி வேண்டா நிற்ப, அழகிய அரணகத்துள்ள நொச்சி மன்னன் அவன் வேண்டுகோளை மறுத்துக் கூறியது மகள் மறுத்து மொழிதல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஒள்வாள் மறவர் உருத்தெழுந் தும்பர் நாள்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக் - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிற்றின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வேண்கட்டிற் கால்”

பொருள்:

இந்தக் கறுத்த கண்ணினையுடையானது வெள்ளிய கட்டிலின் கால்கள், மேனாளிலே தேன் ஒழுகும் நறிய மாலையினையுடைய இவள் பொருட்டாக இவளது இடையின் அழகினை நினைந்து இவளைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு, சினந்து எழுந்து போர் மேற்கொண்டு வந்தவராகிய ஒள்ளிய வாளினையுடைய மறவர்களின் இளமை உடைய யானைகளின் கொம்புகளேயாம்.

6. உழிஞைப்படலம்

மாற்றரசனின் மதில் கோட்டையை நாற்புறமும் சூழ்ந்து பொருது தன் படைகளுடன் அதன் உட்புகுந்து அரசன் அதனைக் கைப்பற்றுதல். இதற்கு உழிஞைப் பூச்சுடுதல் மரபு. உழிஞை என்பது ஒருவகைக் கொடி. இது நொச்சியின் மறுதலை.

நூற்பா - 6

“உழிஞை ஓங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணாட் கோளே, முரசு உழிஞை
கொற்ற உழிஞையோ, டரசு உழிஞை
கந்தழி யென்றா முற்றுழி ஞையே
காந்தள் புறத்திறை யாரெயில் உழிஞையொடு
யருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி ஞையொடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
ஏணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவுழி ஞையே முந்தகத் துழிஞை
முற்று முதிர்வே யானைகை கோளே

வேற்றுப்படை வரவே உழுதுவித் திடுதல்
 வாள்மண்ணு நிலையே, மண்ணுமங் கலமே
 மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்தல்
 அடிப்பட இருத்தல் தொகைநிலை உளப்பட
 இழுமென் சீர்த்தி இருபத் தொன்பதும்
 உழிஞை என்மனார் உணர்ந்திசி னோரே”

குடைநாட்கோள் முதல் தொகை நிலை ஈறாக உள்ள இருபத்தெட்டும் உழிஞைத் திணையின் துறைகளாம்.

1. உழிஞை

“முடிமிசை உழிஞை சூடிஒன்னார்
 கொடி நுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று”

ஒரு வேந்தன் தன் முடிமேலே உழிஞை மாலையைச் சூடி, தன் பகைவருடைய கொடியசையும் நிறைந்த அரணினைக் கைப்பற்றக் கருதியது.

எ.கா :

“உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னாப் போர் மன்னர்
 விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழிமகிழ்வு
 எய்தாரும் எய்தி இசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே
 கொய்தார மார்பினெங் கோ”

பொருள்:

கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையை உடைய அழகிய மார்பினையுடைய எம் வேந்தன், தனது தலையிலே உழிஞைப் பூமாலையினைச் சூடிக் கொண்டு தன்னோடு பொருந்தாத போரினை உடைய பகைமன்னரின் சிறந்த மதிலை தனது வெல்லுமியல்புடைய களிற்றியாணைப் படைகள் குத்தா நிற்ப, அளவிறந்த களிப்பினை எய்தாத சான்றோரும் களிப்பை எய்திப் புகழ்ந்து கூறுதற்குக் காரணமான பெரும்புகழை உடையவனாவான்.

2. குடைநாட் கோள்

“செற்றடையார் மதில் கருதிக்
 கொற்ற வேந்தன் குடைநாட் கொண்டன்று”

வேற்றியையுடைய உழிஞையரசன் தன்னோடு செறுத்துக் கூடாதாராகிய பகைவரது அரணைக் கைப்பற்றக் கருதி தனது கொற்றக் குடையை புறவீடு விட்டது குடைநாட்கோள் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

நெய்யணிக செவ்வேல் நெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக – வையகத்
முற்றக் கடியரணம் எல்லாம் முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள்”

பொருள்:

உலகின் கண்ணுள்ள காவலையுடைய குறும்புகள் எல்லாம் நம் மன்னன் தனது வெற்றிக்குடைய நன்னாளிலே புறவீடு விட்ட துணையானே அஞ்சி முழுதும் மாறுபாடு கெட்டன. ஆதலான் பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள் இனி நெய்யிட்டு வைக்கப்படுவனவாக நெடிய தேர்கள் நிற்குமிடங்களிலே நிற்பனவாக, கொய்த தலையாட்டத்தினை உடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்கெனச் செய்த ஒப்பனை களையப்படுவனவாக.

3. வாள்தாட் கோள்

“கலந்தடையார் மதில் கருதி
வலந்தருவாள் நாட்கொண்டன்று”

உழிஞை வேந்தன் தன்னோடு உறவாடிச் சேராத பகைவரது அரணைக் கைப்பற்ற நினைந்து வெற்றி தருதற்குரிய தனது கொற்றவாளைப் புறவீடு விட்டது வாள்தாட்கோள் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வாணாட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணார் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணார்
அணிகொள் வனமுலையார் ஆடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து”

பொருள்:

நம் மன்னன் தன் பகைவர் அரணைக் கொள்ளக் கருதித் தனது வாளினைப் புறவீடு விட்டானாக இப்பொழுதே, நம் அரசன் பால் தனது தாழ்வினைச் சொல்லி வந்து அவனது திருவடியிலே புகல் புகாத அப்பகைவருடைய திங்களைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த அச்சுறுத்தும் மதிலிடத்தே, அணிகலன் நிறைந்த அழகினைக் கொண்ட இயற்கையழகிணையுடைய முலைகளையுடைய விறலியர் கூத்தாடும் மண்டபத்தின் கண்ணே, கைகோத்த பேய்கள் ஏறி இனிப்பல கூத்தினையும் மாறிமாறி ஆடாநிற்கும்.

4. முரசு உழிஞை

“பொன்புனை உழிஞை சூடி மறியருந்தும்
திண்பிணி முரசு நிலையுரைத்தன்று”

பொன்னாற் செய்த உழிஞை மாலையைச் சூடி, ஆடு வெட்டியிடும் பலியை நுகராநின்ற திண்ணிதாக வாராற் கட்டின முரசத்தினது நிலைமையைக் கூறியது முரசு உழிஞை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
உதிரா மதிலும் உளகொல் - அதிருமால்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுள்
மாக்கண் முரசு மழை”

பொருள்:

மலர்கள் மிகுந்த மாலையினையுடைய புகழை விரும்பிய உழிஞை வேந்தன் அரண்மனை யகத்தே பெரிய கண்ணினையுடைய வீர முரசம் முகில் போல முழங்கா நிற்கும், இனி ஒளி பொருந்திய வீரபட்டத்தையுடைய வெல்லும் அவனுடைய யானைப் படைகள் குத்தக்குலைந்து வீழாத மதில்களும் அவனுடைய பகைவர் மதில்களுள் வைத்துச் சில உளவாகுமோ?

5. கொற்ற உழிஞை

“அடையாதார் அரண் கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்று”

உழிஞை வேந்தன் தனக்குப் பகையரசர் மதிலைக் கைப்பற்றுதற்கு தன்னுடைய படைகளோடே பரவிச் சென்றது கொற்ற உழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெள்வாட் கருங் கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேல் தண்ணளியான்
கொள்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தான் - நள்ளாதார்
அஞ்சவரு வாயில் அருமிளைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயில் மதில்”

பொருள்:

வெள்ளிய வாளினையும் வலிய வீரக் கழல் கட்டிய காலினையும் வெய்ய சுடரால் பொலிந்த வேலினையும் தண்ணிய அருளினையும் உடைய வேந்தன், தன் பகைவருடைய அச்சம் வருதற்குக் காரணமான வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் முகில்தவழும் ஏவறையினையும் உடைய மதிலைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு கொடியையுடைய தனது படைகளைத்திரட்டிக் கொண்டு எழுந்தான்.

6. அரசு உழிகை

“தொழில் காவல் மலிந்தியலும்

பொழில் காவலன் புகழ்விளம்பின்று”

காத்தல் தொழில் மிக்கு நடவா நின்ற நிலத்தைக் காக்கும் உழிகை வேந்தனுடைய புகழைச் சொல்லியது அரசு உழிகை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஊக்க முரண் மிகுதி ஒன்றிய நற்குழ்ச்சி

ஆக்க மவன்கண் அகலாவால் - வீக்கம்

நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்

சுகப்படா இல்லை அரண்”

பொருள்:

மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டிலா மிகுதியும் பொருந்திய நல்ல ஆராய்ச்சியும் செல்வப் பெருக்கமும் எஞ்ஞான்றும் அவனிடத்து நீங்காவாய் நிலை பெற்றனவாதலால், பெருமையினையும் பிறரால் இகழ்ப்படாத வெற்றியினையும் நன்மைமிக்க மாலையினையும் உடைய நம் வேந்தனுக்கு இனிக் கையகப் படாதனவாகிய மதில்கள் இலவாம்.

7. கந்தழி

“மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறநுவலின்று”

வண்டுகளையுடைய மாலையை அணிந்த நீலமணி போன்ற மேனியை உடையான் வீரசோ என்னும் அரணினை அழித்த மறத்தினைச் சொல்லியது கந்தழி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அன்றெறிந் தானும் இவனா லரண் வலித்து

இன்றிவன் மாறா எதிர்வார்யார் – என்றும்

மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்

சுடராழி நின்றெரியச் சோ”

பொருள்:

எக்காலத்தும் மூட்டார்ந்த மணியணிகலனையுடைய பகைவரது மார்பின் கண் தனது ஒளியுடைய சக்கரப் படை நின்று அழலாநிற்ப, அந்த நாளிலே சோ என்னும் அரணத்தை அழித்தவனும் இவ்வேந்தனே, அத்தகைய இவன் பகையாக தம்அரண் வலியதாம் என்று தேறி இந்நாள் இவனை எதிர்க்கும் பகைவர் யாரே உள்ர்?

8. முற்றுழிகை

“ஆடியல் அவிர்சடையான்

சூடிய பூச்சிறப்புரைத்தன்று”

இன்பக் கூத்தாடும் இயல்புடைய விளங்கும் சடையையுடைய கூத்தப் பெருமான், முப்புரத்தை எரிக்கும் பொருட்டுச் சூடிய உழிகை மாலையைப் புகழ்ந்தது முற்றுழிகை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மயங்காத தார்ப் பெருமை மற்றறிவார் யாரே

இயங்கரண மூன்றும் எரித்தான் - தயங்கிணர்ப்

பூக்கொள் இதழிப் புரிசெஞ் சடையானும்

மாக்கொள் உழிகை மலைந்து”

பொருள்:

விளங்கா நின்ற கொத்தாகப் பூக்களைக் கொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த சிவந்த சடையையுடைய இறைவனும், பெருமை கொண்ட இவ்உழிகை மாலையைச் சூடிக் கொண்டு, விண்ணிலே இயங்கா நின்ற அரணங்கள் மூன்றையும் சுட்டான். மருளாத அவ்வுழிகை மாலையின் சிறப்பினை வேறு யாரே உணரவலார்; ஒருவரும் இலர்.

9. காந்தள்

“கருங்கடலுள் மாத்தடிந்தான்

செழுங் காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று”

கறுத்த கடலிடத்தே சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய, செழிப்புடைய காந்தட் பூவினது சிறப்பினைச் சொல்லியது காந்தள் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“குருகு பெயரிய குன்றெறிந்த தானும்

உருக்கெழு காந்தள் மலைந்தான் - பொருகழல்

கார்கருதி வார்முரசம் ஆர்க்கும் - கடற்றாணைப்

போர்க்கருதி யார்மலையார் பூ”

பொருள்:

குருகின் பெயர் பெற்ற குன்றினை எறிந்த முருகக்கடவுளும், அழகு பொருந்திய காந்தட் பூமாலையைச் சூடினான். போர் புரிதற்குரிய வீரக்கழலினை உடைத்தாய் முகிலையொத்து வாராமல் பிணித்தமுரசம் முழங்கா நின்ற கடல் போன்ற படையினிடத்துப் போரை நினைந்து மலர்மாலையை யாவர் சூடார்?

10. புறத்திறை

“மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றோர்
விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறுத் தன்று”

போர்த் துறையின் கண் விருப்பம் மிகுந்து மேற்சென்று, உழிஞையார் தம் பகைவருடைய வெற்றிக் கொடியணிந்த அரணின் புறத்தே தங்கியது புறத்திறை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி – ஒல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்”

பொருள்:

பொலிவுடைய வீரக்கழலினையுடைய உழிஞை வேந்தன் தன் பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போகும் வழியும் இல்லையாய் ஒழியும்படி, அவர் மேலே வெகுண்டவனாகி பல மன்னரும் மயங்காநிற்ப, பகைவர் மார்பிலே குளித்த வாளாற் சிறந்த படையினையுடைய பகைமன்னரின் அரணின் பக்கத்திலே, தன் படைகளைப் பரப்பித் தங்கா நின்றான்.

11. ஆரெயில் உழிஞை

“வாஅள் மறவர் வணங்காதார்
நீஇள் மதிலின் நிலையுரைத் தன்று”

வாள்படையினையுடைய உழிஞை மறவர் தம்மைப் பணியாத நொச்சியாரின் நீண்ட மதிலினது திண்மையைக் கூறியது ஆரெயில் உழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்தேறல் ஊட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப – எயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி அரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்”

பொருள்:

வஞ்சப் போரினை வல்ல நொச்சி மன்னனது மதிலை, மயிலின் திரளை ஒத்த நம் கேளிர் மகிழ்தற்குக் காரணமான கள்ளின் தெளிவை நமக்கு ஊட்டா நிற்ப, மூட்டு வாயாற் சிறந்த வீரக் கழலையுடைய நம் மறவர்கள் கண்கள் தீயைக் கால, மதிலிடத்தே நின்றநொச்சி மறவர் பலரும் பட்டொழியும்படி யாம் போர்த் தொழிலைச் செய்தாலும் வெல்லுதல் அருமையேயாம்.

12. தோல் உழிஞை

“வென்றியோடு புகழ் விளைக்கும்மெனத்

தொன்றுவந்த தோல்மிகுத்தன்று”

வென்றியோடே புகழையும் உண்டாக்கும் என்று சொல்லி தொன்று தொட்டு வந்த கிடுகுப் படையைப் பாராட்டியது தோல் உழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“நின்ற புகழொழிய நில்லா உயிரோம்பி

இன்று நாம் வைகல் இழிவாகும் - வென்றொளிரும்

பாண்டில் நிரைதோல் பணியார் பகையரணம்

வேண்டின் எளிதென்றான் வேந்து”

பொருள்:

நம் மன்னன் வென்று விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த நம் கிடுகுப்படை நம் பகைவருடைய பகைமையுடைய அரணினைக் கைப்பற்ற வேண்டுமிடத்து கைக்கொள்ளுதல் எளிதேயாகும் என்று நம்மைப் பாராட்டினான். இங்ஙனம் பாராட்டுதற்குக் காரணமாக நிலைத்து நின்ற நமது புகழ் கெடும்படி நிலையில்லாத நம் உயிரைக் காத்து இற்றை நாளிலே இவ்வயிற்புலத்தே யாம்போர் செய்யாமல் மடிந்திருத்தல் நமக்கு இழிவே ஆகும்.

13. குற்றுழிஞை

“கருதாதார் மதிற்குமரிமேல்

ஒருதானாகி இகல் மிகுத்தன்று”

பகைவரது அழிவில்லாத மதிலின் மேல் தான் ஒருவனுமேயாகி உழிஞை மன்னன் மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது குற்றுழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“குளிறு முரசினான் கொண்டான் அரணங்

களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - ஒளிறும்

அயிற்றுப் படைந்த அணியெழு எல்லாம்

எயிற்றுப் படையால் இடந்து”

பொருள்:

அதிரும் வீரமுரசினையுடைய உழிஞை வேந்தன் பகைவர் அரணை வென்று கைப்பற்றினான். அவ்வளவானே அவனுடைய யானைகளும், விளங்கா நின்ற வேலினது வலிமைகளைப் பெற்ற நிறைத்த கணையம் முழுவதும், தமது கொம்பாகிய போர்க்கருவியாலே பெயர்த்து அவ்வரணத்தின் கதவுகள் ஓடியும்படி குத்தின.

14. இதுவுமது

“வளை ஞரல வயிரார்ப்ப

மிளை கடத்தலும் அத்துறையாகும்”

வீரசங்கம் முழங்கவும், ஊதுகொம்புகள் ஆரவாரிப்பவும், உழிஞையான் காவற்காட்டைக் கடந்து புகுதலும் குற்றுழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அந்தரந் தோயும் அமையோங் கருமிளை

மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து – பைந்தார்

விரைமார்பின் வில்நரல வெங்கணை தூவார்

வரைமார்பின் வைகின வாள்”

பொருள்:

உழிஞை மறவருடைய வாள்கள், வானத்தைத் தீண்டும் மூங்கில் உயர்ந்த புகுதற்கரிய காவற்காட்டின்கண் நின்று போர் புரியும் நொச்சி மறவர் முதுகிடும்படி, போரை வென்று, பசிய மாலை மணத்தையுடைய தமது மார்பின் மேல் வில்நாண் ஒலிக்கும்படி வெவ்விய அம்பினைச் சிந்தும் நொச்சி மறவருடைய மலை போன்ற மார்புகளிலே தங்கா நின்றன.

15. இதுவுமது

“பாடருந்தோற் படைமறவர்

ஆடலொ டனையினும் அத்துறையாகும்”

சொல்லுதற்கரிய கிடுகுப்படையையுடைய உழிஞைப் படை மறவர்கள் ஆடுதலுடனே நொச்சியாரது அரணினைக் குறுகினும் குற்றுழிஞை எனும் துறையேயாம்.

எ.கா :

“நிரைபொறி வாயில் நெடுமதிற் சூழி

வரைபுகு புள்ளினம் மான - விரைபடைந்தார்

வேலேந்து தானை விறலோன் விறல்மறவர்

தோலேந்தி ஆடல் தொடர்ந்து”

பொருள்:

வேலினை உயர்த்த படைஞரான் மிக்க வெற்றியினையுடைய உழிஞை மன்னனுடைய வெற்றியையுடைய போர் மறவர், கிடுகுப் படையினைக் கையிலேந்திக் கூத்தாடுதலை இடையறாது செய்து கொண்டு, ஒழுங்குபட்ட பொறிகளையும் வாயில்களையும் உடைய நெடிய மதிலின் உச்சியிலே, விரைந்து, மலையினுச்சியிலே சென்று புகும் பறவைத் திரளை ஒப்ப எய்தினார்.

16. புறத்துழிகை

“விண்டோயு மிளைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று”

வானத்தைத் தீண்டும் காவற்காட்டை கடந்து உட்சென்று, ஆழ்ந்த கிடங்கின் கரையிலே உழிகைப் படை தங்கியது புறத்துழிகை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தான் - நீள்வாயில்
ஓங்கல் அரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
ஆங்கொல் அரிய அமர்”

பொருள்:

வாள்வென்றி வாய்த்தலையுடைய மறமன்னன், ஆளைப் பற்றுதல் தப்பாத முதலையினுடைய ஆழ்ந்த அகழி நீரே தன் படையுண்ணும் நீராகும்படி அதன் கரையிடத்தே வந்து தங்கா நின்றான். நெடிய வாயிலையும் உயர்ச்சியினையும் உடைய மதிலிடத்தே ஒள்ளிய வளையினையுடைய மகளிர் வெய்தாக உயிர்க்கும்படி வெல்லுதற்கரிய போர் நிகழும்.

17. பாசிநிலை

“அடங்காதார் மிடல்சாயக்
கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று”

உழிகையார் தம் பகைவருடைய வலிமை கெடும்படி, அகழியிடத்தே நொச்சியாருடன் போர் செய்தது பாசிநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதார்
ஓவார் விலங்கி உடலவும் - பூவார்
அகழி பரந்தொழுகும் அங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்”

பொருள்:

தம் பகைவராகிய நொச்சி மறவர் ஒழியாதவராய் ஓடங்களையும் ஒருமரத் தோணிகளையும் ஏறி, தம்மைத் தடுத்து வெகுளாநிற்பவும், பற்பல உழிகை மறவர் மலர்கள்நிறைந்த கிடங்கினிடத்தே மிக்கு ஓடாநின்ற அழகிய குருதிச் சேற்றிலே அப்பகைவர் எய்த அம்பினது வாயிலே பட்டார்.

18. ஏணி நிலை

“தொடுகழல் மறவர் துன்னித் துன்னார்

இடுகுட்டிஞ்சியின் ஏணி சாத்தின்று”

கட்டிய வீரக்கழலையுடைய உழிஞை மறவர் அணுகச்சென்று, தம் பகைவராகிய நொச்சியார் இயற்றிய ஏவறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச்சாத்தியது ஏணிநிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கற்பொறியும் பாம்பும் கனலும் கடிசுரங்கும்

விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய

பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினார்

ஏணி பலவும் எயில்”

பொருள்:

பொலிவுடைய தாளத்திற்கேற்ப நடக்கும் நடையை உடைய குதிரைகளையும் பலவாகிய யானைகளையுமுடைய உழிஞை மறவர், இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிக்கும் சூரங்கும் விற்பொறியும் வேலும் ஆகிய இவையனைத்தும் தம்மைத் தடா நிற்பவும், நொச்சியாருடைய மதிலிடத்தே ஏணிகள் பலவற்றையும் சாத்தினர்.

19. எயிற்பாசி

“உடல் சினத்தார் கடியரணம்

மிடல்சாய மேலிவர்ந்தன்று”

முனைநின்ற வெகுளியையுடைய உழிஞையார், காவலையுடைய பகைவர் குறும்பு வலியழியும்படி ஏணிமேல் ஏறியது எயிற்பாசி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

சுடும் ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்

கடுமுர ணெ.:கங் கழிய - அடுமுரண்

ஆற்றினா ரன்றி அரவும் உடும்பும்போல்

ஏறினார் ஏணி பலர்”

பொருள்:

செங்கலாலியற்றிய நெடிய மதிலரணைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவணின்றும் அகலாராய் தமது மார்பின் கண் பகைவர் வீசிய கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் உருவிப் போதலானே, உயிர்நீத்துக் கொல்லுதற்குரிய மாறுபாடு நீங்கிய மறவர்கள் ஒழிய, எஞ்சிய உழிஞை மறவர் பலரும் பாம்பும் உடும்பும் ஏறுமாறு போல ஏணியின் மேல் ஏறினார்.

20. முதுஉழிஞை

“வேய்பிணங்கிய மிளையரணம்

பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று”

முங்கில்கள் பின்னிய காவற்காட்டினை உடைய பகைவரது அரணினகத்தே, பாய்கின்ற பறவையை ஒப்ப யாண்டும் பரவிக்குதித்தது என்பது முது உழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கோடுயர் வெற்பின் நிலங்கண் டிரைகருதும்

தோடுகொள் புள்ளின் தொகையொப்பக் - கூடார்

முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோள் மள்ளர்

அரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தார் ஆர்த்து”

பொருள்:

மத்தளம் போலத் திரண்ட தோளினை உடைய உழிஞை மறவர், குவடுகள் ஓங்கின மலையுச்சியினின்றும் தமக்குரிய இரையை நிலத்தின்கண் கண்டு அவற்றைக் கொள்ளக்கருதிய, திரட்சியைக் கொண்ட பறவையினது தொகுதி பாயுமாறு போல, தம் பகைவர்தம் மனத்தே இகல் கெட்டொழியும் படி, நொச்சியாரது குறும்பினகத்தே ஆரவாரித்து மதில் உச்சியினின்றும் குதித்து இறங்கினார்.

21. இதுவுமது

“செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலும்

அருமுரணான் அத்துறையாகும்”

போர் செய்தற்கிடமான மதிலகத்துள்ள நொச்சி மறவருடைய மாண்பினைக் கூறுதலும், வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்பு சொன்ன முது உழிஞை என்னும் துறையேயாகும்.

எ.கா :

“அறியார் வயவர் அகத்திழிந்த பின்னும்

நெறியார் நெடுமதிலுள் நேரார் – மறியாம்

கிளியொடு நேராங் கிளவியார் வாட்கண்

களியுறு காமங் கலந்து”

பொருள்:

நெறிப்பு நிறைந்த நெடிய மதிலகத்திலுள்ள நம் பகைவர், கிளியை ஒத்த சொல்லினை உடைய மகளிரது, மானை ஒத்த ஒளியுடைய கண்ணிடத்துக் களிப்பிலே பொருந்திய வேட்கை தம் மனத்தே கலத்தலானே மயங்கி, நம் மறவர் தம் மதிலினகத்தே இறங்கிய பின்னரும் நமது வரவினை அறியாதவராயினர்.

22. அகத்துழிஞை

“முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோர்

அரணகத்தோரை அமர்வென்றன்று”

வெகுளிமிக்க உழிஞையார், மதிலினகத்தே உள்ள நொச்சியாரை, மாறுபாடு கெடப் போரின் கண் வென்றது அகத்துழிஞை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க

அங்கண் விசும்பின் அணித்திகமும் - திங்கள்

முகத்தார் அலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி

அகத்தாரை வென்றார் அமர்”

பொருள்:

சினத்தாற் சிவந்த கண்ணினை உடைய உழிஞை மறவர், செற்றத்தைப் பொழிகின்ற தமது வாள் தம் பகைவர் உடலின்கண் சென்று உலாவ, அழகிய இடத்தையுடைய வானின் கண் அழகாக விளங்குகின்ற திங்களை ஒத்த முகத்தையுடைய மகளிர் வருந்திக்கூப்பிடும்படி, முகில்கள் தவமும் உச்சியினை உடைய அரணகத்திலுள்ள நொச்சியாரை போரின் கண்ணே வென்றனர்.

23. முற்று முதிர்வு

“அகத்தோன் காலை அதிர்முரசியம்பப்

புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத்தன்று”

மதிலகத்திருந்த நொச்சி மன்னனது முழங்கும் முரசம் காலையிலே முழங்காநிற்ப, அம்முழக்கம் கேட்ட மதில்புறத்து இருந்த உழிஞை மன்னனுடைய வெவ்விய சினத்தின் மிகுதியைக் கூறியது முற்றுமுதிர்வு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“காலை முரசம் மதிலியம்பக் கண்கனன்று

வேலை விறல்வெய்யோன் நோக்குதலும் - மாலை

அடுகம் அடிசிலென் றம்மிலுள் இட்டார்

தொடுகழலார் முழை துடுப்பு”

பொருள்:

தம் பகையரசன் மதிலிடத்தே நாட்காலையிலே முழங்கும் முரசம் முழங்காநிற்ப, வெற்றியையே விரும்பும் உழிஞையரசன் தன் கண்கள் சிவந்து தனது வேற்படையை நோக்கினனாக அங்ஙனம் நோக்கிய அளவிலே, தம் மன்னனது குறிப்புணர்ந்த கட்டிய வீரக்கழலை உடைய உழிஞை மறவர், யாம் சோறு இன்று மாலைப்பொழுதிலே

சமைப்பேம் என்று சொல்லி, தம்முழையினையும் துடுப்பினையும் அடைத்திருந்த அந்த மதலினகத்தே எறிந்தார்.

24. யானைகைகோள்

“மாறுகொண்டார் மதிலழிய

ஏறுந் தோட்டியும் எறிந்து கொண்டன்று”

உழிஞையார் தம்மோடு பகைகொண்ட நொச்சியாரது அரண் கெடும்படி யானையையும், காவலையும் பகைவரை வென்று கைப்பற்றியது யானைகைகோள் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஏவல் இகழ் மறவர் வீயிகல்கடந்து

காவலும் யானையும் கைக்கொண்டான் - மாவலான்

வம்புடை ஒள்வாள் மறவர் தொழுதேத்த

அம்புடை ஞாயில் அரண்”

பொருள்:

குதிரைத் தொழிலை வல்ல உழிஞை மன்னன் கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள் மறவர் பணிந்து வாழ்த்தா நிற்ப, அம்புகளை உடைத்தாகிய ஏவறையாற் சிறந்த பகைவர் மதிலிடத்தே, தனது ஏவலைச் செய்யாத நொச்சி மறவர் பட்டொழியும்படி, பகைவென்று, அந்நொச்சியாரது தோட்டியையும் யானையையும் கைப்பற்றினான்.

25. வேற்றுப்படைவரவு

“மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட் டகலப்

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று”

போரின்கண் மிக்கு விளங்கும் வேற்படையை உடைய உழிஞை மன்னன், மதில்முற்றுதல் தொழிலைக் கைவிட்டு நீங்கும்படி, மாலை அணிந்த மார்பினையுடைய வேற்று வேந்தன் வந்தமையைக் கூறியது வேற்றுப்படை வரவு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“உவனின் றுறுதுயரம் உய்யாமை நோக்கி

அவனென் றுலகேத்தும் ஆண்மை - இவனன்றி

மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்ச நீளரணம்

முற்றியார் முற்று விட”

பொருள்:

உதவித் தொழிற்கு உலகில் சிறந்தோன் அவன் ஒருவனே என்று அறிஞர் பாராட்டும் தறுகண்மையையுடைய இவ்வேற்று வேந்தனையன்றி, இந்நொச்சி மன்னன் இற்றைநாளிலே எய்தா நின்ற துன்பத்தினின்றும் ஒழியாமையைக் குறிப்பான் உணர்ந்து,

முகில்கள் உறங்கும் நெடிய மதிலை முற்றிய உழிஞையார் தமது முற்றுதற் தொழிலைக் கைவிடும்படி செய்ய வல்லார் வேறு எம்மன்னர் உள், ஒருவருமில்ர்.

26. உழுதுவித்திடுதல்

“எண்ணார் பல்லெயில் கழுதையே குழுவித்து

உண்ணா வரகொடு கொள் வித்தின்று”

பகைவருடைய பல்வேறு அரண்களையும், கழுதையாகிய ஏரினைப் பூட்டி உழும்படி செய்து, கவடியுடனே, குடைவேலை விதைத்தது உழுது வித்திடுதல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“எழுதெழில் மாடத் திடனெலாம் நூறிக்

கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா – உழுததற்பின்

வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்

கள்விரவு தாரான் கதம்”

பொருள்:

தேன்கலந்த மலர் மாலையையுடைய உழிஞை மன்னனது வெகுளி, ஓவியம் வரைந்த அழகுடைய பகைவர் மாளிகை முழுதும், இடித்து, கையிடத்தே விளங்கும் வேல் ஏரடிக்கும் கோலாகவும், கழுதையே ஏராகவும் கொண்டு, உழுததற்குப்பின்பு, கவடியும் குடைவேலும் விதைப்பினும், கெடாது போலும்.

27. வாள்மண்ணுநிலை

“புண்ணிய நீரிற் புரையோர் ஏத்த

மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந்தன்று”

உயர்ந்தோர்கள் வாழ்த்தா நிற்ப, கடவுள் நீராலே முழுக்காட்டிய கொற்றவாளினது, மறப்பண்பினைச் சொல்லியது வாள் மண்ணுநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசை விளங்கக்

கூர்த்தவாள் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - போர்த்தும்

இடியார் பணைதுவைப்ப இம்மதிலுள் வேட்டான்

புடையார் அறையப் புகழ்”

பொருள்:

வெற்றிக்கொடியுயர்த்தப்பட்ட தேரினையுடைய உழிஞை மன்னன், இரண்டாவதும் இந்த அரணகத்தே, இடியேற்றை ஒத்த வெற்றி முரசம் முழங்கா நிற்ப, பக்கத்திலுள்ள வேந்தர் எல்லாம் தனது புகழை எடுத்துச் சொல்ல, தனது கூரிய கொற்ற வாளினைக்

கடவுள் நீரும் மலரும் சொரிந்து திருமுழுக்காட்டி, திசைகள் விளங்கும்படி களவேள்வி வேட்டன்.

28. மண்ணுமங்கலம்

“வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு

மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று”

உழிஞை மன்னன் தன் பகைவராகிய நொச்சியாருடைய அரணாகிய கன்னியுடனே, திருமணம் பொருந்திய மிகுதியைக் கூறியது மண்ணுமங்கலம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“எங்கண் மலர எயிற்குமரி கூடிய

மங்கல நாளயாம் மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்

செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக் கீழ் வைகினவே

மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி”

பொருள்:

எம்முடைய கண்கள் இன்பத்தாலே நன்கு மலரும்படி, நொச்சி மன்னனது மதிலாகிய கன்னியை மணம் புணர்ந்த திருமண நாளிலே, யாம் மேலும் மகிழ்ச்சி எய்தும்படி, தேன் அலரும் வெற்றி மாலையினையும், கையாலியற்றிய ஒளியுடைய அணிகலன்களையும் உடைய எம் வேந்தனுடைய சிவந்த அடிநிழற் கீழே, செறிந்த ஒளியினையுடைய அணிகலன்களணிந்த பகைமன்னருடைய முடிக்கலன்கள் தயங்கா நின்றன.

29. மகட்பால் இகல்

“மயில் சாயல் மகள் வேண்டிய

கயிற்கழலோன் நிலையுரைத்தன்று”

மயில் போன்ற மென்மையினையுடைய நொச்சியரசன் மகளை விரும்பிய, மூட்டு வாயாற் சிறந்த வீரக்கழலினை உடைய உழிஞையானது நிலைமையைக் கூறியது மகட்பால் இகல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அந்தழை அல்குல் ஆடமை மென்தோளும்

பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை

புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே

மறமதில் மன்னன் மகள்”

பொருள்:

மறப்பண்பு மிக்க மதிலையுடைய நொச்சியரசனுடைய மகள், அவளுடைய அழகிய தழையாடையினையுடைய அல்குலினையும் அசையும் முங்கிலை ஒத்த மெல்லிய தோளினையும் பசிய மாந்தளிரை ஒத்த நிறத்தினையும் கொண்டாடி தன்தந்தையினுடைய மதிலின்புறத்தே தங்கும் தனிமையையே உழிஞை மன்னனுக்கு கொடா நிற்கும்.

30. திறைகொண்டு பெயர்தல்

“அடுதிறல் அரணகத் தரசு வழிமொழியப்

படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று”

கொல்லும் வலிமையாற் சிறந்த உழிஞை மன்னன், அரணகத்திருந்த நொச்சி மன்னன் தாழ்வு சொல்லிப் பணிய, அவ்வழி அவன் அளந்ததாலுண்டான திறைப்பொருளை ஏற்றுக் கொண்டு தனது ஊர்க்குச்சென்றது திறைகொண்டு பெயர்தல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கோடும் வயிரும் இசைப்பக் குழுமிளை

ஓடெரி வேய உடன்றுலாய்ப் - பாடி

உயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்னார் பணியப்

பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்”

பொருள்:

மிக்க அழகினையுடைய உழிஞை மன்னன் சங்கும் கொம்பும் ஆரவாரிப்ப, தன் பகைவரது குறிய காவற்காட்டைப் பரந்த நெருப்பு மூடும்படி வெகுண்டு கிளர்ந்து மிக உயர்ந்த மதிலகத்து அடைத்திருந்த தன்பகை மன்னர் வந்து பணிந்தமையானே தனது பாசறையினின்றும் புறப்பட்டுப் போயினான்.

31. அடிப்பட இருத்தல்

“பேணாதார் மறங்கால

ஆணைகொண்ட டிப்பட இருந்தன்று”

தன் பகைவர் சினத்தை உமிழும்படியும், அப்பகைவர் நாடு தனது ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டு தன் வழிப்படும்படியும், உழிஞை மன்னன் நீண்ட காலம் பாசறை இருப்பிலே தங்கியது அடிப்பட இருத்தல் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப

வென்றி விளையா விழுமதிலோர் – என்றும்

பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தான் இகல்மறவர் ஏறு”

பொருள்:

மாறுபாட்டாற் சிறந்த மறவர்களுக்கு இடியேற்றை ஒத்த உழிஞை மன்னன், தன்னோடே பொருந்திய பகைவர் நாடு ஒருவழிப்பட்டுத் தனது ஏவலைக் கேட்கும் பொருட்டும், தங்கள் பக்கல் வெற்றியை விளைக்க மாட்டாத சீரிய அரணகத்துள்ள பகைவர்கள் எந்நாளும் பருந்துகள் நிறைதற்குக் காரணமான போரினைச் செய்யும் பொருட்டும், தனது பாசறை இருப்பினின்றும் நீங்காது தங்கா நின்றான்.

32. தொகை நிலை

“எம்மதிலின் இகல் வேந்தரும்

அம்மதிலின் கடியடைந்தன்று”

வேறு எந்த மதிலிடத்தும் உள்ள பகை மன்னர் எல்லாரும் உழிஞை மன்னன் முற்றி வென்ற அந்நொச்சியரசன் மதிலினிடத்தே வந்து அவனது திருவடியைச் சேர்ந்தது தொகைநிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

நாவற் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்து

ஏவ லெதிரா திகல்புரிந்த – காவலர்

விண்ணின்ற தானை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிந்தார் முரண்”

பொருள்:

வில்வலிமையாற் சிறந்து நின்ற படையினையுடைய வெற்றியையே விரும்பும் உழிஞை மன்னனுக்கு, நாவலம் பொழில் என்னும் பெயரையுடைய இவ்வுலகத்துள் தனது அடியை எய்தித் தனது ஏவலை ஏற்றுக் கொள்ளாது தன்னோடு மாறுபடுதலை விரும்பிய பகைமன்னர் அனைவரும் அவனாற் கைப்பற்றப் பட்ட அரணின் முன்னே நின்று தங்கள் மாறுபாடு கெட்டனர்.

அலகு - 5

தும்பைப்படலம் - துறைகள் - வாகைப்படலம் - துறைகள்

7. தும்பைப் படலம்

பகைவேந்தர் இருவரும் தத்தம் படைகளுடன் ஊக்கம் கிளர்ந்து தந்நலங் கருதாது வெற்றி ஒன்றே கருதிப் போர் செய்தல். இதற்குத் தும்பைப் பூச் சூடுதல் மரபு. தும்பை ஒருவகைச் செடி.

நூற்பா - 7

“துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை, தும்பையரவம்

தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே

யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே

தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே

இருவரும் தபுநிலை எருமை மறமே

ஏம எருமை நூழில் என்றா

நூழில் ஆட்டே முன்தேர்க் குரவை

பின்தேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே

களிற்றுட னிலையே ஒள்வாள் அமலை

தானை நிலையே வெருவரு நிலையே

சிருங்கார நிலையே உவகைக் கலுழ்ச்சி

தன்னை வேட்டல் தொகைநிலை உளப்பட

நன்பொருள் தெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும்

வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப”

தும்பைத் திணையானது தும்பை யரவம் முதல் தொகை நிலை ஈறாக இருபத்தி மூன்று துறைகளைக் கொண்டது.

1. தும்பை

“செங்களத்து மறங்கருதிப்

பைந்தும்பை தலை மலைந்தன்று”

குருதியாற் சிவந்த களத்தின் கண் மாறுபாட்டை நினைந்து பசிய தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியினிடத்துச்சூடியது தும்பை எனும் திணையாம்.

எ.கா :

“கார் கருதி நின்ற திரும் கௌவை விழுப்பணையான்
சோர்கருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்க்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் துகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து”

பொருள்:

குற்றமற்ற புகழினையும் வெம்மையுடைய படையினையும் உடைய எம்முடைய மன்னன் முகிலை ஒப்புக் குறித்து ஒழிவின்றி முழங்கும் ஆரவாரத்தையுடைய சீரிய வீரமுரசினையுடையானாய் ஒழுகும் குருதி சூழ்ந்து நிலத்தை நனைக்கும்படியாகச் செய்கின்ற போர்த்தொழில் ஒன்றனையே பொருளாக நினைந்து வலிமையுடைய தும்பை மாலையைச் சூடினான்.

2. தும்பையரவம்

“பொன் புனைந்த கழலடியோன்
தன்படையைத் தலையளித்தன்று”

பொன்னாலியற்றிய வீரக்கழலினை உடைய அடியினையுடைய அரசன், தனது படையைத் தலையளி செய்தது தும்பையரவம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெல்பொறியும் நாடும் விழுப்பொருளும் தண்ணடையும்
கொல்களிறும் மாவும் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணான் படைக்கு”

பொருள்:

பலவாகிய மணிகளால் இயற்றிய அணிகலன்களையணிந்த தும்பையரசன் பலவாகிய குதிரைகளையும் நன்றாகிய மணிகள் ஒலிக்கும் திண்ணிய தேரினையும் உடைய தன் பகைவர் தலைநடுங்கும்படி தன் படை மறவருக்கு வெல்லுதற்குரிய அடையாளமும் நாடுகளும் சீரிய பொருளும், மருத நிலமும் கொல்லுதற் தொழில் வல்ல களிற்றியானைகளும் புரவிகளும் வழங்கி அருள் செய்தான்.

3. தானைமறம்

“தாம் படைத் தலைக் கொள்ளாமை

ஓம்படுத்த உயர்பு கூறின்று”

போர்செய்தற்கு எதிர்ந்த இருவகைப் படைதாம் போர்செய்து படாமல் விலக்கிப் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைக் கூறியது தானை மறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்முள்

இழுதார் வேற் றானை இகலிற் - பழுதாம்

செயிர்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார் செல்வம்

உயிர்காவல் என்னும் உரை”

பொருள்:

குற்றத்தைத் தம் ஆட்சிக்கண் புகுதாமற் காக்கும் காவலை மேற்கொண்டு நடக்கும் செங்கோன்மையை உடைய மன்னர்க்குச் செல்வமானது பலவுயிரையும் காத்தலேயாகும் என்று கூறும் சான்றோர் மெய்யுரை, நெய்யணிந்த வேலினையுடைய படை, பேய்கள் நிறைந்த போர்க்களத்தை எய்தி, தம்முள்ளே மாறுபட்டுப் போர் செய்யின், குற்றமுடைத்தாம்.

4. இதுவுமது

“பூம்பொழிற் புறங்காவலனை

ஓம்படுத்தற்கும் உரித்தென மொழிப”

பொலிவு பெற்ற நிலங்காவலனாகிய அரசனுக்கு உறுதிப்பொருளைக் கூறுதற்கும், அத்தானை மறம் என்னும் துறை உரியதாம் என்று சான்றோர் கூறுவர்.

எ.கா :

“வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளும்

செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி – உயிர்மேற்

பலகழியு மேனும் பரிமான்தேர் மன்னர்க்கு

உலகழியும் ஓர்த்துச் செயின்”

பொருள்:

கொம்போசையின் மேலும் சங்குகள் முழங்கக் கூர்த்த வேலும் வாளும் போரிடத்துத் தீப்பரப்பச் சினந்து, சீர்த்தவிடத்துப் போர் செய்யின் உயிர்கள் பல இறந்து படுமாயினும், குதிரை பூட்டிய தேரினையுடைய அரசர்க்கு காலந்தாழ்ப்ப ஆராய்ந்து போர்செய்யின் நிலம் அழியாநிற்கும்.

5. இதுவுமது

“வேற்றாணை மறங்கூறி மாற்றார தழிபிரங்கினும்

ஆற்றின் உணரின் அத்துறை யாகும்”

நெறிப்பட ஆராய்ந்துணருமிடத்து வேற்படையினது தறுகண்மையை விதந்து சொல்லி பகைவருடைய கேட்டிற்கு இரங்கினும் அத்தாணை மறம் என்னும் துறையேயாம்.

எ.கா :

“மின்னார் சினஞ்சொரிவேல் மீளிக் கடற்றாணை
ஒன்னார் நடுங்க உலாய்நிமிரின் - என்னாங்கொல்
ஆழித்தோர் வெல்புரவி அண்ணல் மதயாணைப்
பாழித்தோள் மன்னர் படை”

பொருள்:

உருளாற்சிறந்த தேரினையும் வெல்லும் குதிரையினையும் தலைமையினையுடைய மதகளிற்றினையும் உடைய வலிய தோளினை உடைய பகை மன்னருடைய படை, ஒலி பொருந்திய சினத்தீச் சொரியும் வேலினையும் தலைமையினையும் உடைய கடல் போன்ற இத்தும்பைப் படை தனக்குப் பகைவர் அச்சத்தாலே நடுங்கும்படி நிலைபெயர்ந்து நடப்பின் என்படுமோ?

6. யானைமறம்

“எழுமரவக் கடற்றாணையான்

மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று”

ஆரவாரம் மிகுகின்ற கடல் போன்ற படையினையுடைய தும்பை மன்னனுடைய இளங்களிற்றினது தறுகண்மையினைச் சொல்லியது யானைமறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“அடக்கருந்தாணை அலங்குதார் மன்னர்
விடக்கும் உயிரும் மிசையக் - கடற்படையுள்
பேயும் எருவையும் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு”

பொருள்:

வீரக்கழலினையுடைய இவ்வரசனது களிற்றியானை, கடல் போன்ற பகைப்படையினகத்தே நின்று, தடுத்தற்கரிய படையினையும், அசைகின்ற மாலையினையும் உடைய மன்னருடைய, தசையினையும் உயிரையும் உண்ண வேண்டி, பேயும் கழுகும் கூற்றுவனும் தனது பின்னே வர, வெகுளா நிற்கும்.

7. குதிரைமறம்

“எறிபடையான் இகல மருள்

செறிபடை மான் நிறங்கிளந்தன்று”

கொல்லும் படையினையுடைய தும்பை வேந்தனுடைய மாறுபாட்டினையுடைய போரின்கண் செறிபடை, வித்தை செறிந்த போர்க்குதிரையினது திறத்தைச் சொல்லியது குதிரை மறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“குந்தங் கொடுவில் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திறல்
ஆர்கழல் மன்னன் அலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்”

பொருள்:

வெவ்விய வலிமையினையும் கட்டிய வீரக்கழலையும் உடைய அரசனது அசைகின்ற தலையாட்டத்தினை உடைய குதிரை, பகைவருடைய சவளப்படையும் கொடிய விற்படையும் குருதிதோய்ந்த வேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போரினுள் முற்பட்டு நீண்ட அம்பு போல வாரா நிற்கும்.

8. தார்நிலை

“முன்னெழுதரு படை தாங்குவனென

மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று”

தும்பை வேந்தனுக்கு மறவன் ஒருவன் முற்பட எழுந்து வருகின்ற தூசிப்படையை யானே தடுப்பேன் என்று தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது தார்நிலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கின்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டாய் - எறிசுடர்வேல்
தேங்குலாம் பூந்தெரியல் தேர்வேந்தே நின்னொடு
பாங்கலா மன்னர் படை”

பொருள்:

எறிதற்குரிய ஒளி வேலினையும் தேன்பொருந்திய அழகிய மாலையினையுமுடைய தேர் மன்னனே, நின்னொடு உறவல்லாத பகைவேந்தரின் படையான் எனது மிக்க ஒளியினையுடைய வாளினோடே ஒருகால் எதிர்நின்று தடுப்பேனாயின், சிறிய விளக்கின் முன் பெரிய இருள் கெட்டோடுமாறு கெட்டோடுங்காண்.

9. இதுவுமது

“ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் தாங்கற்கும் உரித்தே”

பலகுடை மன்னர் ஒரு குடை மன்னனை வளைத்து நெருக்கிய பொழுது, அப்போரின் கண்ணை, தனிமறவன் ஒருவனே நின்று, அப் பலகுடை மன்னரையும் தடுத்தலுக்கும் அத்துறை உரியதாம்.

எ.கா :

“காலான் மயங்கிக் கதிர் மறைத்த கார்முகில் போல்
வேலான்கை வேல்பட வீழ்ந்தனவே – தோலா
இலைபுனை தண்டார் இறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து”

பொருள்:

தோல்வியறியாத தளிர் மிடைந்த குளிர்ந்த படலை மாலையை அணிந்த தும்பை மன்னன் மேலே பொருதற்கு வந்த, மலையை ஒத்த பகைமன்னர் ஏறிய யானைகள், அம்மன்னனுடைய வேல்மறவன் ஒருவனுடைய கைவேல் பட்டமையானே காற்றாலே நிலை குலைந்து ஞாயிற்று மண்டிலத்தை மறைத்த கரிய முகில்கள் வீழுமாறு போல வீழ்ந்துபட்டன.

10. தேர்மறம்

“முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித் தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று”

தளிர்விரவித் தொடுத்த பூமாலையிணையுடைய வலிய தும்பை வேந்தனுடைய செறிந்த மணிகளை உடைய தேரினது நன்மையைச் சொல்லியது தேர்மறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ளம்
அருமுரண் ஆழி தொடர – வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தேர்
ஒட்டார் புறத்தின் மேல் ஊர்ந்து”

பொருள்:

கட்டுதல் தொழில் பொருந்திய மணங்கமழும் மாலையினை அணிந்த மன்னனுடைய அழகிய தேர் பகைவருடைய பிணத்தின் முதுகின் மேல் நடந்து, போர் மிகுந்த வெவ்விய பறந்தலையிடத்தே, சிவந்த குருதி வெள்ளம் கிட்டுதற்கரிய வலியிணையுடைய தனது உருளைத் தொடர்ந்து வருமாறு வாரா நிற்கும்.

11. பாண்பாட்டு

“வெண்கோட்ட களிற்றெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத்தன்று”

யாழ் இசைக்கும் கைத்தொழில் வல்ல பாணர், சிவந்த போர்க்களத்தின் கண்ணே, பகைவரது யானையைக் கொண்டு பின்னர் பட்டவராகிய மறவர்க்கு உரிமை செய்தது பாண்பாட்டு எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“தளரியல் தாய் புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கனல்முழங்க மூட்டி-விளரிப்பண்
கண்ணினார் பாணர் களிற்றெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு
விண்ணினார் செய்தார் விருந்து”

பொருள்:

போர்க்களத்திலே பகைவருடைய யானையை எறிந்து பின்னர் பகைவரால் பட்ட மறவருக்கு, துறக்க நாட்டிலுள்ள தேவர்கள் விருந்திடுதலைச் செய்தனராக அக்களத்திலே யாழ்ப்பாணர், அம்மறவருடைய தளரும் இயல்புடைய மனைவி தாயர் மக்கள் முதலியோர் அவர் பட்டமை உணராமையாலே, போர்க்களத்திலே அவருடலுக்குத் தீயை ஆரவாரிக்கும்படி மூட்டி, சாப் பண்ணைப் பாடக்கருதினார்.

12. இருவரும் தபுநிலை

“பொருபடை களத்தவிய
இருவேந்தரும் இகலவிந்தன்று”

ஒருவர் படைக்கு ஒருவர் படை தோல்வி அடையாமையினாலே இருமன்னர் படையும் களத்திலே பொருது பட்டொழிய, பொருத அரசர்கள் இருவரும் தம்முள் மாறுபடுதலானே பட்டொழிந்தது இருவரும் தபுதலை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்தர் இருவரும் விண்படர – ஏந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
இருபடையும் நீங்கா இகல்”

பொருள்:

பகைமன்னர் இருவரும் கடிய தம் யானைகள் கண் அழலா நிற்பத் தாமும் சினந்து ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து, வானுலகினை எய்தா நிற்ப, அவ்வாறு பட்ட மன்னர் இருவர் தம் படைகளும், தாம் எடுத்த போர்க்கருவிகள் ஒளிவிடா நிற்பத் தாமும் முதுகிடாவாகி வெகுண்டு மாறுபாடு நீங்காதனவாய்ப் பொருதுபட்டன.

13. எருமை மறம்

“வெயர் பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்

பெயர் படைக்குப் பின்னிற்றன்று”

வியர்வை அரும்பும்படி வெகுளியைச் செலுத்தி முதுகிட்ட தம் படைக்குப் பின்னே நின்றது எருமை மறம் எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கடுங்கண் மறவன் கனல் விழியாச் சீறி

நெடும்கைப் பிணத்திடை நின்றான் - நடுங்கமருள்

ஆள்வெள்ளம் போகவும், போகான்கை வேலூன்றி

வாள்வெள்ளம் தன்மேல் வர”

பொருள்:

தறுகண்மை மிக்க மறவன் ஒருவன் கண்டோர் அஞ்சி நடுங்குதற்குக் காரணமான போரினிடத்தே, தன் காலாள் வெள்ளம் முதுகிட்டு ஓடா நிற்பவும் தான்முதுகிடானாகி, பகைவர் வாட்படை வெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்து வாராநிற்பவும் தீப்பொறி பறப்ப விழித்துச் சினந்து, தனது கையின்கண் இருந்த வேலை நிலத்திலே ஊன்றிக் கொண்டு நெடிய கையையுடைய யானைப் பிணத்தின் நடுவே நின்றான்.

14. ஏம எருமை

“குடை மயங்கிய வாளமருட்

படை மயங்கப் பாழி கொண்டன்று”

மன்னர் குடைகள் தம்மிற் கூடியவாட் போரினூள் தனது வேற்படை மாற்றாரது களிற்றின் மத்தகத்தும் குளிப்ப எறிந்து, பின்னர்த் தோள்வலியால் வெற்றி கொண்டது ஏம எருமை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்

செருப்புகன்று செங்கண் மறவன்— நெருப்பிமையாக்

கைக்கொண்ட எ.கங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி

மெய்க்கொண்டான் பின்னரும் மீட்டு .”

பொருள்:

சிவந்த கண்ணையுடைய மறவன் ஒருவன் போரை விரும்பி, தீப்பொறி பிறப்ப விழித்து, தான் கையிலேந்திய வேற்படையினைப் பகைவரது கடிய யானைமேலே எறிந்து, மதர்த்த எருமை ஏறுபோலச் சினந்து தன் தோள்களே கொம்புகளாக, படையில்லாமல் நின்ற பின்னரும், மீண்டும் தனது மெய் வலியால் வெற்றி கொண்டான்.

15. நூழில்

“கழல் வேந்தர் படைவிலங்கி

அழல் வேல் திரித் தாட்டமர்ந்தன்று”

மறவன் ஒருவன் வீரக் கழலையுடைய பகைமன்னர் படையைக் கொண்டு, தனது அழலும் வேலைத்திரித்து ஆடுதலை விரும்பியது நூழில் என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“ஆடல் அமர்ந்தான் அமர்வெய்யோன் வீழ்குடற்

சூடல் மலிந்த சுழல்கண்பேய் - மீடல்

மறந்தவேல் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பம்

திறந்தவேல் கையில் திரித்து.”

பொருள்:

உயிர்கொண்டு மீளுதலை மறந்த வேல் போரினிடத்தே போரினையே விரும்பிய மறவன், தன்னொடு போர் செய்த பகைவருடைய மார்பகங்களைக் கிழித்த தனது வேலினைக் கையாலே திரித்துக் கொண்டு, ஆடுதலை மேற்கொண்டான். சுழலும் கண்களையுடைய பேய்களும், ஆண்டு வீழா நின்ற பகைவர் குடல் மாலையைச் சூடும் தொழிலிலே மிக்கன.

16. நூழில் ஆட்டு

“களங் கழுமிய படையிரிய

உளங்கிழித்தவேல் பறித்தோச்சின்று”

களத்தின் கண் நிறைந்த படைகள் கெட்டோடும்படி, மறவன் ஒருவன் தனது மார்பகத்தைத் திறந்த வேலினைப் பறித்து எறிந்தது நூழில் ஆட்டு என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி என்னாங்கொல்

கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை – வெய்ய

விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த

படுசுடர் எ.:கம் பறித்து.

பொருள்:

வீரக் கழலையுடைய இம்மறவன் வீசா நின்ற ஒளியைச் சொரிந்து மணங்கமழும் தனது மார்பைப் பிளந்த ஒளி தோன்றுகின்ற வெம்மையுடைய வேலினைப் பறித்து, தனது கையிடத்தே பற்றினான். இனிப் போரிடத்தே இவனுடைய பகை மன்னரின் மாறுபாடு என்னாகுமோ?

17. முன்தேர்க் குரவை

“எழுவுறழ் திண்தோள் வேந்தன் வெல்தேர்

முழுவலி வயவர் முன்னா டின்று.

நிரம்பிய வலிமையுடைய போர் மறவர், கணைய மரத்தையொத்த திண்ணிய தோளையுடைய தம் மன்னனுடைய தேரின் முன் நின்று ஆடியது முன் தேர்க்குரவை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“ஆனா வயவர்முன் ஆட அமார்க்களத்து

வானார்மின் னாகி வழிநுடங்கும் - நோனாக்

கழுமணிப் பைம்பூண் கழல்வெய்யோன்ஊரும்

குழுமணித் திண்தேர்க் கொடி.

பொருள்:

பகை பொறாத கழுவிய மணியாற் செய்த பசிய அணிகலன்களையும் வீரக் கழலையும் உடைய தும்பை மன்னன் நடத்தும், திரண்ட மணிகளையுடைய திண்ணிய தேரின் மேல் உயர்த்த கொடி அமையாத போர் மறவர் தேரின் முன்னே ஆடாநிற்ப, அப்போர்க் களத்தின் கண்ணே, விசும்பிலே பொருந்திய மின்னல் போன்று முறையே ஆடா நிற்கும்.

18. பின்தேர்க்குரவை

“கருங்கழல் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்

பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று”

பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய தும்பை மன்னனது தேரின் பின்னர், வலிய வீரக் கழலையணிந்த போர் மறவரோடே வெள்ளிய வளையலை அணிந்த பாண் மகளிர் ஆடியது பின்தேர்க் குரவை எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்

வளையா வயவரும் பின்னாக - கொளையாய்ந்து

அசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே

திசைவிளங்கும் தானையான் தேர்”

பொருள்:

திசைகளிலே விளங்கும் படைகளை உடைய தும்பை மன்னனது தேர், கிளைநரம்பை ஆராய்ந்து அமைத்த கேள்வியின்பமுடைய யாழை வல்ல பாண் மகளிரும், தோற்காத மறவரும் தனக்குப் பின் பக்கத்தே நின்று இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல் அமைந்த பாடுதலுடனே கூத்தாடாநிற்ப வரும்.

19. பேய்க் குரவை

“மன்னன் ஊரும் மறமிகு மணித்தேர்ப்

பின்னும் முன்னும் பேயா டின்று”

தும்பை மன்னன் செலுத்துகின்ற கொடுமை மிக்க மணிகளையுடைய தேரினது முன்னும் பின்னும் பேய்கள் ஆடியது பேய்க் குரவை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“முன்னரும் பின்னரும் மூரிக் கடற்றாளை

மன்னன் நெடுந்தேர் மறனேத்தி - ஒன்னார்

நிணங்கொள்பேழ் வாய் நிழல்போல் நுடங்கிக்

கணங்கொள்பேய் ஆடுங் களித்து”.

பொருள்:

திரட்சியைக் கொண்ட பேய்கள் பெரிய கடல் போன்ற படையையுடைய தும்பை மன்னனுடைய நெடியதேரின் முன்னும் பின்னும், அவனுடைய பகைவர் நிணத்தைக் கொண்ட பெரியவாயினை உடையவாய், நிழல் அசையுமாறு போல அசைந்த, மன்னனுடைய தறுகண்மையை வாழ்த்தி, மகிழ்ந்து கூத்தாடா நிற்கும்.

20. களிற்றுடனிலை

“ஒளிற்றெஃகம் பட விழ்ந்த

களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று”.

ஒளியையுடைய தனது வேல் படுதலானே பட்டு வீழ்ந்த களிற்று யானையின் கீழே, அம்மறவன் பட்டது களிற்றுடனிலை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“இறுவரை வீழ் இயக்கற் றவிந்த

தறுகண் தகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகண்

பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட

கருங்கழற் செவ்வே லவன்”.

பொருள்:

சிறிய கண்ணினையும் பெரிய கையினையுமுடைய களிற்றுயானையைத் தனது வேலானே எறிந்து, பின்னர் அவ்வியானையின் கீழே பட்டொழிந்த வலிய வீரக் கழலினையும் சிவந்த வேலினையுமுடைய இம்மறவன், பெரிய மலை முறிந்து வீழாநிற்பப் போக்கற்றுப் பட்ட, தறுகண்மையுடைய போர்த் தொழிலில் மேம்பாட்டினையுடைய அரிமாவினை ஒத்தனன்.

21. ஒள்வாள் அமலை

“வலிகெழுதோள் வாள்வயவர்

ஒலி கழலான் உடனாடின்று”

வலிமை பொருந்திய தோளையுடைய வாளை ஏந்திய மறவர், பட்டு வீழ்ந்த ஆரவாரிக்கும் வீரக் கழலினை உடைய அரசனைச் சூழ்ந்து கூத்தாடியது ஒள்வாள் அமலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வாளை பிறமுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையார்

ஆளமர் வென்றி அடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்

காய்ந்தடு துப்பிற் கழல்மறவர் ஆடினார்

வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்ந்து.”

பொருள்:

சினந்து கொல்லும் வலிமையுடைய வீரக்கழல் கட்டிய தும்பை மறவர், தம் பால் வந்து பொருந்தாத பகை மன்னருடைய மறவர் மேவிய வெற்றியை உடைய கொலைக் களத்தின் கண், பட்ட பகை மன்னனைச் சூழ்ந்து தமது தோளை அசைத்து, வாளை மீன் பிறழா நின்ற மடுவினை ஒப்பத் தமது வெள்ளிய வாளைத் திரித்து ஆடா நின்றனர்.

22. தானை நிலை

“இரு படையும் மறம்பழிச்சப்

பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று”

இருமன்னர் படையுடைய, போர்க் களத்தின் கண், தனது வீரத்தைப் பாராட்டும்படி, மறவன் ஒருவன் சிறப்பெய்தியது தானைநிலை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“நேரார் படையின் நிலைமை நெடுந்தகை

ஓரான் உறைகழியான் ஒள்வாளும் - தேரார்க்கும்

வெம்பரிமா ஊர்ந்தார்க்கும் வெல்களிற்றின் மேலார்க்கும்

கம்பமா நின்றான் களத்து.”

பொருள்:

பெரிய மேம்பாட்டினை உடைய இம்மறவன், தன் பகைவரது படையின் வலிமையினையும் ஆராய்ந்து பாராதவனாய், தனது ஒள்ளிய வாளையும் உறையினின்றும் வாங்கானாய், தம் படையினராகிய தேர் மறவர்கட்கும் வெவ்விய குதிரையை ஊர்ந்த மறவர்க்கும் வெல்லும் யானை மேல் வரும் வீரர்க்கும் துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண் போல, போர்க்களத்திலே நின்றான்.

23. வெருவருநிலை

“விலங்கமருள் வியலகம் வில்லுதைத்த கண்கிழிப்ப

நிலந்தீண்டா வகைப் பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை உரைத்தன்று”

பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான் ஒருமறவன். பகையைத் தடுக்கும் போரினிடத்தே பகைவரது வில் உமிழ்ந்த அம்புகள் தனது அகன்ற மார்பினைப் பிளப்ப, தனது உடல் அவ்வம்புகளானே தாங்கப் பட்டு நிலத்தைத் தீண்டாதபடி சிறந்த, நிலைமையைக் கூறியது வெருவரு நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப

எங்கும் மருமத் திடைக்குளிப்பச் - செங்கண்

புலவாள் நெடந்தகை பூம்பொழில் ஆகம்

கலவாமற் காத்த கணை.”

பொருள்:

சிவந்த கண்ணினையும் புலால் நாறும் வாளினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையும் உடையானாகிய இம்மறவனுடைய மார்பினை நிலமடந்தைக் கூடாதபடி, வெவ்விய கண்ணை உடைய முரசு ஆரவாரிக்கும் வேல் போரினிடத்தே, பகைவர் வில் உமிழா நிறற்றலால், உயிர் நிலையான எவ்விடத்தும் மார்பின் கண் தைத்தலானே அம்புகள் தடுத்தன.

24. சிருங்கார நிலை

“பகை புகழக் கிடந்தானை

முனைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று”

பகைவரும் புகழும் படி போர்க் களத்தே பட்டுக் கிடந்த மறவனை, முல்லையரும்பு போன்ற எயிற்றினை உடைய மகளிர் தழுவுதலைப் பொருந்தியது சிருங்கார நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“எங்கணவன் எங்கணவன் என்பார் இகல்வாடத்

தங்கணவன் தார்தம் முலைமுகப்ப - வெம்கணைசேர்

புண்ணுடை மார்பம் பொருகளத்துப் புல்லினார்

நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.”

பொருள்:

நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையும் உடைய குல மகளிர் எம்முடைய கணவன். எம்முடைய கணவன் என்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடு கெடும்படி போர்க் களத்தே வந்த தம் கணவனது வெவ்விய அம்புகள் பட்ட

புண்ணுடைய மார்பினை, அதன் கண் அணிந்த மாலை தமது முலையினை முகந்து கொள்ளும் படி தழுவினார்.

25. உவகைக் கலுழ்ச்சி

“வாள்வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கைக்

கேள்கண்டு கலுழ்ந்து வந்தன்று”

பகைவரது வாளாலே வாய்ப்புப் பெற்ற விழுப்புண் ஆழ்ந்துள்ள தன் கணவன் உடலை அவன் மனைவி கண்டு மகிழ்ந்து கண்ணீர் உகுத்தது உவகைக் கலுழ்ச்சி எனும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெந்தொழிற் கூற்றமும் நாணின்று வெங்களத்து

வந்த மறவர்கை வள்துமிப்பப் - பைந்தொடி

ஆடரிமா அன்னான் கிடப்ப அகத்துவகை

ஓடரிக்கண் நீர்பா யுக.”

பொருள்:

வெவ்விய போர்க் களத்திலே எய்திய பகை மறவரின் கையகத்துள்ள வாட்படை துணித்தமையானே விழுப்புண் பட்டு, வெற்றியையுடைய அரிமாவினை ஒத்த தன் கணவன் பட்டுக் கிடப்பதைக் கண்ட, பசிய வளையலை உடைய மனைவியினது வரி பரந்த கண்ணகமெல்லாம் உவகைக் கண்ணீர் பரவி உகாநிற்ப (சிந்த) வெவ்விய தொழிலை உடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இத்தகைய தறுகண்மையில்லையே எனக் கருதி நாணமுற்றது.

26. தன்னை வேட்டல்

“தம்மிறைவன் விசம்படைந்தென

வெம்முரணான் உயிர் வேட்டன்று”

வெவ்விய மாறு பாட்டையுடைய போர் மறவன், தம் மன்னன் போரின் கண் பட்டு, மேனிலையுலகஞ் சென்றானாக, தனது உயிரைக் களவேள்வி செய்தது தன்னை வேட்டல் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வானம் இறைவன் படர்ந்தென வள்துடுப்பா

மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனிமிரும்

கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளமர்

ஒள்ளழலுள் வேட்டான் உயிர்.”

பொருள்:

வண்டுகள் பாடாநின்ற தேன் துளிக்கும் மலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்விய மறவன், தன் மன்னன் போரிற் பட்டு விசம்பிடத்தே சென்றானாக, வாள்போராகிய ஒள்ளிய நெருப்பின்கண், தனது தறுகண்மையே விறகாகவும், தனது மானப்பண்பே நெய்யாகவும், தனது வாளே துடுப்பாகவும் கொண்டு, தனதுயிரை வேள்வி செய்தான்.

27. இதுவுமது

**“காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
ஆயிழை சேறலும் அத்துறையாகும்”**

பகைவரைச் சடுகின்ற ஒளியுடைய நெடிய வேலினை ஏந்திய தன் கணவனை அவன் பட்ட களத்தே சென்று காணும் பொருட்டு, அழகிய அணிகலன்களை உடைய மனைவி சென்றதும் அத்துறையேயாகும்.

எ.கா :

**“கற்பின் விழுமிய தில்லை கடையிறந்து
இற்பிறப்பும் நாணும் இடையொழிய - நற்போர்
அணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்
வணங்கிடை தானே வரும்.”**

பொருள்:

மகளிருக்குக் கற்புடைமையினுங் காட்டிற் சீரியது பிறிதொன்றில்லை, நுடங்கும் இடையினை உடைய இம் மறத்தி, தனது முன்றிலினின்றும் நீங்கி. குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தினின்றும் நீங்கும் படி, நல்ல போரின் கண்ணே பட்ட மறவர் கிடந்த வெவ்விய போர்க் களத்தில் தனது பெற்றகரிய உயிர்போல்வானாகிய கணவனின் உடலைக் காண்பதற்கு, தமிழளாய் வாரா நின்றாள்.

28. தொகை நிலை

**“அழிவின்று புகழ்நீஇ
ஒழிவின்று களத்தொழிந்தன்று”**

தமது புகழினை அழியாதபடி உலகின் கண் நிலை நிறுத்தி போரிட்ட இருபெரு வேந்தரும் படைஞரும் ஒருவர் ஒழியாமற் களத்திலே பட்டது தொகை நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

**“மண்டமர்த் திண்தோள் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்
கண்திரள்வேல் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்தீக் கழுமினார் இன்னுங்
கொடிதேகாண் ஆர்ந்தின்று கூற்று.”**

பொருள்:

தோன்றிய போரிடத்தே தமது திண்ணிய தோளினது மறப்பண்பினைக் கடை போகச் செலுத்தி, காம்பினது உடலிடம் திரண்ட வேலையுடைய பகை மன்னர் இருவரும் உலகம் ஆள்வாரின்றித் தனித்து வருந்தும் படி போர்க்களத்தே பட்டனர். அவருடைய மனைவியரும் விரைந்தெழுகின்ற சிவந்த தீயின்கண்புக்கு நிறைந்தனர். இங்ஙனமாகவும் இன்னும் தன் வயிறு நிரம்பிற்றிலதாகலான், கூற்றம்மிகவும் கொடுமை உடையதே காண்.

8. வாகைப்படலம்**வாகைத்திணை :**

அரசன் தன் பகைவரை வெல்லுதல். இதற்கு வாகைப் பூச் சூடுதல் மரபு.

நூற்பா - 8

“சீர்சால் வாகை வாகை அரவம்
 அரச வாகை முரச வாகை
 மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே
 முந்தேர்க் குரவை பிந்தேர்க் குரவை
 பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
 வேளாண் வாகை பொருந வாகை
 அறிவன் வாகை தாபத வாகை
 கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
 அரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
 அவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
 மூதில் முல்லை ஏறாண் முல்லை
 வல்லாண் முல்லை காவல் முல்லை
 பேராண் முல்லை முறமுல் லையே
 குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
 அவிப்பலி என்றா சால்பு முல்லை
 கிணை நிலை ஏனைப் பொருளொடு புகறல்
 அருளொடு நீங்கல் உளப்படத் தொகைஇ
 மூன்று தலையிட்ட மூவீ ரைந்தும்
 வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.”

வாகைத்திணையானது வாகையரவம் முதலாக அருளொடு நீங்கல் ஈறாக முப்பத்திரண்டு துறைகளைக் கொண்டது.

1 வாகை

“இலைபுனை வாகை சூடி இகல் மலைந்து

அலைகடல் தானை அரசட்டார்த்தன்று”

தளிர்விரவித் தொடுத்த வாகை மாலையினைச் சூடி, மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு, அலையெறியும் கடல் போன்ற பெரியபடையினை உடைய பகை வேந்தனைப் போரிடத்தே கொண்டு ஆரவாரித்தது வாகைத் திணையாம்.

எ.கா :

“சூடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் சூடுதலும்

பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடார்

உடல்வேல் அழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூண்

அடல்வேந்தன் அட்டார்த் தரசு.”

பொருள்:

ஒளிவிட்டு விளங்கும் பசும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையும் மாறுபாட்டினையும் உடைய வேந்தன், பகைவரது மாறுபாட்டினை உடைய வேற்படையின் நடுவே, தன் பகை மன்னனைக் கொண்டு ஆரவாரித்து வாகை மலரால் புனைந்த ஒளியையுடைய மாலையைப் புனைந்தான். அங்ஙனம் சூடிய அளவிலே புலவர் பலரும் அவ்வேந்தன் போர் வென்றதனால் உண்டாகிய புகழைப் பாடினர்.

2 வாகை அரவம்

“வெண்கண்ணியும் கருங்கழலும்

செங்கச்சும் தகை புனைந்தன்று”

வெள்ளிய வாகை மாலையினையும் வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த கச்சினையும் அழகுண்டாகப் போர் மறவர் சூடியது வாகை அரவம் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அனைய அமருள் அயில்போழ் விழுப்புண்

இனைய இனிக்கவலை யில்லை – புனைக

அழலோ டிமைக்கும் அணங்குடைவாள் மைந்தர்

கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

பொருள்:

அத்தன்மையவாகிய போரின் கண்ணே நமர் பட்ட விழுப்புண் இத்தன்மையவாயின.இனி நமக்கொரு துன்பமும் இல்லை, தீயை ஒத்துவிளங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தம் செய்தலுடைய வாளால் சிறந்த நம் மறவர்கள் வீரக் கழலோடே வாகைப் பூ மாலையினையும் கச்சினையும் அணிக.

3 அரசவாகை

“பகலன்ன வாய்மொழி”

இகல்வேந்தன் இயல்புரைத்தன்று”

நுகத்தின் கண் பகலாணி போன்ற நடுவு நிலைச் சொல்லினையுடைய வேந்தனது, இயல்பினைக் கூறியது அரச வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“காவல் அமைந்தான் கடலுலகங் காவலால்

ஆவல் அறியா துயிர்க்குவகை – மேவருஞ்சீர்

ஐந்தொழில் நான்மறை முத்தீ இருபிறப்பு

வெந்திறல் தண்ணளியெம் வேந்து.”

பொருள்:

பொருந்துதல் வந்த நன்மையினை உடைய ஐந்து தொழிலையும் நான்கு வேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் இருவகைப்பிறப்பினையும் பகைவரிடத்து வெவ்விய ஆற்றலினையும் நண்பரிடத்து குளிர்ந்த அருளினையும் உடையவனாகிய எம் மன்னன், கடல் சூழ்ந்த உலகினைக் காத்தல் தொழிற்கண் அமைந்தான். இத்தகையோன் காத்தலானே பல்வேறு உயிர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி ஒழிதலறியாது.

4 முரசவாகை

“ஒலிகழலான் அகனகருட்

பலிபெறு முரசின் பண்புரைத்தன்று”

ஆரவாரிக்கும் வீரக் கழலினை உடைய மன்னனது அகன்ற அரண்மனையிடத்தே மறவரிடும் பலியைக் கொள்ளும் வெற்றி முரசினது தலைமையைச் சொல்லியது முரச வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

புதிய புகழ்மாலை வேய – நிதியம்

வழங்குந் தடக்கையான் வான்தோய் நகருள்

முழங்கும் அதிரும் முரசு.”

பொருள்:

பகையுள்ள காலத்தே இடிக்கும் இயல்புடைய வீரமுரசம் திங்களை ஒத்த நெடிய குடையையுடைய மன்னர்கள் தன்னைப் பணிந்து தான் புதுவதாக வாகை கொண்ட புகழாகிய மாலையைத் தனக்குச் சூட்டாநிற்ப, இரவலர்க்குப் பொருளை வழங்குகின்ற பெரிய கையினையுடைய நம் மன்னனுடைய விண்ணைத் தீண்டும் அரண்மனை அகத்தே இப்பொழுது இனிதே முழங்கா நின்றது.

5 மறக்களவழி

“முழுவறழ் திணிதோ ளானை
உழவனாக உரை மலிந்தன்று”

முழவு போன்ற திண்ணிய தோளையுடைய மன்னனை ஓர் உழுதொழிலையுடைய வேளாளனாக உருவகித்து மிகுத்துச் சொல்லியது மறக்களவழி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“அஞ்சவரு தானை அமர்என்னும் நீள்வயலுள்
வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்கும் - செஞ்சுடர்வேற்
பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவன் நல்கலான்
எங்கட் கடையா இடர்.”

பொருள்:

கண்டார்க்கு அச்சம் வருவதற்குக் காரணமான படை என்னும் வரம்பையுடைய போர்க்களம் என்னும் நெடிய வயலின்கண், வெவ்விய வெகுளி என்னும் விதையை விதைத்து, புகழ் என்னும் கூலத்தை விளையச் செய்கின்ற, சிவந்த ஒளியையுடைய வேலாகிய கோலினைக் கொண்டு பசிய கண்ணையும் பருத்த கால்களையும் உடைய யானையாகிய ஏரினை உழும் எம் மன்னனாகிய உழவன் வழங்குதலானே எம்போல்வார்க்கு வறுமை வாரா.

6 களவேள்வி

“அடுதிறல் அணங்கார
விடுதிறலான் களம் வேட்டன்று”

கொல்லும் வலிமையினையுடைய பேய்கள் வயிறார உண்ணும்படி கட்டற்ற வலிமையினையுடைய மன்னன் பகைவரைக் கொன்று வேள்வி வேட்டது களவேள்வி என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“பிடித்தாடி அன்ன பிறழ்பற்பேய் ஆரக்
கொடித்தானை மன்னன்கொடுத்தான் - முடித்தலைத்
தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக
முளையஞ் சோற்றை முகந்து.”

பொருள்:

வெற்றிக் கொடியுயர்த்திய படையை உடைய எம் மன்னன், முடியணிகலனுடைய தலையாகிய மிடாவில், தோளோடே அற்று வீழ்ந்த தோள்வளையணிந்த பகைவர் கையே அகப்பையாகக் கொண்டு பகைவர் முளையாகிய

அழகிய சோற்றை முகந்து பலகறை போன்ற பிறழ்ந்த பல்லினை உடைய பேய்கள் உண்ணும் படி வழங்கினான்.

7 முன்தேர்க்குரவை

“வென்றேந்திய விறற் படையோன்

முன்தேர்க்கண் அணங்காடின்று”

தன் பகைவரை வென்று தாங்கிய வெற்றியை உடைய படையாற் சிறந்த வாகை மன்னனது தேரின் முன்னிடத்தே பேய்கள் கூத்தாடியது முன்தேர்க்குரவை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“உலவா வளஞ்செய்தான் ஊழிவாழ் கென்று

புலவாய புன்தலைப்பே யாடும் - கலவா

அரசதிர நூறி அடுகளம் வேட்டான்

முரசதிர வென்றதேர் முன்.”

பொருள்:

தன்னோடு பொருந்தாத பகை மன்னர் நடுங்கும்படி வெட்டக் கொல்லும் களவேள்வியைச் செய்து வாகை சூடிய மன்னனது, முரசம் முழங்காநிற்ப வெற்றி செய்த தேர் முன்னர், புலால் நாரும் வாயினையும் புல்லிய தலையினையும் உடைய பேய்கள், இம்மன்னன் எமக்குக் கெடாத நன்மையைச் செய்தான் ஆகலின் இவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக என்று வாழ்த்தி கூத்தாடா நிற்கும்.

8. பின்தேர்க்குரவை

“பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வளை விறலியர்வயவரொ டாடின்று”

இட்ட வீரக் கழலையுடைய வாகை மன்னன் தேரின் பின்னர் செறிந்த வளையலை அணிந்த பாணிச்சியர் போர் மறவரோடு கூத்தாடியது பின்தேர்க் குரவை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“வஞ்சமிலாக் கோலாளை வாழ்த்தி வயவரும்

அஞ்சொல் விறலியரும் ஆடுபவே— வெஞ்சமரில்

குன்றோர் மழகளிறும் கூந்தற் பிடியும்போல்

பின்தேர்க் குரவை பிணைந்து.”

பொருள்:

போர் மறவரும் அழகிய மொழியினை உடைய பாணிச்சியரும் வெவ்விய போரின் இடத்தே, மலையை ஒக்கும் இளைய களிற்று யானையும் கூந்தலையுடைய பெண் யானையும் ஒப்ப, பொய்ப்பாத செங்கோலினையுடைய அரசனை வாழ்த்தி, அவனது தேரின் பின்னர்க் குழுமிக் குரவைக் கூத்தினைக் கை கோத்து ஆடா நிற்பார்.

9. பார்ப்பனவாகை

“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தி யானை

வேள்வியான் விறல் மிகுத்தன்று”

வேள்வி மண்டபத்திடத்தே கேட்கற்பாலனவாகிய மறைகளைக் கேட்டுத் தலைமை பெற்ற பார்ப்பனனது வெற்றிகளை மிகுத்துச் சொல்லியது பார்ப்பன வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஓதற் கரைதவழநீர் வேலி உலகினுள்

வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கும் - ஏதம்

சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த

விடுசுடர் வேள்வி அகத்து.”

பொருள்:

வானோரால் விரும்பப்பட்ட ஒளிவீசுகின்ற அறவேள்விக் களத்தின் கண், அலைகரையின் மேலே தவழா நின்ற கடலே வேலியாகவுடைய இந்நிலவுலகத்துள் நான்கு மறைகளையும் முற்றக் கற்றவனாகிய இவ்வந்தணன் உயிரினது குற்றமாகிய காட்டினைச் சுட்டழிக்கும் நெருப்புத் தானேயாகி எல்லோரும் புகழா நிற்ப, யாவரினும் மேம்படச் செம்மாந்து இரா நின்றான்.

10. வாணிகவாகை

“செறுதொழிலிற் சேணீங்கியான்

அறுதொழிலும் எடுத்துரைத்தன்று”

தீவினையினின்றும் விலகித் தொலைவின் கண் சென்ற வணிகனுடைய அறுவகைத் தொழிலையும் உயர்த்துக் கூறியது வாணிக வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை ஓம்பிப்

பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர

ஓதி அழல்வழிபட் டோம்பாத ஈகையான்

ஆதி வணிகர்க் கரசு.”

பொருள்:

நிலத்தை உழுது அதன் பயனாகிய விளைபொருளைக் கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரையைப் பாதுகாத்து குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று, நூல்கள் பலவும் முற்ற உணருமாறு பயின்று, முத்தீப் பேணி இவற்றோடே தன் பொருளைச் சீர்தூக்காது வழங்கும் பெண்மையையும் உடையவன் முதல் வணிகர் எல்லோர்க்கும் அரசனாவான்.

11. வேளாண்வாகை

“மேல் மூவரும் மனம்புகல

வாய்மையான் வழியொழுகின்று”

முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகர் என்னும் முவ்வகுப்பினரும் நெஞ்சத்தாலே விரும்பும் படி மெய்மையாலே அவர் ஏவல் வழியே ஒழுகியது வேளாண் வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“மூவரும் நெஞ்சமர முற்றி அவரவர்

ஏவல் எதிர்கொண்டு மீண்டுரையான் - ஏவல்

வழுவான் வழிகின்று வண்டார் வயலுள்

உழுவான் உலகுக் குயிர்”

பொருள்:

தனக்கு மேல் வகுப்பினராகிய அந்தணர் அரசர் வணிகர் என்னும் முத்திறத்தோரும் நெஞ்சத்தாலே விரும்பும்படி தனது ஒழுக்கத்தின் கண் முதிர்ந்து அவ்வந்தணர் முதலியோர், ஏவின தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டு மேலும் மறுத்துக் கூறாதவனாய் தனக்கென நீதி நூல் ஏவிய வழியே வழுவானாய் ஒழுகி வண்டுகள் நிறைந்த கழனியிலே உழுதல் தொழிலைச் செய்யும் வேளாளன், உலகில் வாழும் எல்லோர்க்கும் உயிரை ஒப்பவனாவான்.

12. பொருநவாகை

“புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையும்

இகழ்தல் ஓம்பென எடுத்துரைத் தன்று”

நீநினது புகழோடே மிகுதியையும் ஒப்பு நோக்கி, அவையிற்றிற்கு ஒவ்வாத யாரையும் எள்ளுதலைத் தவிர்க என்று அவனது வாகை தோன்ற அறிஞர் உயர்த்துச் சொல்லியது பொருந வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வெள்ளம்போல் தானை வியந்து விரவாரை
எள்ளி உணர்தல் இயல்பன்று – தெள்ளியார்
ஆறுமேல் ஆறியபின் அன்றித்தம் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

பொருள்:

யாம் கடல் போன்ற பெரிய படையினை உடையேம் என்று தம்மை மதித்து, பகைவரை இகழ்ந்து அறிதல் நல்லியல்பன்று, தெளிந்த அறிவினையுடையார், பொடிமேலே மூடிய நெருப்பினை, அ.:து ஆறுவதாயின் ஆறவிட்டு அ.:து அறிய பின்னர் அல்லது, தமது கையிலே ஏந்துவாரல்லர்.

13. அறிவன்வாகை

“புகழ்நுவல முக்காலமும்
நிகழ்பறிபவன் இயல்புரைத்தன்று”

உலகோர் தனது புகழைக் கூறும்படி, மூன்று கால நிகழ்ச்சியையும் அறியும் அறிவனுடைய தன்மையைச் சொல்லியது அறிவன் வாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“இம்மு வலகின் இருள்கடியும் ஆய்கதிர்போல்
அம்மூன்றும் முற்ற அறிதலால் - தம்மின்
உறழா மயங்கி உறழினும் என்றும்
பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.”

பொருள்:

கீழ்மேல் நடு என்னும் இம்முவுலகத்தின் கண்ணும் நிறைந்த இருளைப் போக்கும் அழகிய ஞாயிற்று மண்டிலத்தைப் போன்று, காமம் வெகுளி, மயக்கமென்னும் அம்மூன்றனையும் முழுதும் ஒருவி இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் அம்மூன்றனையும் முற்றும் அறிந்து கூறுதலாலே, தம்மில் மாறுபடாதன கலங்கி மாறுபடுதல் உண்டாயினும். சான்றோர் திருவாய் மலர்ந்த சொல், எக்காலத்தும் தப்பா.

14. தாபதவாகை

“தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
ஓவுதல் அறியா ஒழுக்குரைத்தன்று”

தவம் செய்யும் துறவியர், தாம் மேற்கொண்ட தவ ஒழுக்கங்களோடு நன்கு பொருந்தி அவ்வொழுக்கத்தினின்றும் ஒழிதலை உணராத நடையைச் சொல்லியது தாபதவாகை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழ்ச் சுடரோம்பி – ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.”

பொருள்:

நீரிலே பலகாலும் மூழ்கி, வெறுநிலத்தே படுத்து, மான் தோலை உடையாக உடுத்து, நெகிழ்ந்த சடைகள் தூங்காநிற்ப, தீயைப் பேணி, மக்கள் வாழும் ஊரின்கண் செல்லாராய் காட்டின்கண்ணுள்ள காய் கனி கிழங்கு இலை முதலியவற்றை உணவாகக் கொண்டு அவையிற்றாற் கடவுள் வழிபாடும் துறவோர் வழிபாடும் செய்தல், தம்மைத் துறக்கத்தே செலுத்தும் நெறியாகும்.

15. கூதிர்ப் பாசறை

“கூற்றனையான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் துளிவழங்க
ஆற்றாமை நனிபெருகவும் அயில்வேலோன் அளிதுறந்தன்று”

பகைவருக்குக் கூற்றுவனை ஒத்த மன்னன், அகன்ற பாசறையிடத்தே, கூதிர்ப் பொழுதையடைய வானம் மழை பனிகளின் துளிகளை இடையறாது துளியா நின்றலானே, பிரிவாற்றாமை மேல்மேல் மிகா நிற்பவும், கூரிய வேலின் தொழிலையே கருதுவோனாய் தன்னுயிர்க்கு அருள் செய்தலை நீங்கியது கூதிர்ப்பாசறை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை ஒடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவும் உள்ளான் கொடித் தேரான்
மூதில் மடவாள் முயக்கு.

பொருள்:

கொடியாற் பொலிந்த தேரினை உடைய நம் மன்னன், கவர்ந்த தெருவிடத்தே, தறுகண்மை மிக்க போர் மறவர், தழையாற் செய்த கூரையையுடைய தங்குடிலிலே புக்கு ஒடுங்கும் படி சிறு துளியைச் செய்யும் கூதிர்க்காலம் வருத்தாநிற்பவும் தனது பழைய இல்லத்திலே வதியும் தன் மனைக் கிழத்தியைத் தழுவுதலைக் கருதான்.

16. வாடைப் பாசறை

“வெந்திறலான் வியன் பாசறை
வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர் செய்யும்
வாடையது மலி புரைத்தன்று”

வெவ்விய வலியினையுடைய மன்னனது அகன்ற பாசறையிடத்தே, வேலாற் சிறந்த மறவர்கள் நடுங்கும்படி வந்து வீசித்துன்பஞ் செய்யும் வாடைக் காற்றினது மிகுதியைச் சொல்லியது வாடைப் பாசறை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வாடை நலிய வடிக்கண்ணாள் தோள்நசை
ஓடை மழகளிற்றான் உள்ளான்கோல் - கோடல்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோர் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறை யுளான்.

பொருள்:

பட்டமணிந்த இளைய யானையை உடைய இம்மன்னன், வாடைக் காற்றுத் தன்னை வருத்தா நிற்பவும், காந்தள் அரும்போடே சுழலும்படி வளைத்து கொண்ட காட்டுத் தீப்போலச் சினந்து, பகைவர்கள் கெட்டோடுதற்குக் காரணமான பாடி வீட்டிலேயே தங்கா நின்றான். மாவடப் போன்ற கண்ணினை உடைய தன் மனைக்கிழத்தியினது தோளை விரும்புதலை இவன் நினையான் போலும்.

17. அரசமுல்லை

“செருமுனை உடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவேல்
இருநிலங் காவலன் இயல்புரைத் தன்று”

போர் செய்யும் களத்தின் கண் பகையை வருத்தும் சிவந்த ஒளியையுடைய நெடிய வேலேந்திய பெரிய நிலவுலகத்தைக் காவல் செய்யும் மன்னனது, தன்மையைச் சொல்லியது அரசமுல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“செயிர்க்கண் நிகழாது செங்கோல் உயரி
மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - உயிர்க்கெல்லாம்
நாவல் அகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்.”

பொருள்:

உலகங் காக்கும் மன்னன், குற்றத்தின் கண் செல்லாமல், செங்கோன்மையை உயர்த்தி, மயிரை உடைய கண்ணால் சிறந்த வெற்றி முரசம் முழங்கா நிற்ப,

நாவலந் தீவாகிய அகன்ற இந்நிலத்தின் கண், வாழும் எல்லா உயிர்க்கும், கதிரவனைப் போன்றவனாய் நடத்தல் முறைமை.

18. பார்ப்பனமுல்லை

“கான்மலியும் நறுந்தெரியற் கழல் வேந்தர் இகலவிக்கும்
நான்மறையொ னலம்பெருகு நடுவுநிலை உரைத்தன்று”

மணம்மிக்க நறிய மாலையினையும் வீரக் கழலினையும் உடைய மன்னர்களின் மாறுபாட்டைக் கெடுக்கும் நான்கு வேதங்களையும் கற்றுவல்ல அந்தணனது நலம் பெருகும் நடுவு நிலையைச் சொல்லியது பார்ப்பன முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - செல்லவும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
என்றன்றி மீண்ட திலர்.”

பொருள்:

பகைமேற் சென்றுழி வென்றபின் அல்லது மீளாத இயல்புடைய இப்பகை மன்னர்கள் நன்றாகிய புகழினையும் மூன்று தீயினையும் நான்கு வேதங்களின் கேள்வியையும் உடைய இவ்வந்தணன் சந்து வேண்டிச் சென்றவுடனே, வெவ்விய பகை என்று மேற் சென்ற துணையானே மீண்டதன்றிப் போர் செய்து மீண்டரியலர் ஆகலான், ஒல்லென ஒலிக்கும் கடல் சூழந்த இவ்வுலகத்து, அறமே மிகவும் சீரியதொன்றாயிருந்தது.

19. அவையமுல்லை

“நவை நீங்க நடுவுகூறும்
அவை மாந்தர் இயல்புரைத்தன்று”

குற்றந்தீர் நடுவு நிலைமையைச் சொல்லிக் கூறுகின்ற, அறங் கூறவையத்துச் சான்றோரது தன்மையைச் சொல்லியது அவையமுல்லை என்னும் துறையாகும்.

எ.கா :

“தொடைவிடை ஊழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை ஊழிவை தோலாத் - தொடைவேட்டு
அழிபடல் ஆற்றால் அறிமுறையேன் றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.”

பொருள்:

வினாவும் விடையும் முறைமையாக அவ்வினாவையும் விடையையும் அறிவான் அணுகி ஆராய்ந்து, வினாவும் விடையும் முறைமையும் என்னும் இம்முன்றும் தப்பாத தீர்ப்புக் கூற விரும்பி, தோல்வியையும் வெற்றியையும் நெறியானே அறியும் முறைமையினை மேற்கொண்டு, தனக்குரிய எண்வகைப் பண்பிற்குமேற்பச் செல்லவல்லது அவைக்களமாம்.

20. கணிவன்முல்லை

“துணிபுணரும் தொல்கேள்விக்

கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று”

முடிவாகப் பலவற்றையும் அறியாநின்ற பழைய கேள்வியறிவால் சிறந்த காலக் கணிதனுடைய புகழ்ச் சொல்லியது கணிவன் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்

பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி

விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாம்

கண்ணி உரைப்பான் கணி.”

பொருள்:

தன் உடம்பைப் போற்றுமாறு போல தப்பு நிகழாத படி கற்க வேண்டிய நூல்களைப் பலகாலும் போற்றிக் கற்று, உலகினர் துன்பமின்றியே உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளும்படி தப்பில்லாமல், வானமும் இந்நிலவுலகமும் உண்டாக்கும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், கருதிக் கூறுபவன் சிறந்த கணியாவான்.

21. மூதில்முல்லை

“அடல்வேல் ஆடவர்க் கன்றியும் அவ்வில்

மடவரல் மகளிர்க்கு மறமிகுத்தன்று”

மறக்குடிப் பிறந்த கொல்லும் வேலினை உடைய மறவர்க்கேயன்றி அம்மறக் குடியில் பிறந்த மடப்பத்தை உடைய பெண்டிர்க்கும் மறப்பண்பினைச் சிறப்பித்தது மூதில் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து

வெந்திறல் எ.:கம் இறைக்கொளீஇ - முந்தை

முதல்வர்கல் தான்காட்டி மூதில் மடவாள்

புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.”

பொருள்:

பழையதாகிய மறக்குடியிற் பிறந்த மடப்பத்தையுடைய மறத்தி, தங்கள் மேல் போர்க்கு வந்த பகைப் படையின் வரவினைப் பொறாளாகி தன் பிள்ளை பாலுண்ணும் தனது முலையை அவன் வாயினின்றும் வாங்கி வெவ்விய வலியினையுடைய வேலினை அவனது கையிலே கொடுத்து, முன்பு தன் குடியிலுள்ளோருடைய நடுகல்லினைத் தான் அவனுக்குக் காட்டி, அப்பிள்ளையை நீயும் இம்மறவரோடே போர் செய்தற்குப் போவாயாக என்று ஏவினாள்

22. ஏறாண்முல்லை

“மாறின்றி மறங்கனலும்

ஏறாண்குடி எடுத்துரைத்தன்று”

பகைவரைப் பெறாத பொழுதேயும், சினம் மிகுகின்ற, மேன்மேல் உயருகின்ற ஆண்மைத் தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை மிகுத்துச் சொல்லியது ஏறாண் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கன்னின்றான் எந்தை கணவன் களப்பட்டான்

முன்னின்று மொய்யவிந்தார் என்னையர் - பின்னின்று

கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி

எய்போற் கிடந்தானென் ஏறு.”

பொருள்:

என் தந்தை முன்னாள் போரிலே பட்டக் கல்லிலே பொருந்தி நின்றான், என் கணவனும் போர்க் களத்திலே பட்டான், என் தமையன்மார் பகைவர் முன்னே நின்று போர் செய்து போர்க் களத்திலே பட்டனர், என் மகன் கெட்டோடும் தனது படைக்குப் பின்னாக நின்று, பகைமன்னன் மேலே போர்க்கு விரைந்து பகைவர் அம்பு மிக்குத் தைத்தலானே, எய்ப்பன்றி போலக் களத்திலே பட்டுக் கிடந்தான்.

23. வல்லாண் முல்லை

“இல்லும் பதியும் இயல்புங் கூறி

நல்லாண்மையை நலமிகுத்தன்று”

ஒரு மறவனது குடி நன்மையையும், ஊர் நன்மையையும் அவனது இயல்பு மிகுதியையும் பாராட்டி, அவனது நன்றாகிய ஆண்மைத் தன்மையினது, நன்மையை விதந்து கூறியது வல்லாண் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே – மன்முன்
வரைமார்பின் வேல்முழக வாளமுவுந் தாங்கி
உரைமாலை சூடினான் ஊர்.”

பொருள்:

தன் அரசன் முன்னிலையிலே, மலை போன்ற தனது மார்பின்கண் பகைவரது வேல் குளியாநிற்ப, அப்பகைவர் செய்த வாள் போரினைத் தடுத்து புகழ் மாலையை அணிந்து கொண்ட இம்மறவனுடைய ஊர், வில்லை ஆராய்தற்கு முன்பே அம்புகளை ஆராயும் இயல்புடைய வேட்டையாடும் சிறு பிள்ளைகளின் முன்னே முயல்கள் பாய்தற்கு இடமான முற்றங்களை உடையது.

24. காவல்முல்லை

“தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவல் மிகுத்தன்று”

கரைமேல் தவழாநின்ற அலைகள் ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்த கடலை வேலியாகவுடைய இவ்வுலகத்தின்கண். மணங்கமழும் மாலையினையுடைய மன்னவனுடைய காவல் தொழிலைச் சிறப்பித்தது காவல் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“பெரும்பூண் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல் - விரும்பான்
ஒருநாள் மடியின் உலகின்மேல் நில்லா(து)
இருநால் வகையார் இயல்பு.”

பொருள்:

பெரிய அணிகலன்களையும் நல்லோரை வணங்கும் தலை வணக்கத்தினையும் மலர் இட்டுப் புனைந்த பசிய மாலையினையும், வலிய வீரக்கழலினையும் வெள்ளிய கொற்றக் குடையினையும் உடைய வேந்தன், தனக்குரிய உலகங் காத்தல் தொழிலைச் செய்ய விரும்பாதவனாய் ஒருவொருநாள் மடியை மேற்கொள்ளின், இவ்வுலகத்தே எண்வகை இயல்புடைய சான்றோர் தன்மையும் நிலைத்திராது கெடும்.

25. இதுவுமது

“தக்காங்குப் பிறர் கூறினும்

அத்துறைக் குரித்தாகும்”

பொருந்தினபடி அக்காவல் இயல்பினைப் பிறர் எடுத்துக் கூறினும், அத்துறையேயாம்

எ.கா :

“ஊறின் றுவகையுள் வைக உயிரோம்பி

ஆறிலொன் றானா தளித்துண்டு – மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலும்

தான்காவல் கொண்டல் தகும்.”

பொருள்:

தனக்குப் பகைவரில்லாமல் உலகினை ஆண்டு, துறக்கவுலகக் காவலை மேற்கொண்ட தனதந்தையின் நெறியே நிலைநின்று, தான் கொள்ளுங் கடனாகிய ஆறிலொன்றாகிய பொருளை ஒழியாதே பிறர்க்கும் கொடுத்துத் தானும் நுகர்ந்து, தனது காவலினடங்கிய எல்லாவுயிர்களும் துன்பமின்றி மகிழ்ச்சியிலேயே தங்கும் படி பாதுகாத்து, நாள்தோறும் ஒரு மன்னன்தான் காவல் தொழிலை மேற்கோடல் பொருந்தும்.

26. பேராண்முல்லை

“உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று”

தறுகண்மையையுடைய அரசன், மறவர்கள் நெஞ்சம் விரும்பும் படி, போர்க் களத்தை வென்று கைப்பற்றிய மிகுதியைச் சொல்லியது பேராண் முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“ஏந்துவாள் தானை இரிய உறைகழித்துப்

போந்துவாள் மின்னும் பொருசமத்து – வேந்தர்

இருங்களி யானை இனமிரிந் தோடக்

கருங்கழலான் கொண்டான் களம்.”

பொருள்:

வலிய வீரக்கழலையுடைய மன்னன், மறவர்கள் உறையினின்றும் உருவி வருதலானே வாள்கள் மின்னுதற்கிடமான போர் செய்யும் களத்திலே, அங்ஙனம் வாளுர்இ ஏந்தி வந்த படை கெட்டோடும் படியும், போர் செய்து வென்று களத்தைக் கைப்பற்றினான்

27. மறமுல்லை

“வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவும்

கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத்தன்று”

வெள்ளிய வாளினையுடைய மன்னன், விரும்பிய பொருளைக் கொடா நிற்பவும், அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாத போர் மறவனது கனற்சியைச் சொல்லியது மறமுல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வின்னவில் தோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னும்

கன்னவில் திண்டோட் கழலானும் -மன்னன்முன்

ஒன்றான் அழல்விழியா ஒள்வாள் வலனேந்தி

நின்றான் நெடிய மொழிந்து”

பொருள்:

வில் பொருந்திய தோளையுடைய மன்னவனும் நீ விரும்பிய பொருளைக் கொள்வாயாக என்று சொல்லா நிற்கும், மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளையும் வீரக் கழலையும் உடைய இம்மறவன் தானும் அங்ஙனம் தனக்கு வழங்கும் அரசன் முன்னே நெஞ்சாற் பொருந்தானாகி தனது ஒள்ளிய வாளை வலக்கையில் ஏந்தி, உயர்ந்த மறவுரைகளைக் கூறிக் கொண்ட, அக்கொடையினை ஏற்காது நிற்பானாயினன்.

28. குடைமுல்லை

“மொய் தாங்கிய முழுவலித்தோட்

கொய்தாரான் குடை புகழ்ந்தன்று”

போரினைத் தடுத்த மிகுந்த வலியினையுடைய தோளாற் சிறந்த மட்டஞ் செய்த மாலையினையுடைய மன்னனது, குடையைப் புகழ்ந்தது குடை முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டம்

தாய புகழான் தனிக்குடைக்குத் - தோயம்

எதிர்வழங்கு கொண்மு இடைபோழ்ந்த சுற்றுக்

கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு”

பொருள்:

பரந்த புகழையுடைய மன்னனது ஒப்பில்லாத குடைக்கு, வானமே போர்வையாம், விளங்காநின்ற ஞாயிறு மேல்வட்டமாம், நீர்த் தாரையை எதிரே சொரியும் முகில் இடைவிட்ட சுற்றுத் தாமமாம், திங்களும் ஞாயிறும் வழங்கும் மேருமலை காம்பாகும்.

29. கண்படைநிலை

“மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படை நிலை மலிந்தன்று”

பகைவரை வென்று, அவர் நிலத்தைக் கைப்பற்றிய தறுகண்மையுடைய மன்னனுடைய உறக்கத்தைப் பாராட்டியது கண்படைநிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேல் தண்தெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைக்குடைக்கீழ் வைகக்
கனலா துயிலேற்ற கண்.”

பொருள்:

கூற்றுவனைப் போன்று பகைவரை வருத்தும் வெவ்விய ஒளிவேலையும் குளிர்ந்த மாலையினையும் உடைய நம் மன்னனுக்கு, முன்னர்த் திறை கொடாத தேன் மலர்ந்த மாலையினையுடைய பகை மன்னரும் அடங்கித் திறைப் பொருள் கொடா நிற்ப, மீதெழும் கடலாகிய ஆடையை உடுத்தியவளாகிய நிலமகளும், தனது ஒப்பனை செய்யப்பட்ட கொற்றக்குடை நிழலிலே தங்குதலானே, கண்கள் பகையாவார் பிறர் யாருமின்மையாற் சினவாதனவாய் உறக்கத்தை மேற்கொண்டன.

30. அவிப்பலி

“வெள்வாள் அமருட் செஞ்சோ றல்லது
உள்ளா மைந்தர் உயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று”

செஞ்சோற்றுக் கடன் அன்றிப் பிறிது நினையாத மறவர், தெளிந்த வாட் போரின் கண், தமது உயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தது அவிப்பலி என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளமர் என்னும் - பிறங்கழலுள்
ஆருயிர் என்னும் அவிவேட்டார் ஆங்க.தால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.”

பொருள்:

மறவர் ஒழுக்கங்களிலே சிறப்புடையது இதுவே என்று கருதி, செஞ்சோற்றுக் கடன் தப்பாதபடி, சினத்தைத் தருகின்ற வாட்போர் என்கின்ற, பெரிய நெருப்பினுள்ளே, தமது பெறுதற்கரிய உயிர் என்னும் ஆவியைக் கொடுத்தார் இம்மறவர்கள் மறத்தன்மையுடையோர் கிட்டுதற் பகுதியையுடைய துறக்கமும் அவ்விடத்தே அதுவேயாகும்.

31. சால்புமுல்லை

“வான்றோயும் மலையன்ன
சான்றோர் தம் சால்புரைத்தன்று”

விண்ணைத் தீண்டும் மலையை ஒத்த, சான்றாண்மையுடைய பெரியோரது அமைதியைச் சொல்லியது சால்பு முல்லை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“உறையார் விசும்பின் உவாமதி போல
நிறையா நிலவுதல் அன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வெறாமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.”

பொருள்:

சங்கைப் போன்ற தூய தன்மையுடைய சான்றோரது அமைதி, மழை நிறைந்த வானிடத்தேயுள்ள முழுவெண் திங்கள் போல, நிறைந்து நிலைபெறுதலை அல்லாமல், மரக்கலம் பிளக்கும் குறையாத கடல் போன்று மிக்க பொருளினைப் பெறுமிடத்தும் வேறுபடுமோ? படாது.

32. கிணைநிலை

“தண்பணை வயலுழவனைத்
தென்கிணைவன் திருந்து புகழ் கிளந்தன்று”

தெளிந்த கிணைப்பறை கொட்டுபவன், மருதநிலத்துக் கழனிதத்தே உழும் வேளாளனுடைய நல்ல புகழினைச் சொல்லியது கிணை நிலை என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“பகடுவாழ் கென்று பனிவயலுள் ஆமை
அகடுபோல் அங்கண் தடாரித் - துகடுடைத்துக்
குன்றுபோற் போர்விற் குரிசில் வளம்பாட
இன்றுபோம் எங்கட் கிடர்.”

பொருள்:

குளிர்ந்த கழனியுள் வாழும் ஆமையினது வயிறு போன்ற அழகிய கண்ணையுடைய கிணைப்பறையின் மாசு துடைத்து, ஏர் வாழ்க என்று வாழ்த்தி மலையை ஒத்த வைப்போர்வினை (வைக்கோலினை) யுடைய வள்ளலின் வளத்தையாம் பாடாநிற்ப, இன்றே எங்களுடைய வறுமை அகலும்.

33. பொருளொடுபுகறல்

“வையகத்து விழைவறுத்து
மெய்யாயபொருள் நயந்தன்று”

உலகின் கண் பொய்ப் பொருளின் பற்றினை நீக்கி மெய்ம்மையாகிய இறைப் பொருளை விரும்பியது.

எ.கா :

“ஆமினி மூப்பும அகன்ற திளமையும்
தாமினி நோயும் தலைவரும் - யாமினி
மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த
ஐயைந்தும் ஆய்வ தறிவு.”

பொருள்:

நமது இளமைப் பருவமோ நம்மை நீத்துச் சென்றது. இனி முதுமைப் பருவமும் வருதல் தப்பாது, இனிநோய்கள் தாமும் மீதூர்ந்து வருதல் ஒருதலை, ஆதலால் இனியாம் உடல் முதலிய ஐந்து பொறிகளும் நம்மை அடரும்படி இந்நிலையிலே தங்காமல், நம்மேல் இப்பிறவிக்குக் காரணமாகி வந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் ஆராய்ந்துணர்வதே நல்லறிவாகும்.

34. அருளொடுநீங்கல்

“ஒலிகடல் வையகத்து
நலிவுகண்டு நயப்பு அவிந்தன்று”

முழங்குங் கடலையுடைய உலகத்தின், துன்பத்தை உணர்ந்து அதனைப் பற்றுதல் தவிர்ந்தது அருளொடு நீங்கல் என்னும் துறையாம்.

எ.கா :

“கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
இயக்கிய யாக்கை இறாமுன் - மயக்கிய
பட்படா வைகும் பயன்ஞால நீள்வலை
உட்படாம் போத லுறும்.”

பொருள்:

நம்மைக் கலக்கிய பல்வேறு பிணிகளையுடையனவாகி. நம் வயப்படாது கடந்து நம்மை நடத்திய உடல் ஓடிவதற்கு முன்னரே, நம்மை மருளப் பண்ணின குணங்கள் அடுத்துத் தங்கும் பயனாகிய உலகம் என்னும் நெடிய கண்ணியின் அகத்தே சிக்காதேமாகி, அகன்று போதல் உறுதியுடைத்து.

முனைவர்.மா.சிவபாக்கியம்,
இணைப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை,
காமராஜ் கல்லூரி,
தூத்துக்குடி